

УВОДНИК

Основане сумње

Пише Мирослав Јовановић

Процес приватизације у Србији званично је окончан истеком прошле године, али пошто се код нас законско и стварно често не подударају, и за овом великом трговинском игранком још се вуку, и вући ће се, много „репова“.

Иако су на почетку и сами политичари признавали да је немогућа „поштена и праведна“ приватизација (чиме су за себе постављали одбрамбени зид), испоставило се да неправда и непоштење нису изузеци – већ правило. Доказано је мноштвом појединачних ексцеса, конфликта и сурових сукоба, али и званичним статистикама.

Редакција „Крагујевачких“ располаже врло прецизним подацима добијеним у Полицијској управи у Крагујевцу о криминалним радњама везаним за приватизације у осам шумадијских општина током четири претходне године. Ти подаци кажу:

Криминалистичка полиција ухапсила је дванаест осумњичених лица и поднела 47 кривичних пријава против 114 особа за 178 различитих кривичних дела, а сва се односе на „прљавштине“ у приватизацији.

По законској класификацији, међу овим (не)делима предњаче злоупотребе службеног положаја – 88, фалсификовање службених исправа – 56 и злоупотребе овлашћења у привреди – 20. Описно и најкраће таксативно побројано, реч је о давању лажних података о вредности предузећа за приватизацију, мењању структуре капитала без сагласности Агенције, преливању друштвеног у приватни капитал пре продаје предузећа, прављењу фиктивних уговора о испуњавању обавеза по приватизацији, лажним задуживањима, исисавању новца и капитала из купљених фирми и тако даље.

Полицијске пријаве за ова дела, како и налаже процедура, прослеђена су тужилаштвима, међутим – ту им се губи траг. Бар када је реч о доступности информација за јавност. Вишенедељни покушаји новинара „Крагујевачких“ да у тужилаштвима и судовима у Крагујевцу и шумадијским општинама сазнају каква је била судбина више од стотину новопечених „газда“ разних приватизованих фирми – наишли су на зид ћутања. Другим речима, практично није могуће сазнати да ли је неко из велике групе које је полиција осумњичила за криминал – осуђен, да ли се некоме (и коме) суди, да ли су неке кривичне пријаве одбачене или их хвата паучина у правосудним фиокама.

А кад информације нису доступне, онда су и сумње сасвим основане. Прва сумња је да органи правосудја на нове капиталисте с полицијским досијема гледају кроз веома раширене прсте. Ако мисле да није тако, нека изнесу на видело шта су урадили, односно нека докажу да полиција у оноликом броју колико је на почетку наведено – није била у праву. Уз то, стварно је зачуђујуће колико се два државна сектора разликују – у истој ствари. На једној страни је ажурност, педантност и доступност података Полицијске управе, а на другој тромост и затвореност правосудних тела, приде малопре изречена сумња у њихов професионални рад.

Нажалост, сличну слику и рам имали смо и прошле године. Полицијска управа истражила је и упутила образложене пријаве против десетак овдашњих бизнисмена зато што нису наменски користили кредите из Фонда за развој Републике Србије, иначе врло повољне. Какав је био епилог? Наступила је застарелост, како кажу правосудници, док су пријаве стајале код њих или се шетале између тужилаштва и истражних судија. Не бих рекао да је све то само пука случајност.

ГРАДЊА НА ОБАЛАМА ЈЕЗЕРА

Угрожена Гружа

СЛАВИЦА ЂУКИЋ
ДЕЈАНОВИЋ

Увек
само
Крагујевчанка

ПОМОЋ ЗА ОБОЛЕЛУ
НЕВЕНУ РИСТИЋ

Нада
у људе
добре воље

ЧОВЕК СА КУЋОМ
ИСПОД МОСТА

Јуре ме,
ја се
кријем

страница 7.

страница 9.

страница 19.

Leto 2009

- изnajmljivanje autobusa
- ексклузивно BIJENALE 10. јул 2009.
- SICILIJA 15. октобар 2009.
- **LETO 2009.**
- crna gora, grčka, turska, tunis, egipat
- bugarska, španija
- redovna linija Kragujevac • Herceg Novi

ергуја

Дизајнерски 3D, Крагујевац
Тел: 034 323 520 Факс: 034 315 988

Galerija nakita
Dani

www.dani.com

AUTOSIGURNOSNI SISTEMI
ZEDER

Karađorđeva 19
Tel. 064 141.27.26
www.zederlock.com

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž
mir u kući
RefillM

Karađorđeva 11, www.refillm.com
Tel. 0341 53 77 99 0341 34 01 83 0341 207 64 60

Карикатура: Горан Миленковић

ДРУГА СТРАНА

Лицитирање

Пише: Драган Рајичић

Попуштају живци код дотичнога мене. Ево једног примера којим документујем своју слабост. Не могу више да слушам ниједног политичара дуже од два минута, а да ми из малог мозга не покуља гомила полуартикулисаних мисли које имају исти почетак и крај. Цитираћу се, лако је за памћење: „Море, марш...” Ипак, због дигнитета ове колумнице, препуштам вама да овај цитат завршите по сопственој жељи. Где год да их пошаљете нећете погрешити.

Колико сам отањо са толеранцијом, види се и по томе што ни за рођеног нам председника не могу да одвојим већу минутажу. Трудим се, заправо, да својим ушима ухватим свако десето његово обећање јер по закону вероватноће једино од њега можда нешто и буде. Тако сам и пре неки дан г. председнику допустио да ми вергла два минута. Нисам могао више да га слушам ни из објективних разлога јер су ми моји сарадници јавили да се испред контејнера повећава гужва и да треба тамо да пожурим са оном потрошачком корпом.

У та два минута од г. председника сам чуо да треба да се престане са лицитирањем око тога када ће нам бити укинута виза за улазак у земље Европске уније. То му је била централна мисао, а ја сам у своју меморију унео још две реченице мањег домета. После, кад сам се вратио из снабдевања са цегером из кога није вирило ништа јер је пред контејнером стварно била ненормална гужва, бацио сам се на анализу председникове централне поруке.

За дивно чудо, на празан стомак одлично ми је ишло. Да се престане са лицитирањем, значи да се заћути. За почетак о тим визама, а за касније, тј. од данас да се, брате, ћути и о свим осталим обећањима којима су нас он и његови коалиционари нахранили уочи избора. На пример, пита неко, кад ћемо ми, па, бити примљени у ту Европску заједницу, а њему се са највишег места кратко одбруси: - Ћути, море! Нервирају ме таква питања (пустили и њему живци - прим. ауг.). Биће кад буде!

Или, пита неко ко слабије схвата, кад ће лопови у апсу, кад ће бар једна афера бити истерана на чистац, кад ће тај бољи живот, кад ће та нова радна места и слично, а са врха опет стиже исти одговор: - Ћути тамо! Биће кад буде!

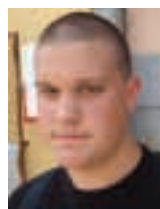
Крај анализе! Сад прелазим на нашу славну опозицију која, логично, неће да ћути него, и то је логично, иска нове изборе. Коштуница спреман као никад, Тодоровић није ни испадао из форме, Николић као нов, оног старог је уосталом лично сахранио, а Чеда једном ногом стоји са њима, другом је, пак, још увек у коалицији са коалиционарима, а трећом завршава неке приватне послове. Откуд је могуће да неко има три ноге? Не знам. Ја сам донедавно мислио да је немогуће и то да неко ко се толико борио за наше добро данас може себи да плаћа месечну кририју од 2 500 евра, па сам се, да извините, зајебо!

Дакле, кад смо већ стигли докле смо стигли и по теорији најбољи излаз за све нас су нови избори. Али, 'беш теорију, управо покушавам да вам кажем да смо ми у раљама политичара и из власти и из опозиције који су свој жалосни карактер већ небројено пута показали у правом светлу. Дно дна, да извините опет. А осим тога, шта више имамо да бирамо кад су само они у игри и кад је епилог свих парламентарних избора након пада Милошевића био управо најбезочније гажење изборне воље. Једном сам већ у својој бившој новини написао да Србија није банкротирала само зато што је остала без пара и посла, него, пре свега, зато што овај народ више нема ниједног свог „високог представника” који га није преварио небројено пута.

И шта ће онда да буде са нама, ако ствари тако стоје? На то питање имам сасвим прецизан одговор, око кога нема лицитирања: Биће шта буде!

АНКЕТА ЈЕСТЕ ЛИ ПЛАНИРАЛИ ГОЛИШЊИ ОДМОР ОВОГ ЛЕТА?

(М. Игњатовић)

Никола Стевановић, ученик:
- Нисам још разговарао са родитељима, али се надам.

Иван Глишовић, приватник:
- Мислим да нема шансе, оскудица је у послу и новцу.

Вучић Јуришевић, фасадер:
- Пландоваћу зимус, фасаде се раде преко лета.

Драгана Максимовић, студент филологије:
- Сањам плаже Грчке, али и бугарске нису лоше.

Марија Обрадовић, студент економије:
- Плашим се неуспешног јунског рока.

Бојан Живковић, фризер:
- Не ради ми нико у породици, немамо паре и планирамо крагујевачка језера.

Радиша Аврамовић, геометар:
- Остао сам без посла. Тешко да ће то јуне да ме муне.

Зорица Каљевић, студент права:
- Немам момка и немам план за летовање.

Исидора Боровић, студент економије:
- Бираћу ове године летовање са баком на планини, или са мамом и татом на мору.

Novi Avensis. Snaga karaktera.

TOYOTA

Toyota Kragujevac
Salon vozila (034) 358 359
Servis vozila (034) 353 001

Today Tomorrow Toyota

WINFO
Računari i IT sistemi

Телефакс: 034 36 36 36
B. Radičevića 27/15, Kragujevac
www.vvinfo.co.rs; vvinfo@gmail.com

NE GUBITE NADU

НЕЛЕГАЛНА ГРАДЊА УЗ ГРУЖАНСКО ЈЕЗЕРО

Легализовано рибарско етносело

Тек почетком маја у „Водоводу” сазнали да је дивље саграђено рибарско етносело на обали Гружанског језера крајем прошле године легализовала Општинска управа Кнић. Од Владе Србије из овог предузећа затражили да ту одлуку стави ван снаге јер прети озбиљно загађење пијаће воде за Крагујевац, Краљево и Баточину

Пише: Александар Јокићевић

Легализоване су брвнаре такозваног рибарског етносела наомак моста преко Гружанског језера, у селу Жуње. Веровали или не, пре три године на дивље започета градња на самој обали акумулације Гружа од недавно има покриће - грађевинску дозволу. У овдашњем „Водоводу” објашњавају да су тек почетком маја сазнали за накнадно решење о одобрењу за изградњу које датира од децембра прошле године.

То је, упозоравају из овог јавно-комуналног предузећа, легални почетак озбиљног загађења језера, одакле се Крагујевац, Баточина, али и Краљево, снабдевају пијаћом водом, што је, отприлике, 300.000 житеља дела централне Србије.

Директор „Водовода” Обрен Ђетковић наглашава да су за то најодговорнији предузеће „Србија воде” и општинска управа у Книћу.

Општинска управа, на чијој се територији и налази језеро, издала је грађевинску дозволу Ненаду

Луковићу, родом из села Балосава, тренутно на раду у Лондону, за градњу 13 типских брвнара у „Рибарском етноселу”, где се планира смештај за туристе. Из јавног предузећа „Србија воде”, које газдује водним ресурсима, дали су сагласност за градњу.

Објекти и паркинги су на самој обали језера. Уље из мотора аутомобила, детерџенти и други отпад угрозиће квалитет сирове воде, која се прерађује и користи за пиће. То је недопустиво, преседан који прети да без здраве пијаће воде остане око 300.000 становника. Да ли је нечији интерес важнији од грађана, упитао је Ђетковић.

Ланчана реакција

Градња етносела, односно кућица које су изграђене још пре три године, изазвала је ланчану реакцију. На дивље је на обалама језера подигнуто још 114 разних објеката, а нарочито за скорашње првомајске празнике никли су понтонски мостови, састављени од буради. Мање депоније смећа су, такође, слика приобала.

Ђетковић подсела да је, када је акумулација, као пројекат од великог значаја, јер решава питање водоснабдевања Крагујевца, пуштена у рад 1984. године, одређена и такозвана зона санитарне заштите. У прстену од 500 метара од воде забрањена је било каква градња. То је унето и у катастарске књиге Општине Кнић. „Водоводу” је поверена делатност производње пијаће воде, односно управљање акумулацијом. Из тог разлога одавно су покренули парнични и кривични поступак против инвеститора рибарског села.

Ових дана, после сазнања да је грађевинска дозвола издата, обратили су се Влади Србије и надлежним министарствима. Траже да се дозвола стави ван снаге, као и да се хитно спречи даље загађење обала језера.

Земљиште око језера, па и заштићени појас, у власништву је мештана околних села. Између осталог, инвеститор Луковић се и позивао на то што је власник парцеле. Међутим, у „Водоводу” об-

јашњавају да је мештанима у делу приобала дозвољена такозвана контролисана пољопривредна делатност.

Тужбе без ефекта

Сада се пољопривредно земљиште претвара у грађевинско. Годинама уназад наше тужбе немају ефекта, иако је акумулација Гружа проглашена извориштем првог ранга и од највећег интереса за регион. Тражимо заштиту од Владе Србије, Министарства правде, Републичког јавног правобранноца. Обратили смо се и Скупштини града Крагујевца. Дуж 42 километра обале око језера Гружа направљено је преко стотину нелегалних објеката, а сада легализовање градње целог насеља, које ће осим апартамана имати и ресторан за 50 гостију и велики паркинг,

показује не само небригу већ и бахатост државе, категоричан је Ђетковић.

То је недопустиво, преседан који прети да без здраве пијаће воде остане око 300.000 становника. Да ли је нечији интерес важнији од грађана?

ОДГОВОР МИНИСТАРСТВА ЕКОЛОГИЈЕ

Прослеђено Урбанистичкој инспекцији

Из Министарства за заштиту животне средине упутили су нам одговор у коме се каже да им се ЈКП „Водовод и канализација” из Крагујевца 8. маја обратило молбом за предузимање хитних мера због изградње монтажних објеката у етно селу и да је предмет прослеђен на даље поступање Републичкој урбанистичкој инспекцији 18. маја.

С обзиром на комплексност проблема Републичка урбанистичка и грађевинска инспекција ће извршити, сходно својим законским овлашћењима, увид у комплетну документацију везану за поменути проблем, што подразумева и контролу надлежне службе СО Кнић и излазак на поменути локацију.

Након сагледавања и упознавања са чињеничним стањем инспекција ће, ако буде потребно, донети одговарајућа решења, а све у складу са Законом и овлашћењем које ове инспекције имају. Тек након окончаног поступка инспекцијског надзора Министарство ће моћи да одговори на ваша питања, пише у одговору Министарства за заштиту животне средине нашој редакцији.

БРВНАРЕ НАКНАДНО ДОБИЛЕ ГРАЂЕВИНСКУ ДОЗВОЛУ

ПОНТОНИ НА БУРАДИМА СУМЊИВОГ ПОРЕКЛА

Како истиче инжењер из „Водовода” Драган Николић, уколико би се вода у акумулацији на било који начин загадила, то би било једнако правој катастрофи, јер би језеро морало да се испразни. Да би се поново напунило са постојећих изворишта и водотокова било би потребно најмање две године.

Цео пројекат изградње „Рибарског етно села” оправдава се изговорима о „еколошком туризму”, а јасно је да се тако на самој обали акумулације гомилају фекалије, детерџенти, уља, и остале отровне материје. Језеро је као природно добро са строгом заштитом учртано пре 25 година и у Просторни план Србије. Данас су на њему и понтонски мостови, ко-

ји леже на бурадима купљеним на отпадима, и за која се не зна шта садрже. Ако се одмах и хитно не реагује, не уклоне дивљи објекти и не забрани даље угрожавање језера, последице могу да буду несагледиве, каже Николић.

Узалуд прича. Објекти које гради „Рибарско етно-село” добили су све сагласности од надлежних републичких институција. Како је објаснио начелник општинске управе у Книћу Томислав Павловић, све што спада у отпад и прети загађењу биће смештено у посебне колекторе. Градња објеката је предвидела строге услове, тако да никако не може да дође до загађења, тврди он.

Али, уколико се вода у Гружи, ипак, загади? Сву штету ће, занимљиво, према постојећем решењу, морати да надокнади инвеститор који је те објекте и направио. У случају „Рибарског села” то је Ненад Луковић, који се већ три године не појављује на суду, (поступак који је покренуо „Водовод”) јер ради и живи у Лондону.

Са друге стране, остале „раштркане” инвеститоре викендица и камп приколица нико и не гони. Питања поводом легализације ових објеката упутили смо Министарству заштите животне средине и просторног планирања, које нам је одговорило шта по овом питању предузима (види антрфиле). Обратили смо се и Јавном предузећу „Србија воде” и упутили су нас на Водопривредни центар „Морава” са седиштем у Нишу који је баш задужен за Гружу, али одговор од њих нисмо добили.

РЕАГОВАЊЕ ГРАДСКЕ УПРАВЕ КРАГУЈЕВЦА

Несагледиве последице

У саопштењу за јавност др Срђана Матовића, члана Градског већа за животну средину, одрживи развој и сарадњу са удружењима, поводом догађања на језеру Гружа каже се:

„Локална самоуправа града Крагујевца, чији се житељи снабдевају водом за пиће из акумулације Гружа ових дана активно се укључила у решавање проблема проузрокованих одобрењем за изградњу „Рибарског етно села”, у зони уже санитарне заштите, које су дали Јавно прудузеће „Србија воде” и општина Кнић. С обзиром на то да је језеро Гружа 1984. године проглашено извориштем првог ранга, јер пијаћом водом снабдева више од 300.000 становника и као такво са строгом заштитом учртано у Просторни план Србије, град Крагујевац ће учинити све да се прописи испоштују и да се заштитни појас од 500 метара користи искључиво за еколошку пољопривредну производњу.

Локална самоуправа града Крагујевца обратила се надлежним министарствима од којих очекује да хитно реагују у складу са законом и не дозволе да „Рибарско етно село” угрози исправност воде за пиће, јер последице могу да буду несагледиве.”

СТРАНКЕ И ПРИВАТИЗАЦИЈА

Пролетери без заштите

Радницима који штрајкују и протестују нема се шта ни рећи. Влада је у тешкој ситуацији, стигла је криза, буџет је празан, нема се више шта ни обећати – ако се не мисли лагати, каже социолог Милан Николић

Пише: Слободан Цупарић

Приватизација код нас у великој мери је послужила као „берза“ за продају некретнина и грађевинског земљишта, а требало је да доведе до реструктурисања привреде, покретања производње и стварања услова за радикалне реформе. Тако је приватизација додатно обесправила и социјално декласирала радничку класу, па сада, на самом крају овог процеса, имамо талас штрајкова и протеста који носе кличу озбиљне социјалне побуне. У том политичком и социјалном контексту, пред радничким протестима и штрајковима странке су остале готово неме, нарочито оне сада владајуће, иако су претходно увек биле приправне да се за свако важно политичко питање оглашавају.

■ Сад сви виде мане

Зато се по себи намеће питање зашто нису могле одлучније да се окрену политичкој и социјалној артикулацији и осмишљавању зах-

тева маргинализованог, па и пауперизованог радништва?

– Ако је иједна странка окренута према социјали и солидарности према радницима, пензионерима, студентима и ђацима, то је Социјалистичка партија, категоричан је у изјави за „Крагујевачке“ Обрен Ђетковић, председник ГО СПС у центру Шумадије. – Увек смо били уз раднике. Њима морате обезбедити посао, а њега има само кад привреда ради. Међутим, суштина ове приватизације је да се обезбеди грађевинско земљиште, објекти и тржиште – без даље производње. Према томе, како се обратити радницима ако им нисте створили предуслове да могу нешто да стварају?

Не звучи ли демагошки да само социјалисти брину о судбини радника?

– Не! Па, од 2000. године смо објашњавали до чега ће довести овакав начин приватизације. И, ево, извело је раднике на улице да штрајкују и глађу, јер немају производа. Значи, нема нове творевине, нема прихода... Одакле – пита се Обрен Ђетковић.

По речима Небојше Васиљеви-

ћа, потпредседника регионалне странке „Заједно за Шумадију“, велике београдске партије, које су у суштини и носиоци приче о приватизацији, имају један круцијалан проблем. У питању је начин на који је спроведена приватизација – и шта је из ње истекло.

– Што се тиче „Заједно за Шумадију“, имамо врло јасан однос. Знамо да живимо у капитализму, да је ово капиталистички систем... Говоримо о томе да неко треба да се бори штрајком глађу за нека своја права. Против смо тога. Пре смо за развој економије. Врло јасно свакоме кажемо да се облицима такве врсте не може, ван закона, доћи до одређених бенефиција. Значи, имамо врло јасан став о било каквој врсти протеста, а синдикални тек треба да избори своје место у овој држави, каже Небојша Васиљевић.

Мирко Чикирић, потпредседник Српског покрета обнове, тврди да ова странка није задовољна начином на који је спроведена приватизација и да су они имали други концепт... Међутим, као и друге политичке странке, сматрали су да се после обављене приватизације не треба мешати у радно-правне односе између послодавца и радника – у мери која би, како рече, превазилазила добар укус.

– Ако је питање да ли СПО као политичка странка треба да стане на страну радника или на страну послодавца, ми смо увек на страни истине. И у случају штрајка радника Фабрике коже „Партизан“ СПО је интересовала истина. Иначе, мислим да је политички маркетинг флоскула: Залажемо се за радничка права. Чланови наше странке су 99 посто радници, па је СПО увек на страни оних угроженијих, категоричан је Мирко Чикирић.

■ Слаба левица

Да ли су наше странке у великој мери изгубиле поверење и углед па свако њихово појављивање у близини фабричких кругова на крају личи на отужни политички маркетинг?

ЈЕДАН ОД НИЗА ПРОТЕСТА РАДНИКА „ПАРТИЗАН“

– Може да се постави питање да ли радници на тај начин покушавају да праве неку своју промоцију, опет преко неке партије, преко неке друге странке, у недоумици је Обрен Ђетковић. – Погледајте синдикал! Прави само штрајкове. Неће ли само на тај начин да окупи раднике око себе, па да формира опет неку своју странку да би кроз њу могао да изнесе своје мишљење и своје идеје? Уистину, присутно је и то да поједине странке користе ово незадовољство радника за политички маркетинг.

Небојша Васиљевић верује да је добар део странака које су дуго на политичкој сцени изгубило поверење и углед у народу и да догађања по улицама и фабричким круговима и халама схвата као пропаганду.

– „Заједно за Шумадију“ ту има врло јасан однос. Ми никога не поспешујемо у нереалним захтевима, јер знамо шта је позиција разграничења: капитализам, имовина, бизнис, инвестиције... Не стојимо, дакле, ни иза чијих захтева који немају правну или економску подлогу. Експлицитно смо и кроз свој програм рекли да су основни циљеви стварање нових вредности и нових радних места. Но, исто тако јасно кажемо да је немогућа мисија, као што је некад било у „Застави“, да пет, десет или

двадесет хиљада радника као иде на некакав посао – и прима плате. То време је давна прошлост, тврди Небојша Васиљевић. Анализирајући радничка незадовољства и уличне протесте пауперизованих „пролетера“, социолог Милан Николић најпре полази од сазнања да ми и немамо праву странку левице. Имамо Демократску странку која се креће од центра налево, имамо СПС, која је врло мала партија, једва прелази цензус, наводно је лева, али у бити се не понаша као левица. Конкретније, немамо леве партије, а имамо 60 посто бирача који су на левој страни и 40 посто на десној. То је социолошка чињеница из бројних испитивања јавног мњења.

– Политичари нерадо излазе пред људе грађане, јер кад они дођу пред зграду Владе, значи да су учињене озбиљне и крупне економске и социјалне грешке – и то неко треба да плати, апострофира Милан Николић. – Па чак и политичар који није крив, пред масом може да буде нагрђен и испљуван. На крају крајева, тим радницима се нема шта ни рећи. Влада је у таквој ситуацији, стигла је криза, буџет је празан, нема се више шта ни обећати – ако се не мисли лагати. Иду јесен и зима, а протеста и штрајкова ће бити све више и више.

ДЕМОКРАТЕ И „ПАРТИЗАН“

Има сумњи, али...

Минулих дана градом су колале гласине како иза штрајка глађу у крагујевачкој кожари „Партизан“ стоје демократе.

Обрен Ђетковић: Ако се иза њих појави тамо неки који је препознатљив да је и пре учествовао у неким, хајде да кажемо, демонстрацијама, покретима, био присутан у објекту, онда је за очекивати да има сумњу да постоји и нека политичка странка. Која је – не бих се изјашњавао.

Небојша Васиљевић: Не бих то тако рекао. Додуше, немам ту информацију. Али, свакако да су поједини чланови који су у оквиру те позиције, или поједини синдикални „лидери“, у једном тренутку можда видели неку своју шансу.

Мирко Чикирић: СПО нема никаквих информација око тога. А ако неко то тврди, ми бисмо прво желели да знамо на основу којих доказа.

ВАРНИЦЕ: БЕОГРАД И ПРОВИНЦИЈА

Ко троши чије паре

Полемике око тога да ли део Србије јужно од Саве и Дунава „храни“ Београд, или се главни град финансијски жртвује за провинцију, неће престати док се не „пропишу“ правила шта је чије

Протекле седмице градоначелник Београда Драган Ђилас најавио је оставку због неразумевана републичких власти и нелогичног, како рече, захтева да се из ценова Београђана издваја новац за финансирање гломазних општинских управа у унутрашњости Србије. Навео је и пример општина у Србији које имају 20.000-30.000 становника, а градске управе им броје и до 300-400 људи.

У овом времену жешће конфронтације на релацији метропола – провинција, када се све чешће отворено приговара пре-

стоници да само мисли на себе, када су приче о регионализацији и дебеоградизацији „ин“, а сторије о централизму „аут“, ова Ђиласова изјава с (не)одобравањем је дочекана на простору испод Саве и Дунава.

Небојша Васиљевић, потпредседник „Заједно за Шумадију“:

– То је вероватно маркетиншки потез, јер господин и јесте из те феле. Прво, не бих ја то тако навео да се на рачун Београда хране, што кажу, општинске администрације по Србији. Пре бих рекао да се много више са нивоа јужно од Саве и Дунава извлачи новац и ово што ствара привреда и грађанство – и шаље за Београд.

Кад се говори о општинским администрацијама, господин је најближи демократској власти која је већинска или водећа, и морао би

да зна да се то лепо и брзо решава доношењем новог закона о државној управи или државним чиновницима. Доста је паушалних оцена с позиције Београда, који као метропола покушава да покрије читаву Србију.

Мислим да је то превазиђено и да тек процес, за који се залаже „Заједно за Шумадију“, треба јасно да покаже просту чињеницу, која је евидентна читавој Србији, осим љу-

дима у Београду, да гро новца из Србије одлази за Београд. Према томе, то је демагогија која треба да послужи у причи да ми и даље сви, рецимо, враћамо кредите који се узимају за Београд.

Радован Рака Радовић, помоћник председника општине Трстеник:

– Кад би сада било снаге да се са Београдом рашчисти ко кол'ко троши, а ко кол'ко производи! Јер, крајње је време да Београд направи завршни рачун и да се види кол'ко је потрошио, а кол'ко је произвео. И шта је то што је произвео, и чије паре троши.

Како је која партија, по угледу на Београд, долазила, пунила је канцеларије. Партије су одлазиле, народ је остајао, долазиле следеће – и затварале канцеларије. И сада ти људи, који знају како су дошли, али се праве људи, очекују да им неко каже у стилу: Хајте кући, ваша партија више није актуелна.

Видим, цео Београд прекопао је, користећи ову Универзијаду – користећи

народне паре. Иначе, Ђиласов потез је чиста демагогија. Рекао сам и поновићу: с Београдом мора да се рашчисти. Шта то Београд Србији даје, а шта од Србије узима? И шта то производи! Производи маглу, а троши највише пара из буџета.

Радиша Милошевић, председник општине Баточина:

– Локалне самоуправе у Србији сигурно имају гломазан административни апарат. Ту, пре свега, мислим на општине које су имале широке коалиције, где су те тешке коалиције „политички морале да запошљавају људе“. Ако хоћемо то да погледамо у самој Шумадији, ја ћу рећи да једино Крагујевац има, по мени, искушење гломазан апарат. Што се тиче осталих општина, можемо констатовати да су оне у неким границама. Иако Баточина нема гломазан апарат, испоштоваће препоруку Владе да се део администрације смањи.

Можда ту, ипак, треба мало разумети Драгана Ђиласа да не може Београд, ако се већ одриче дела својих средстава, да их у исту сврху преусмери. Мени се чини да тај новац који долази, ако је већ „београдски“, треба да иде у инвестиције и у социјални програм.

С. ЦУПARIЋ

Илустрација: Г. Миленковић

НАСТАВАК СПОРА У „22. ДЕЦЕМБРУ”

Суд избацује мале акционаре

Иако је Општински суд прошлог четвртка донео привремену меру и наложио мањинским акционарима да напусте пословне просторије „22. децембра”, они то нису учинили, јер тврде да им још није достављено решење суда

Пише: Милутин Ђевић

Е пор мањинских акционара и већинског власника некадашњег „22. децембра”, а сада, после приватизације, „Трговине 22”, ушао је, прошлог четвртка, у нову фазу. Директор предузећа Миодраг Крстић и адвокат фирме Слободан Миловановић обавестили су новинаре на ванредној конференцији да је крагујевачки Општински суд усвојио привремену меру и мањинским акционарима наложио да се иселе из фабричког круга и свих запоседнутих пословних просторија ове фирме.

Од самог почетка апеловали смо да се овај проблем врати у институције система и надамо се да ће после овог решења запосленима бити омогућено да се врате у своје просторије и несметано наставе рад, а да ће се проблем решавати тамо где треба, у надлежним институцијама. Добијени смо решење из Министарства за рад и социјалну политику и Министарства економије и регионалног развоја да у приватизацији „22. децембра” није било спорних момената. То значи да овај проблем треба да решавају судство и полиција, објашњава директор „Трговине 22” Миодраг Крстић.

Посао за полицију

Према речима адвоката Слободана Миловановића, обзиром на досадашње незаконито деловање Удружења мањинских акционара „22. децембра” реално је очекивати да се они неће повинovati оваквој судској одлуци и да неће добровољно напустити узурпиране просторије.

Управо због таквог деловања акционара поднели смо око 20 кривичних и прекршајних пријава за разне деликте и очекујемо да ће и то бити процесуирано. Такође очекујемо да ће Полицијска управа Крагујевац применити сва закон предвиђена средства да се оваква судска одлука изврши, каже Миловановић додајући да одлука Општинског суда ступа на снагу одмах, као и да је решење о усвојеној привременој мери већ уручено представницима Удружења мањинских акционара „22. децембра”. Са друге стране, пуномоћник Удружења мањинских акционара Велимир Лазић тврди да они још нису добили судско решење и да, док им оно не буде уручено, полиција нема ни правни основ ни разлог да интервенише.

То потврђује и директор Крстић, који је рекао да нема званичних информација да ли је решење уру-

СУД ОСПОРИО ЗАУЗИМАЊЕ ПРОСТОРИЈА ПРЕДУЗЕЋА

чено, али сматра да су мањински акционари одбили да га приме.

Сада све зависи од суда и полиције. Очекујем да акционари напусте наше просторије у року од неколико наредних дана, каже Крстић.

У саопштењу пословодства, између осталог, наводи се и да никоме није у интересу да се решење суда спроводи у радикалном облику, већ да се на миран начин дође до најбољег решења за све стране.

У Удружењу мањинских акционара тврде да су запослени фабрички пруг и пословне просторије да би сачували своју имовину и спречили већинског власника Милана Спасојевића да је распрода.

Они тврде да је од момента приватизације продато пет робних кућа и 12 продавница, као и да се за продају припремају конфекцијска опрема и машине.

Према речима Велимира Лазића, акционари су спремни на преговоре са већинским власником, коме ће понудити три опције.

Први захтев је подела имовине и та могућност је регулисана законом. Ако на то не буде пристао понудићемо му да откупимо све његове акције и то по дупло већој цени од оне на берзи. Ако ни на то не пристане онда ћемо затражити да он откупи наше акције, али на основу реалне процене вредности капитала „22. децембра”, каже Лазић.

Адвокат Миловановић каже да закон предвиђа поделу имовине предузећа, али само у једном случају, а то је ако постоји договор.

Једина надлежна за доношење такве одлуке је Скупштина акционарског друштва на којој се гласа сразмерно броју акција. Већински власник има 81 одсто акција и чак да се удруже сви остали мањински акционари, а не само они који протестују и имају између два и три процента, таква одлука без сагласности већинског власника није могућа. Мислим да су они свесни да поделе имовине неће бити и да су због тога применили

закон улице, каже Миловановић.

Удружење мањинских акционара већинском власнику нуди да откупе његове акције по цени дупло већој него што је на берзи.

Из „кухиње” Бранка Драгаша

Већински власник се већ изјаснио да неће да пристане на то. Ја само питам одакле њима новац, јер би им за ту трансакцију било потребно близу пет милиона евра. Јасно је да се ради о манипулацији и веома неозбиљном приступу, тврди адвокат „Трговине 22”.

Ни он ни директор Миодраг Крстић нису желели да коментаришу присуство Радише Павловића на протестима Удружења мањинских акционара.

Ко у крајњој линији стоји иза свега, ми то не можемо да знамо. Овако нешто по Србији почео је Бранко Драгаш и то је наплатио од чланарине неколико хиљада малих акционара. Као идеја потекла је из те главе да се неким наводним независним проценама вишеструко увећава имовина, да се онда дели са бројем акција. Када Бранко Драгаш рачуна он мисли искључиво на непокретну имовину. Он не схвата да имовина предузећа није само актива, него и пасива. То је необјективан приступ и чиста манипулација којој, на жалост, у Србији још има ко да подлегне, тврди Крстић.

Иначе, конфекцију „22. децембар” пре три године купиле су фирме „Делта фер” и трговинско предузеће „Челик” из Београда за 1,8 милиона евра. Акционари тврде да је вредност имовине фабрике била око 43 милиона евра. У фабрици се не производи, јер од некадашњих 780 радника сада ради свега десетак.

Да захтеви мањинских акционара ове фирме немају упориште у закону тврди у дневном листу „Данас” и Бранко

Павловић, независни консултант. Акционарско друштво има Скупштину и једино је тај орган надлежан да одлучи о статусним променама. Уколико се на седници Скупштине одлучи да се акционарско друштво подели на два или више делова, то може књиговодствено да се спроведе. Али, ако власник већинског пакета то не жели, одлука не може да буде донета и не постоји основ да се она примени, тврди Павловић.

МИОДРАГ КРСТИЋ СМАТРА ДА СУ АКЦИОНАРИ ИЗМАНИПУЛИСАНИ

УКРАТКО

ФАБРИКА АУТОМОБИЛА

Почео рад у две смене

У погонима каросерије и лакирнице у Фабрици аутомобила почео је рад у две смене и повећан број ангажованих радника на производњи модела „пунто класик”. То ће довести до повећања производње на 100 возила дневно, односно 2.000 месечно. Тренутно је у производњи овог модела аутомобила, уместо досадашњих 500, ангажовано између 800 и 900 радника.

Према информацијама из пословодства фабрике у наредних месец и по дана у каросерији ће бити инсталирана нова

опрема, која ће омогућити производњу 100 аутомобила у једној смени. Иначе, у фабрици би за отприлике месец и по дана могла да почне и производња аутомобила у дизел варијанти, до када је планиран завршетак модернизације и опремање погона за ту производњу.

Од момента гашења домаћег програма и поновног почетка производње „пунта” у Крагујевцу је склопљено 1.200 аутомобила и произведено 1.900 каросерија.

М.Б.

НОВО ИЗ „ФЛОРЕСА”

„Жута оса супериор”

ФИРМА „Флорес”, позната по производњи ракија и вина врхунског квалитета, поводом 24. годишњице рада, на тржиште ће пласирати ограничену количину нове ракије „Жута оса супериор”, која је стара седам година.

До краја године тржишту ће бити испоручено између 5.000 и 6.000 боца нове ракије која ће се на домаћем тржишту продавати по цени од 2.300 до

2.600 динара. Иначе, до сада је ова фирма на домаће и инострано тржиште пласирала више милиона боца ракија, за чији је квалитет добила небројено медалја и признања.

Нови бренд „Флореса” ракија „супериор” биће пакована у рељефним флашама произведеним у Чешкој, а продаваће се у ексклузивним продавницама пића у земљи и иностранству.

М.Б.

НАГРАДА ЗА „ФРЕОН ЕКО”

Агро бизнис лидер

НА овогодишњем 76. Међународном сајму пољопривреде у Новом Саду Клуб привредних новинара, Друштво аграрних економиста Србије и Регионална привредна комора Новог Сада доделили су плакету „Агор биз лидер” крагујевачкој фирми „Фреон еко” за сушару модела „КС” - кондензациону, аутоматску, еколошку, нискотемпературну, економичну сушару у којој се користи принцип вишеструке циркулације ваздуха, али без размене са спољном средином.

Новина код ове сушаре је то што је све осушено на температури од само 38 степени. Иначе, пракса у нашој земљи је

да се све суши на 50 и више степени.

На Новосадском сајму ова фирма представила је 31 производ из своје сушаре.

Морам да нагласим и то да наша сушара, односно производи осушени у њој оваквом технологијом испуњавају све „ИСО” и „ХАЦЦП” стандарде који су неопходни за извоз на светско тржиште, каже Мира Д. Стевановић, власница фирме „Фреон еко”

Производ ове фирме је дело домаће памети и великог броја сарадника ове фирме - тима стручњака удружења „Фузија”.

М.Ч.

ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ

По америчком моделу

СКУПШТИНА Србије усвојила је измене Закона о привредним коморама које омогућавају да најмање 100 фирми могу оснивати коморе по територијалном принципу или према делатности. Чланарине неће бити обавезне, а комора престаје да ради када се број њених чланова смањи испод 100.

Основни циљеви измена тог закона, према објашњењу Владе Србије, су повећање квалитета услуга које коморе пружају својим члановима, смањење трошкова привредних субјеката и начело необавезности, односно слободан избор у приступању и престанку чланства у коморама.

Према речима председника Регионалне привредне коморе

Крагујевац Душана Пуаче нови Закон о привредним коморама рађен је по америчком моделу, који није дао добре резултате ни у Словенији, Босни и Херцеговини, Македонији...

Било би много боље да је овај закон рађен на основу искустава коморског система у Немачкој, Француској или Италији, где је уместо принципа необавезности примењен принцип обавезујућег чланства, каже Пуача.

Не треба, међутим, занемарити и питање, пре свега, непокретне имовине јер само Привредна комора Србије располаже пословним простором и зградама вредним, према грубој процени, између 300 и 400 милиона евра.

М.Б.

ИТАЛИЈАНСКА КАНЦЕЛАРИЈА У БИЦ-У

Мала амбасада

У просторијама крагујевачког Бизнис иновационог центра, у реновираном објекту старе „Заставине“ амбуланте, у оквиру пројекта Инфо Поинт отворено је представништво италијанске Регије Фриули Венеција Ђулија. Мала амбасада Италије, како је канцеларију Инфо Поинта назвао директор пројекта Лучиано Моро, званично ће почети са радом од 1. јуна, а сталним присуством представништво ће повезивати предузећа и установе италијанске регије и шумадијског региона.

Ова канцеларија ће заинтересованим грађанима, привредницима и предузетницима пружати све информације о овој регији, а биће организована и настава италијанског језика за оне који желе да га науче. Град је имао обавезу да обезбеди простор и технички опреми канцеларију, што је 30 одсто од вредности пројекта, док преостали део финансирају Италијани. Они ће до краја године организовати два семинара за наше привреднике, а биће уприличене и две посете успешних крагујевачких фирми италијанској регији.

Највећи проблем приликом потписивања споразума представљало је то што италијанске регије према својим законима могу да потпишу таква документа искључиво са другим регијама. Иако у Србији званично не постоје регије, Крагујевац је препознат као град који се активно ангажује у регионализацији и децентрализацији. Такође, у граду се налази седиште Регионалне привредне коморе и Регионалне агенције за развој Шумадије и Поморавља, тако да су све ово били довољни аргументи да се прихвати и потпише овакав споразум, објаснио је Драган Стевовић, члан Градског већа.

Планирано је да пројекат траје 13 месеци, а након тога одлучиваће се о његовој даљој судбини.

Г. Б.

НАЈВИШЕ ОЦЕНЕ ЗА ПРОЈЕКАТ ТЕХНОЛОШКОГ ПАРКА

Заинтересован и Мајкрософт

Пројекат под називом „Подршка оснивању Технолошког парка“, којим је град Крагујевац у октобру прошле године учествовао на конкурс који финансира Европска унија, у оквиру програма „Ексчеинц 2“, добио је највишу оцену комисије, међу десет пројеката из осталих градова у Србији. Тим поводом је потписан меморандум о сарадњи између представника ЕУ и града Крагујевца, а до краја ове године биће завршена студија изводљивости. Уколико студија буде економски оправдана и прихваћена у наредне две до три године требало би да почне изградња објекта површине две до три хиљаде квадрата.

Предвиђено је да Технолошки парк буде смештен на простору поред Универзитета, а његова сврха ће бити да пласира нове технологије везане за инжењерство, биоинжењеринг, информационе и друге технологије. Највеће интересовање за Технолошки парк у Крагујевцу показао је „Мајкрософт“, који већ сада жели да резервише пословни простор.

Европска унија ће финансирати рад стручњака, као и сву неопходну опрему потребну да се у року заврши студија изводљивости. У том пројекту биће ангажовано 27 стручних људи, а досад су већ формиране групе које ће радити у оквиру одређених области, каже Драган Стевовић, члан Градског већа за локалну самоуправу, регионални развој и сарадњу са Владом Републике Србије.

Крагујевачки пројекат „Подршка оснивању Технолошког парка“, осим што пружа подстицај привредном развоју града, подразумева и сарадњу са општинама у региону, Батоцином, Лаповом, Рачом и Книћем, што су експерти Европске комисије оценили као посебну вредност пројекта и допринос будућој регионализацији.

Након студије изводљивости, очекује се да град крене у реализацију пројекта, који је по приоритету на другом месту међу градским програмима. Процењује се да ће до 2012. године Крагујевац обезбедити средства и изградити Технолошки парк.

Г. Б.

ВЕЛИКО ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЗА ЛОВНУ И РИБОЛОВНУ ОПРЕМУ

ФОТО: М. ИЃЊАТО ВИЃ

Изузетно велика посећеност ове приредбе била је изненађење само за неупућене, јер су организатори знали да је Крагујевац колевка ловства у Србији и да треба очекивати овакав одзив

ПРВИ МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ ЛОВА И РИБОЛОВА

Гужва међу штандовима

Пише: Милош Пантић

Другог дана трајања Првог међународног сајма лова и риболова на Градском сајмишту, који је одржан од 15. до 17. маја, било је тешко наћи слободно паркинг место испред хале. И у самој дворани све је врвело од посетилаца, а испред појединих штандова купци су чекали у реду да плате куљено опрему, која се продавала са сајамским попустом и до 30 одсто.

Овако великом посетом био је видно задовољан Драгољуб Димовски, власник фирме „Метеор стил“ из Крагујевца, која се 11 година бави продајом оружја и пратеће опреме за лов и која је организатор ове приредбе, у сарадњи са Градским сајмиштем и Скупштином града. Димовски каже да је велики одзив посетилаца изненађење само за неупућене, јер је Крагујевац историјски центар лова у Србији, а по броју активних ловача и данас је међу водећим градовима код нас.

Мало је познато да је прво ловачко удружење у Србији формирано 1887. године у Крагујевцу, у кафани „Париз“, што је било и логично јер је овде био центар оружарске индустрије, а тек 1896. године формирано је Ловачко удружење Србије у Роготу. И риболовци Србије прво удружење

РАДЕ ГРОМОВИЋ ИСПРОБАВА СНАЈПЕР

формирају у Крагујевцу 1929. године, каже Димовски.

С обзиром на популарност лова у Шумадији, али и риболова који не заостаје, иако немамо реку, али имамо Гужанско језеро које је најпосећеније у ширем окружењу, овај предузетник одлучио се на организацију једног оваквог сајма. Био је убеђен да је оваква приредба потребна не само у Новом саду, Београду и Нишу, већ и у центру Шумадије. Премијера је показала да је то пун погодак. Окупљено је 26 излагача из Србије, Аустрије, Грчке и Босне и Херцеговине.

■ Карабини из „Застава оружја“

На штанду „Заставе оружје“ директор Раде Громовић испробавао је нишањење новом снајперском пушком ове фабрике, тактичким оружјем намењеним специјалним анти-терористичким полицијским снагама. Иако ова пушка није за лов, изложена је на сајму, јер је „Наменска“ одлучила да се овде представи са комплетним програмом оружја који је приказала на овогодишњем Сајму у Нирнбергу, највећем у Европи. За ловце је од изложеног највећи хит нови карабин М808, дизајниран за америчко и европско тржиште. Громовић каже да „Застава оружје“ извози у 30 земаља света, али да увек посебну пажњу поклања домаћим купцима, јер од њих добија многе корисне примедбе, од којих су неке и уграђене у нове типове пушака.

Поред овог штанда своју опрему изложила је позната аустријска фирма „Сваровски“, која поред стакла и кристала производи и оптичке нишане за ловачке карабине. Зоран Петронијевић, представник за Западни Балкан, каже да је за њих било примамљиво да се појаве на првом крагујевачком сајму ове врсте, јер је ово град где се производе „Заставине“ карабини, који су светски бренд у својој грани, а њихови нишани природно „леже“ уз такве пушке. Петронијевић каже да је посета сајму изнад његових очекивања, али истиче и квалитет посетилаца, који је уочио по питањима која постављају у вези њихових производа.

Да је очекивао добар одзив посетилаца на сајму каже и Насер Нимани из Суботице, међу риболовцима широм Србије познат као власник велике фирме „Голден мастер“, која је заступник чувеног полског произвођача штапова и опреме „Цексон“.

Нимани је увозник ове опреме и велепродавац који снабдева 80 купаца у Србији, а на његовом штанду има свега што постоји на тржишту од риболовачког прибора. Распон цена штапова је од 200 до 28.000 динара, а „машина“ од 600 до 7.000 динара и роба добро иде. Док разговарамо, власник куца фискалне рачуне на каси.

траже скупу увозну гардеробу. Каралић каже да је сада тражена летња ловачка одећа, а и иначе је ова гардероба сезонска и добро иде од лета до зиме. Зато је основна делатност његове фирме ХТЗ опрема, а одећу за ловце израђује као допунски програм.

Овај сајам у Крагујевцу је добра идеја. Да у Крушевцу постоји сајам било чега, било би боље за град, закључује Каралић.

Као освежење усред најразноврсније опреме за лов и риболов појавио се и Рафтинг клуб „Бодо“ из Шћепан Поља у БиХ. Крагујевчанин Миленко Миленковић један је од перзистентних сувласника клуба који се бави организовањем раф-

ОРГАНИЗАТОР САЈМА ДРАГОЉУБ ДИМОВСКИ

Задовољан интересовањем публике је и Димитрос Ипсинос из Грчке. Он у околини Солуна има фабрику у којој производи 52 врсте патрона за ловачке пушке и годишње произведе 2,5 милиона комада. Да учествује на крагујевачком сајму одлучио је због намере да крене са извозом на српско тржиште. Готово сву количину патрона које је донео продао је већ другог дана и своје утиске резимира на српском – „добро, добро“.

■ Патрони свих врста из Грчке

Са својом колекцијом ловачке одеће, која је у свету велики бизнис, а изгледа и код нас, на сајму је био и Милован Каралић, власник фирме „Каралић“ из Крушевца. Он сам креира одевне предмете за лов и усмерен је на ловце просечне куповне моћи, који не

тина на реци Тари и један је од пет најбољих међу 30 клубова исте делатности.

Лов и риболов су активности са доста адреналина, а исто то нуди и рафтинг, па смо зато дошли на овај сајам. Поред тога ми нудимо гостима и пет локација за риболов. Интересовање је велико, а трећину наших гостију чине Крагујевчани, док се 80 посто њих враћа и наредне године, каже Миленковић.

Да први сајам лова и риболова буде што успешнији организатори су приредили и низ пратећих програма, куп риболоваца, такмичење у спремању ловачког гулаша и рибље чорбе, ликовну колонију. Драгољуб Димовски каже да ће овај сајам постати традиционалан и оптимистички предвиђа да ће следеће године хала „Шумадија сајма“ бити мала да прими све излагаче.

„ОТВАРАЊЕ ДУШЕ” СЛАВИЦЕ ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ

Увек само Крагујевчанка

Као председница Скупштине Србије сада више времена проводим у Београду, али моја будућа радна каријера биће везана за Крагујевац, јер су ми три сталне и непресушне љубави – овај град, моји пријатељи у њему и посао лекара психијатра

Разговарао: Мирослав Јовановић

Позив за разговор за „Крагујевачке” председница Народне скупштине Србије прихватила је без премишљања. Требало је само одредити време и место сусрета.

„Да нас нико не омета, предлагам суботу поподне, између три и пола четири, на Клиници за психијатрију”, рекла је саговорница. Договорено.

Субота поподне је „глуво доба” у граду, а ради само ко мора. На првом спрату Клинике, пред вратима на којима пише проф. др Славица Ђукић Дејановић, на пријем чека неколико пацијената. И ја стајем у ред. Тачно у три и двадесет сестра прозива: „Нека уђе новинар!”

Госпођа Ђукић елегантно обучена, као да је у Скупштини. Љубазно се поздрављамо. Много година се познајемо, али, мислим, боље је да ја „преузем иницијативу”, јер ако би она почела да пропитује – ко зна шта би могла да дијагностикује код новинара који управо би „прозван” у професорски кабинет.

Нисте у белом мантилу?

Најчешће пацијенте примам овако, јер докторски мантил може да има и лоше дејство на људе с којима желим добру комуникацију.

Када сте изабрани за председницу Скупштине рекли сте да нипошто нећете оставити лекарски посао. Је ли овај рад током викенда потврда тога?

Када Скупштина не заседа петком и ако немам других обавеза везаних за функцију председника, онда сам и тим даном на Клиници. Иначе, најчешће је то суботом и недељом, у било које доба дана. Исто је и празницима. Једноставно, ја не могу без лекарског рада и пацијената, то је моја права реалност.

Како вас пацијенти налазе?

Наши сусрети се заказују, а ја откад сам председница Скупштине нисам мењала број свог телефона, тако да ме људи често зову, консултујемо се, договарамо... Че-

сто ме секретарице у Скупштини питају за толики број позива, али ја за пацијенте морам да будем доступна увек када сам у прилици.

А за студенте?

Све своје обавезе као професор Медицинског факултета уредно испуњавам.

Да ли вас пацијенти, па и студенти, сада гледају на другачији начин, с обзиром да сте утицајна и врло експонирана јавна личност?

Односи са њима ни у чему се нису променили јер ја се према њима постављам само као лекар, или професор, функција у Београду је нешто сасвим друго.

Пре избора за председницу Скупштине причало се о неком амбасадорском месту?

То су биле спекулације. Ја мислим да на амбасадорска места треба да иду професионалци за тај посао, а да ми је којим случајем и понуђено тако нешто, не бих прихватила, јер онда бих стварно оставила свој лекарски посао, а то никада и нипошто нећу учинити.

Говорило се о Португалији, односно Лисабону?

То су већ биле злонамерне приче, јер у Лисабону живи мој син.

Добро, у Србији сте, али више у Београду него у Крагујевцу. Јесте ли сада Београђанка или Крагујевчанка?

Увек и само Крагујевчанка. У Београду сам провела лепе студентске дане, често сам боравила због посла, али увек ме обузме лепо осећање када, путујући овамо, угледам цркву на Опленцу или када од Баточине скренем са ауто-пута.

У Београду имате стан?

Да, супруг и ја смо још раније купили стан, па смо га касније мењали за мањи и кад сам у Београду – у њему сам.

И безбедни сте, тачније имате стално обезбеђење?

То апсолутно није била моја жеља, нити се ја осећам небезбедно, али такав је пропис и ја морам да га поштујем.

Осећате ли да вам је због сталног присуства обезбеђења некада нарушена приватност?

И приватност, и слобода. То јесу дивни млади људи, ненаметљиви, лепо васпитани, али увек су ту, поред мене. Рецимо, кад сам била на одмору у Лисабону, отишла сам са унуком на плажу, али и они су морали да буду негде у близини. Или, кад се видим са пријатељима, одем на неке приватне светковине...

Више и не возите сами?

Не, и то ми је криво, јер ја волим да возим и често сам се лепо одмарала тако што сама седнем за волан, пустим музику коју волим и направим неки круг.

Волели сте и путовања по свету?

Јесам, али сада немам времена за туристичка уживања. Недавно сам као председница Скупштине била у Паризу, видела сам прелепа државна здања, дворане, салоне, али од града нисам имала прилике ништа да видим.

Скоро је један таблоид писао како живите на „високој ноzi”, да имате ђакузије...?

Ма, то су глупости, какав ђакузи? Луксуз никада нисам волела, али комфор волим. Волим, као што рекох, путовања, аутомобиле, „крпиче”, лепе ципеле – као и свака жена.

Колика вам је плата као председнице Скупштине?

Ја за рад у Скупштини ништа не примам, нити сам икада за неки државни посао добијала новац. Примам плату као лекар и професор и због тога јесам у извесном финансијском минусу, али не жалим се.

Можемо ли да говоримо о вашим љубавима? Зашто да не?

Чини ми се да вам је сада на првом месту унук?

Он је моја велика радост, дао ми је нову енергију и за њега сам изузетно везана, али, не виђам га баш често. Сада има четири године.

Ваш син са породицом, поменули сте то већ, живи у Лисабону?

Да, и он је лекар, као и снаха, ради као асистент на факултету у Лисабону и спрема докторат.

А супруг, господин Дејановић, како прима вашу велику радну ангажованост и одсуство од куће?

Ми се савршено разумемо, он ради свој посао, а ја свој. Добра је околност да је њега раније лепо „васпитала” прва супруга, која је иначе била Словенка.

Да ли је тачно да је најпедантнији „аналитичар” вашег рада – ваш отац?

Тата ми је подршка, а мама критичар. Они имају добро подељене

улоге. Тата показује велико разумевање за мој рад, храбри ме, а мама налази примедбе, али то чини због бриге, оне праве мајчинске, да нешто не погрешим, лоше урадим.

Још смо код љубави.

Моје највеће и, рекла бих, љубави у континуитету су овај град, мој посао психијатра и моји пријатељи.

И за пријатеље сада вероватно немате мање времена?

Нажалост, тако је, али када се видимо, то је потпуно испуњено, блискост међу нама је трајна. Поменула бих само Наду Стојановић, она је педијатар, другарице смо још из школе, касније су породице постале блиске, наша деца, и све је крунисано кумством.

А какви сте са Београђанима?

Чини ми се да се у Београду најмање срећем са правим Београђанима. То су људи махом досељени у Београд, а и у Скупштини је већина посланика ван Београда.

Какав је садашњи поглед из Београда као престонице на Крагујевац, да ли нас и даље гледају као провинцију?

Ја као Крагујевчанка никада нисам имала комплекс провинцијалке, јер ми то и нисмо. Уосталом, ми смо били престони град, Крагујевац и сада има шта да да Србији, а Шумадија је по свему онај део Србије који јој даје душу и карактер. Мислим да се и у престоници мења однос према Крагујевцу у позитивном смеру.

Знате ли сада шта ћете радити када вам истекне мандат председнице Скупштине?

Ту немам дилеме, моја будућа радна каријера биће искључиво везана за Крагујевац, била сам и остала Крагујевчанка до краја.

Ви сте лекар „за душу”, а имате ли у послу председника Скупштине ситуација које „ударају” и у вашу психу?

Има доста деликатних ситуација, напетости, разних конфликта, незадовољстава према којима се не може остати равнодушан.

Значи ли то да је председница Славица Ђукић некада потребан психијатар Славица Ђукић?

Од када сам лекар ове струке, увек када је требало бринула сам и о себи. Шта је нормалније од тога – ако ми је посао да толиким људима помажем да изађу из својих проблема, онда ни себе не треба да запоставим.

У овом разговору политику нисмо ни поменули.

Драго ми је због тога.

ГЛОБ ОСИГУРАЊЕ А.Д.
Београд

Кнез Михајлова 11-15/III, 11000 Београд
Тел (011) 2620-015 Факс (011) 186 209 (034) 337 119
www.globos.co.yu; e-mail: globosjugins.kg@nadlanu.com

ОСИГУРАЊЕ КОЈЕ НЕМА НЕИСПЛАЋЕНИХ ШТЕТА

МАРКЕТИНГ

ТЕЛЕФОН
034/333-111
034/333-116

marketing@kragujevacke.rs

Ми бринемо о Вашем здрављу

Dr. Goran Rađen
Kardiolog VMA

Dr. Ljubomir Lišanin
Radiolog VMA

Dr. Božidar Zlatanović
Institut za reumatologiju

Ultrazvuk
Specijalna urološka bolnica
Dragoslava Srećkovića 15
Ordinacija 034 301 283

ПРИМЕДБЕ ПОСЛОДАВАЦА НА СТРУЧНОСТ КАДРОВА

Дипломе без практичног знања

Послодавци се често жале да свршени ученици не поседују знања и вештине који су потребни у конкретном раду, а због компликоване процедуре и огледна одељења тешко се уводе у наставу

Пише: Јаворка Станојевић

Мада у Крагујевцу у сваком тренутку има више од 20.000 незапослених, у овдашњој филијали Националне службе за запошљавање истичу да упркос томе константно постоји мањак радне снаге са знањем и вештинама које траже савремени послодавци. То је последица лошег планирања и спорог мењања околности просветног система у коме реформе годинама не мрдају даље од теоријских расправа.

Директорка крагујевачке филијале Националне службе запошљавања Љиљана Петровић тврди да послодавци имају велике примедбе на стручност кадрова који стижу из наших школа.

- Послодавци нам се често жале да морају буквално од почетка да обучавају раднике који би, према дипломи, морали да поседују бар основна знања која би током праксе требало да усавршавају. Грађевинске фирме нам се, рецимо, жале да радници који имају диплому зидара не знају свој посао због чега они морају да ангажују самоуке зидаре који су много бољи од школованих. Слична ситуација је у готово свим областима, па наша служба често, у сарадњи са послодавцима, организује курсеве преквалификације на

којима незапослени усвајају знања и вештине која су потребна за рад.

Ми смо на овакво стање указали просветним властима и они су, ове године, по први пут, организовали састанак на коме су чули наша искуства, па ће, ваљда, нешто предузети, каже госпођа Петровић.

■ Огледна одељења

Да из наших школа излазе деца која у глави имају много набубаних лекција и знају масу чињеница које им никада неће бити потребне, а да при том никада нису пробала да практично примене научено, знају и они који брину о школству. Оно што предузимају је, међутим, у складу са њиховим могућностима које су, као и све код нас, ограничене. Зато и оно мало реформских потеза и ентузијазам руководства појединих школа даје споре и недовољне помаке.

Због таквог односа крагујевачка Политехничка школа, која је једна од 50 школа из подручја машинства у земљи које се налазе у програму реформе коју финансира Европска агенција за реконструкцију и развој, није далеко одмакла. Иако се

овде реформе спроведе још од 2003. године, од две хиљаде ученика тек 20 одсто учи по плановима и програмима који би, поред употребљивих знања, требало да им омогуће да стекну основе за доживотно учење и усавршавање у струци. У питању није недостатак воље да се сва деца укључе у нови систем учења него дуготрајна и компликована процедура, јер је, према речима директора Симише Којића, за увођење новог образовног профила потребно неколико година.

- Најпре морају да се ураде припреме које подразумевају свестрану анализу свих сегмената оправданости увођења новог занимања. Потом се од Министарства тражи дозвола за отварање такозваног огледа, одељења од по 20 ученика у којима се учи по новим плановима и програмима. Дакле, морају да прођу најмање четири године док се не покаже да ли је оглед дао резултате који би га препоручили за увођење у наставу.

Ми сада имамо неколико огледних одељења која смо формирали пратећи потребе тржишта рада. У њима смо акценат ставили на прак-

су. Тако, рецимо, будући мехатроничари, који се истовремено оспособљавају за стругаре, брусаче, глодаче, и управљање ЦМЦ машинама, имају много више праксе него теоријске наставе, каже Којић.

Он међутим, истиче, да школама није лако да свој деци обезбеде квалитетну практичну наставу, јер послодавци немају мотиве да обучавају кадар који им није неопходан.

- Ако неки послодавац и има потребу за радном снагом коју ми школујемо обично тражи да му пошаљемо једног или два најбоља ученика, остаје проблем како да обезбедимо праксу осталима. Уз то, велики број радника ради на норму и нема времена да се посвети ђацима, па они само стоје и гледају уместо да уче како се ради. Зато се ми у школи трудимо да у оквиру сопствених радионица обезбедимо квалитетну праксу што већем броју ученика, каже наш саговорник.

■ Исувише споре промене

Да школски систем, тржиште рада, и развој технологија и друштва не иду у истом смеру знају и у Министарству просвете, а то потврђује и начелник Школске управе Радојко Дамњановић.

- Образовање није на прави начин интегрисано као део система који би одговарао потребама локалних заједница. Све се планира и одређује на државном нивоу. Поред тога, реформе које је започео Гашо Кнежевић скоро су потпуно замрзле долазком Љиљане Чолић на место министра. Национални просветни савет такође не функционише ваљано.

Да бисмо нешто променили морамо радити брзо, јер то захтева динамика технолошких и друштвених

СИНИША КОЈИЋ, ДИРЕКТОР ПОЛИТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ

токова у свету. Тако брз напредак ствара проблем и развијеним земљама, које имају савршене образовне системе, нису у стању да испрате све промене, каже Дамњановић.

Према његовим речима, приличан баласт представља и вишак просветних радника због којих велики број образовних профила остаје, иако их је време давно превазишло.

- Просвета није прошла решавања проблема вишка запослених као што је то случај са привредом и то је велики проблем. Када то реши онда ће и реформе бити лакше спровести и тада неће бити проблем да се неки предмети, као рецимо филозофија, избаце из стручних школа, јер ће ђаци моћи у оквиру других предмета да науче онолико колико им буде неопходно за општу културу, каже овај саговорник.

До времена када реформски процеси, који напредују брзином пуца, не заживе у нашем образовању школе ће и даље фабриковати „стручњаке опште праксе“ који ће, по добијању дипломе, имати две опције - преквалификацију или студије. Одаберу ли другу мораће добро да отворе очи, јер постоји реална опасност да ће само одложити суочавање са реалношћу, пошто ни многи факултет нису ускладили програме са потребама тржишта рада.

У ШКОЛИ СЕ ВИШЕ „БУБА“ НЕГО ШТО СЕ ПРАКТИЧНО ВЕЖБА

ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА

Кажите ми, кажите, који посао да одаберем

Основци и средњошколци углавном бирају занимања која им омогућавају да буду менаџери, руководиоци, предузетници и добри финансијски стручњаци, каже Маријана Павићевић из Службе за запошљавање

Стручњаци кажу да су избор занимања и (брачног) партнера два најважнија избора у животу. Ученици који завршавају основну или средњу школу управо се налазе у ситуацији да „преломе“ и одлуче се за позив којим ће се бавити. У томе им помажу, поред родитеља, школски педагози и психолози, али ако им то из било ког разлога није довољно могу се обратити стручним сарадницима Националне службе за запошљавање. Ту

ће од Снежане Томашевић и Маријане Павићевић, сарадника за професионалну оријентацију и планирање каријере, добити савете, али и помоћ при избору будућег позива. До сада су то већ учинили бројни основци и средњошколци, којима су тестови и индивидуални разговори са психолозима помогли да се одлуче у којој ће средњој школи, или на ком факултету, полагаати пријемне испите.

Основци долазе најчешће по препоруци родитеља, док старији ученици, будући академски грађани, имају потребе не само да разговарају на тему успеха на факултете, већ и о планирању каријере.

■ Спречити погрешан избор

Будуће студенте нарочито занима могућност запослења по завршетку факултета, односно да ли постоји потреба за тим занимањем, али и напредовања у тој врсти посла.

- Поред личних интересовања, ми им помажемо да увиде која

могућности и способности има свако од њих. Са ученицима радимо (групно) психолошке тестове, општих интелектуалних способности, као и тестове као што су, рецимо, схватање просторних односа или вербалних способности. Затим, тестове личности, где процењујемо које су то врсте послова које би том детету, његовом темпераменту и неким карактеристичним цртама личности, највише одговарале, објашњава Маријана Павићевић, психолог.

Поента професионалног саветовања је да свако изабере позив који је за њега одговарајући, да се, после школовања брзо запосле, напредују и буду задовољни својим развојем.

На основу жеља ученика који су долазили на тестирања и по савету, утисак да их највише интересују гимназије, економске и медицинске школе, врло је актуелна и туризам, док су техничке школе занимљивије дечацима. Како на професионално саветовање долазе углавном деца која

су добри ђаци, у Служби за запошљавање немају податке о томе колико су привлачне трогодишње школе и неки занати, попут куvara, фризера, послатичара, који су годинама на врху топ листе најпожељнијих.

- Ученици који долазе код нас, без обзира да ли се ради о основцима или средњошколцима, углавном бирају занимања која им омогућавају да буду менаџери, руководиоци, предузетници - да једног дана оснују сопствена предузећа, и да буду добри финансијски стручњаци. То се већ дуго не мења, сматра Маријана Павићевић.

■ Маркетинг, туризам, предузетништво...

На тестове професионалне оријентације најчешће долазе гимназијалци и ученици економских школа, којима су најинтересантнији економски факултети. Тренутно су најзанимљивији смерови за маркетинг, туризам и предузетништво. Привлачни су и страни језици, посебно енглески и шпански, али не јењава ни интересовање за правне и политичке науке. Природне науке не привлаче велики број, осим неколицине које занимају студије математике и информатике, каже наша саговорница.

Има интересовања и за архитектуру, медицину, фармацију, заштиту човекове средине... Ретки су, мада их има, ученици који

жеље да провере своје способности за упис на неку академију, а најчешће је реч о драмској уметности.

Психолози који се баве овим послом кажу да увек има деце чије се могућности разилазе са жељама, али им се то предочи и објасни, што они прихвате. До та најчешће долази због жеље родитеља да дете упише одређену школу за коју нема ни способности, ни интересовања. Иначе, стручњаци се слажу да на децу највише утичу родитељи при избору занимања, што они и потврђују у разговору са психолозима. После тога, велики утицај имају вршњаци, који међусобно размењују информације, али и професори.

Маријана Павићевић је, такође, приметила да је међу средњошколцима далеко веће интересовање за факултете који се налазе у Крагујевцу, што објашњавају недостатком средстава за студирање ван града у коме живе. Истина, има и деце која признају да не желе да оду у Београд или Нови Сад, иако им породица нема финансијске проблеме, зато што се плаше да ће бити усамљени и изгубљени у великом граду. У решавању ове врсте страха, као и уопште избору будућег позива, успешно раде психолози (канцеларије број 12 и 14) и стручњаци Службе за запошљавање.

М. ЦВЕТКОВИЋ

ПОМОЋ ЗА ДЕВОЈЦИЦУ
ОБОЛЕЛУ ОД ЛЕУКЕМИЈЕ

Невенине наде

Живот Невене Ристић сада је у рукама људи добре воље. Ако се њиховим прилозима скупи 60.000 евра, она ће моћи на лечење у иностранство које је због тежине њене болести – сада једино могуће

Петнаестогодишња Невена Ристић, ученица осмог разреда Основне школе „Наталија Нана Недуљковић“ из Грошнице, августа прошле године изненада је тешко оболела од акутне мијелоидне леукемије. Лечи се у Београду у Универзитетској дечијој клиници у Тиршовој, на Одељењу за хематологију и онкологију, где је и сада заједно с мајком, код проф. др Наде Крстовски, др Лидије Докмановић и др Јелене Лазић.

Тренутно је, по други пут за осам месеци, подвргнута хемотерапији са „ударним“ дозама, јер је дошло до драстичнијег погоршања болести када је прешла на медикаменталну терапију. Шестог априла ове године поново је Невену болест везала за постељу, а једина шанса за излечење је трансплантација коштане сржи, која се може обавити само у иностранству, у Италији, јер овдашње болнице немају могућности за тако нешто.

Да невоља буде већа, све урађене анализе показале су да донатори коштане сржи не могу бити њени родитељи, као ни једанаестогодишњи брат Никола, јер се нису сто посто поклопиле њихове матичне ћелије. Да је тако трансплантација коштане сржи могла би да се уради и у Београду.

Лекари су после тога одмах тражили донатора, а нама рекли да прикупљамо новац. Нису рекли колико, али су нам родитељи друге деце са којима смо се сретали по болници, казали да их је то коштало између 50.000 и 60.000 евра, каже девојчицин отац Миљојко Ристић.

Али, то није крај невољама. У Невениној породици нико није стално запослен. Једино су извесна примања њеног деде, пензионера. Отац је проглашен технолошким вишком у „Застави“, а мајка никада није радила. Издржавају се од повремених и сезонских очевих прихода. Њена породица и онако социјално угрожена никада до сада није тражила помоћ. Овога пута треба им чак 60.000 евра!

Пошто је извесно да никакав кредит за лечење не могу да подигну, једино им остаје да се ослоне на људе добре воље. Време малој Невени није савезник, јер поред налажења донатора коштане сржи и новца, подједнако је битно и брзо прикупљање средстава, пошто је њено здравствено стање критично. Отац скоро сваког дана носи у Београд тромбците од добровољних давалаца крви, којима је веома захвалан.

Међу првима су притекле у помоћ комшије из Грошнице и другари из школе, са којима би ових дана Невена требало да прослави малу матуру. Извесно је да неће моћи ни да се појави, иако је испланирала цео „стајлинг“ за то вече, због чега је баш тужна. Ни на екскурзију није ишла са вршњацима у Нови Сад. Другарице су јој отуда слале поруке да би била у току са дешавањима. Иначе, она је јака личност, што се најбоље може закључити из поруке коју је сама саставила, и сама апелујући за помоћ:

„Ја, Невена Ристић, од оца Миљојка и мајке Зорице, с поносом, вољом и жељом идем у други круг борбе против овог глупавог вируса, јер сам храбра, јака, спремна, тврдоглава, упорна и ја хоћу да победим и да дођем кући да развеселим све. Бићу увек спремна да се борим за боље сутра, јер сам ја татина специјалка, јака ведрa и снажна“.

Е. ЈОВАНОВИЋ

НЕВЕНА ЈЕ ЈАКА И ХРАБРА ДЕВОЈЧИЦА

ОТАЦ МИЉОЈКО ВЕРУЈЕ У ЉУДЕ ДОБРЕ ВОЉЕ

ЕМИЛИЈА НЕШИЋ МИЉКОВИЋ, РАДНИЦА „ПАРТИЗАНА“

Глад, туга и вера

Најтеже је било последњих дана, када смо се осећали као рибе у акваријуму из кога нема излаза, јер нас чека смрт ако се нађемо на сувом, прича Емилија, једна од 13 радника који су 18 дана штрајковали глађу

Пише: Маргита Цветковић

Сада имам четрдесетак кила. Изгубила сам више од шест килограма, што и није пуно у односу на неке друге колеге. Полако се враћам у нормалан живот. Први пут сам изашла ван куће, још ми се врти у глави...

Гладовала сам 16 дана, два мање од осталих дванаест „Партизанових“ мученика, јер сам се касније укључила, а била сам и једина која је штрајковала ћутањем. После куцања на многобројна врата, обиласка разних институција и разговора са свим и сваким, као члан Штрајкачког одбора и преговарачког тима, нисам више могла да говорим о ономе што је осамдесет петоро људи, већ пет месеци, колико је трајао наш штрајк, толико пута причало.

Одлуку да се прикључим колегама који су протествовали глађу донела сам сама, без одобрења мужа, али уз подршку деце. Мојим колегама, као и мени, то је био једини преостали начин да скренемо пажњу јавности на нас мале, неважне људе.

■ Глад и шутња

Моја прича би могла стати у двестри реченице. У „Партизану“ сам 21 годину. Радила сам у рачуноводству, као књиговођа, а тешкоће у пословању почеле су и пре прве приватизације, која је била 2004. године. Више и не знам када смо почели да примамо минималце, али је фабрика радила и за време бомбардовања. Од 2000. године, радила сам са прекидима, јер сам 2002. године родила треће дете. Све у свему, фабрика ми дугује око милион динара, само за неисплаћене плате.

Мој супруг Светозар, који је био запослен у „Застави Импекс“, „висио“ је 13 година на 330-у. Најтеже је било деведесетих. Моја плата била је недовољна. Зато смо се, као и већина, бавили шверцом: муж је путовао у иностранство, доносио робу, коју смо

продавали „на црно“, једва састављајући крај са крајем. Тако је било све док нису уведене визе, када муж више није могао да одлази у иностранство. Трагови тих путовања и тешког рада видљиви су данас на здрављу мог супруга.

Када смо изгубили тај извор прихода дошли смо у скоро безнадежну ситуацију: муж није радио, а ја сам била у „Партизану“, што је, ваљда, најгора могућа варијанта. Само смо мислила на наше троје дече. Благоје (23) је на трећој години хемије, Милена (21) на ФИЛУМ-у студира музику у медијима, док најмлађи Матеја на јесен полази у школу. Зато смо морали да нашу кућу, која се налази у уједничком дворишту у Лоле Рибара улици преуредимо у локале, а ми смо постали подстанари. Живимо у изнајмљеном стану од 25 квадрата у Ердоглији. Међутим, локале тешко изнајмљујемо, углавном лети. Последњу зиму смо једва преживели.

То су моји разлози због којих сам се одлучила на штрајк глађу и – ћутање. Тишина се види тек кад се суочиш са глађу. Опет, глад се лакше подноси ако можеш да спаваш.

■ Рибе у акваријуму

Првог дана глад скоро да нисам ни осетила, другог ме је мало мучила, а трећег је стомак почео да зове, плаче, тражи храну. После петог дана глад се више не осећа. Стомак постаје тврд, надувен, бледило све јаче, а килажа се нагло губи. Гладовали смо, били исцрпљени, туговали, али смо се надали да ћемо нешто постићи. Знате, та нада ме није напуштала ниједног тренутка, хватала сам се за њу као давленик за сламку.

Најтеже је било последња три-четири дана. Нервоза је расла са гладним ноћима које су се, чинило се, нисале у бескрај. Исто као преговори које су се водили. Људи су били све уморнији и исцрпљенији, бледило све јаче, кожа све сувља, притисак

све нижи... Изгледали смо сами себи попут заморчића, као рибе у акваријуму, из кога нема излаза, јер нас чека смрт ако се нађемо на сувом. Наравно, ту је и страх да неко не умре, неко од колега чије је здравствено стање било најтеже.

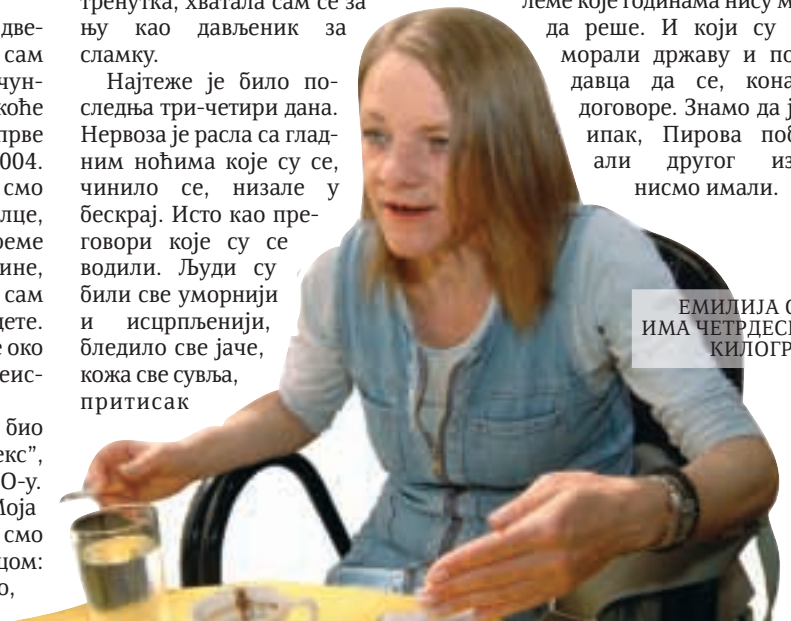
Обрадовали смо се кад нам је дошао Расим Љајић, човек који има срце и душу, који је схватио да прети хуманитарна катастрофа.

Последњих дана лежали смо беспомоћни, као костури, на оним носилима. Били смо живи лешеви. Видели смо велику неправду, тражили смо тако мало од државе. За многе је нашла решење, дала отпремнине, а за нас нема ништа... Зато смо се и одлучили за најтежи начин побуне. Једино тако смо могли да се боримо за наша права, ми који смо на измаку живота, каријера...

Већини нас који смо штрајковали више ни новац није био мотив, већ та неправда што је држава према неком мајка, а према другом маћеха. Зато смо били и разочарани када смо чули да ни то мало што смо тражили, 200 евра по години стажа, није прихваћено. Али, ето, људима ће повезати радни стаж, што је најважније. Ја ћу добити око 130 хиљада динара, а то су паре које заиста не могу да реше моје финансијске проблеме. Отићи ће на комуналије, враћање дугова...

Свеједно, задовољан сам што могу да кажем: ја сам Емилија Нешић Миљковић, радница „Партизана“, једна од осамдесет петоро људи који су штрајковали пет месеци и који су, после осамнаест дана гладовања, успели да скрену пажњу јавности на проблеме које годинама нису могли да реше. И који су приморали државу и послодавца да се, коначно, договоре. Знамо да је то, ипак, Пирова победа, али другог излаза нисмо имали.

ЕМИЛИЈА САДА ИМА ЧЕТРДЕСЕТАК КИЛОГРАМА

ComTec

Ibarskih rudara 3
Tel. 30 48 80, 30 11 15

ovlašćeni
distributer
Canon

you can
Canon

Ovlašćeni servis

Tel. 034 331 408

Новчани прилози за Невенино лечење могу се уплатити на име њеног оца Ристић Миљојка из Крагујевца, Улица Сенише Станковића бр. 28

Број динарског рачуна: 53-102-000287/0

Број девизног рачуна: РС35-160-5330200403612-18

Рачуни су отворени код банке „Интезе“ чији је рачун: 908-1001-87 уколико се средства пребацују са рачуна друге банке.

ОБУКА РЕГРУТА У ЦИВИЛУ

Ништа нас не сме изненадити!

Зашто су момци који војску служе у цивилу морали да „упознају“ атомско склониште искључиво у згради „Лепа Брене“

И згледа да војска, па макар и у „цивилу“ није лишена контрадикторности и елемената „кошења са здравим разумом“. У то су се уверили овдашњи „цивилци“, регрути и ремци који „гуле“ своју солдатеку по овдашњим факултетима, Ректорату, Универзитету и другим „првим редовима“ општенародне одбране.

Ипак, и они морају да прођу курсеве из прве помоћи и макар званично се оспособе за случајеве елементарних непогода и неког евентуалног ваздушног напада. Конкретно, по српски речено: да се упознају са коришћењем склоништа.

Први део обуке, теоретски, обављен је у Месној заједници Вашариште, где је аскерима у цивилу појашњено чему склониште служи и како се користи. Уследила је и практична обука, односно уве-

Илустрација: Г. Миленковић

жбавање уласка и изласка из истог.

Предавач је окупљеним регрутима објаснио да ће сада у реду од просторија МЗ Вашариште отићи до зграде „Лепа Брене“ где ће све лепо увежбати. Један од најхрабријих осмели се да пита због чега баш да иду до „Лепа Брене“ по „толиком сунцу“, кад само у околини има на десетине зграда, а до

саме дестинације на стотине и, ваљда, све имају склониште.

- Због тога што само од склоништа у „Лепој Брени“ имамо кључ, уследи кратак, војнички логичан одговор. Дакле, била у униформи или у „цивилу“ наша војска је још увек иста и ништа је не сме изненадити - или је, ипак, овде била реч о старој доброј „пешадијској обуци“.

З. М.

Узгреднице

Јубилеј „Станислава“

„ВЕЋ осамдесет година, ту, на прагу Шумарица, где најпопније миришу липе, животом мудраца живи једна школа. Од малих дрвених барака, подигнутих давне 1929. године, у насељу Стара радничка колонија, израсла је у велелепно здање 1975. године.“

Ово је део уводника у листу ученика ОШ „Станислав Сремчевић“, објављеног поводом 80 година постојања школе. Пета школа у граду, направљена је за потребе новог насеља, по коме је тада и носила име „Радничка колонија“. За осам деценија кроз њу је прошло више од 60 хиљада ђака, а најстарији живи ученик је Душан Николић, ђак генерације 1930/31. године. Од познатих Крагујевчана ову школу завршили су Славица Ђукић Дејановић, Верољуб Стевановић, Томислав Николић, спортисти Милош Срејовић и Стеван Плетикосић, естрадна уметница Василија Радојчић и многи други.

Када је основана у њој је било уписано 305 ученика, али је ширењем насеља и градњом новог објекта на месту старих барака тај број упетостручен, па је пре десет година у школи било рекордних 1.600 ученика. Према речима директора Милана Божовића, последњих година евидентан је пад броја уписане деце. Данас наставу похађа 1.150 ђака, али се очекује повећање броја ученика, након изградње новог насеља у Колонији.

Г. Б.

Слабо се продаје шаховница

КИНЕСКЕ продавнице постале су део наше свакодневнице. За мало пара можете пазарити све и свашта, од одеће, обуће, накита, посуђа, играчки за децу, до завеса и столњака. Укратко све - од игле до локомотиве.

Међутим, понекад се деси и да нашим Кинезима продаја не иде баш најбоље.

- Ни'е ми 'асно. Засто се лопте не плодају, пита радницу власник једне од познатих ердоглијских кинеских радњи.

- Већ сам вам објаснила, то код нас неће нико да купи, оштро му одговара радница.

- Ни'е ми 'асно, и даље је збуњен наш Кинез.

Вероватно би јунаку наше приче све било јасно да све остале лопте нису одмах продате - али ове неће нико. А какве лопте уствари продаје наш Кинез?

Обичне фудбалске - уствари ногометне! У овој кинеској продавници одавно су продали све лопте са ликовима италијанских, шпанских и француских фудбалера, али ове са ликовима Славена Билића, Нике Ковача и Ивице Олића, са великом шаховницом на средини лопте, баш неће нико да купи.

М. Ч.

Сачувајте хиљадарку

АКО спадате у све већу групу људи који су „набили“ холестерол или, још горе, имате генетске предиспозиције за исти, па морате стално да пијете неке од лекова за снижавање масноћа у крви, то ће вас, и финансијски, прилично оптеретити. Реч је о скупим лековима, који не „иду“ на рецепт, сем ако нисте имали несрећу да сте већ „прегрмели“ инфаркт срца или мозга.

Један из те групе лекова (статино), који лекари често „преписују“, зове се „аторис“, а производи га словеначка „Крка“. Е, ако њега морате да пијете поведите рачуна где ћете да га купите. У јачини од 20 милиграма он у приватним апотекама, тренутно, кошта око 780 динара, а у државним 1.769, дакле скоро целу хиљадарку више! Незванично смо, од фармацијата, добили и могуће разлоге откуд толика разлика у цени (различито време набавке „аториса“, акција „Крке“ да се том леку до 1. јула смањи цена...), али то за оне који морају да га пију и није битно. Дакле, нека вас не мрзи да обиђете више апотека, јер сигурно има још лекова и медикамената чије се цене драстично разликују.

А. В.

MAKTEL

ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈЕ - FISKALNA REŠENJA

MP-55LD

DP-500

DP-50D

GPRS

DODATNA OPREMA

KASE

GALEB GROUP

OVLAŠĆENI DISTRIBUTER I SERVISER

FP-550

Janka Veselновића 29
KRAГУЈЕВАС

Tel: 034-466-828, 400-828
Mob: 063-77-06-337

maktelkg@gmail.com
maktel@microsky.net

www.maktelkg.com

SOFTVERSKA REŠENJA

Garson

Softverski paket za ugostiteljstvo

2D Soft

www.2Dsoft.com

Hotelier

Softverski paket za hotelu

MetaData

MetaLine, MetaStart, MetaKasr

Asistent 4.0

Softverski paket za zubarske ordinacije

fitness centar

OLIMPIJA

vatrogasni dom

Pružite svom telu najbolje (034) 338 338 (064) 132 85 44

Синдикалци надиграли Италијане

Прошлог четвртка на стадиону у Сушици одиграна је пријатељска утакмица између селекције Фабрике аутомобила и колега лакирера и контолера из Торина. Иако је резултат био у другом плану, крагујевачки лакирери надиграли су торинске црно-беле са пет према два.

Према речима селектора крагујевачке екипе и председника фабричког синдиката Зорана Михајловића, најбитније је да није било грубих фаулова и повређених, као ни жутих и црвених картона.

Иначе, прва међународна утакмица уприличена је у знак добрих односа радника две фабрике који у Крагујевцу раде на истом задатку, а то је обука и уигравање делатника за што већу и квалитетнију производњу „пунта“.

Сазнајемо још да су Италијани незадовољни исходом овог меча, па су затражили реванш. Селектор домаће екипе Михајловић прихватио је изазов и најавио да ће се реванш одиграти на терену црно-белих у Торину. Датум реванш меча још није одређен.

На одмор са две жене

ЈЕДАН овдашњи „бизнисмен“, средњих тридесетих година, нашао је прави начин како да испуни жељу својој бившој, али и садашњој жени и приушти им годишњи одмор, тако да обе буду задовољне, а он не изгуби драгоцено време за згртање пара.

Пошто економска криза веома погодује послу којим се бави и при томе и те како добро пролази, нема баш много времена да се одмара. Има с чим, има с ким, има где, али нема кад. А жене га притисле, хоће на море, па куд пукло да пукло. Тражи бивша жена паре, тражи и ова садашња, а ту су и деца. По једно од сваке. Да све буде још компликованије по нашег „јунака“, његове жене се толико лепо слажу да, просто, не могу једна без друге. А што и не би: пара ко блата, куће, станова, аутомобили...

Али њега немају, то јест немају га колико би хтеле. Ова прва, бивша, мање више - добије паре, а па јој он много и не треба, али ова садашња, ем доста млађа, ем јој ово тек први брак, хтела би да буде мажена и пажена, да са њим иде на одмор.

А и ова прва решила да се одмори, са дететом наравно, па је пре десетак дана позвала бившег мужа и изразила жељу да их води на море. Он, шта ће, куд ће, мора, зарад детета, да јој испуни жељу. Разуме се, ни ову другу не сме да занемари.

Мозгао он, мозгао и пронашао солмонско решење. Одвешће обе жене и оба детета, цумле у Египат! Оне нека се занимају са децом, он ће да се посвети својим бицепсима и трицепсима и сви ће бити задовољни. Машала!

Г. Б.

Митинг у Страгарима

ДРУГИ по реду меморијални атлетски митинг, посвећен члану прве српске олимпијске делегације Душану Милошевићу, одржан је 16. маја у Страгарима. Милошевић је био први српски атлетичар учесник трке на 100 метара и у његову част се у Страгарима (који су и званично проглашени за олимпијско место) одржава атлетски митинг који окупља атлетичаре и ученике свих школа нашег региона.

Промотер овогодишњег митинга „Душан Милошевић“ био је Милан Спасојевић, дугогодишњи репрезентативац Југославије и скоку у даљ и трскоку и учесник олимпијада у Минхену и Москви, који је и званично отворио манифестацију.

У ревијалним, уличним тркама (са стартом испред Милошевићеве куће), као и тркама на терену „Азбеста“, учествовало је преко 300 тркача. У узрасту ученика основних школа у трци на 100 метара у конкуренцији дечака победио је Милош Обреновић из „Станислава Сремчевића“, а код девојчица Ана Милосављевић из „Јована Поповића“. У категорији средњошколаца победници су Милан Живковић из Политехничке школе у Крагујевцу и Бојана Ивановић из школе „Краљ Петар Први“ из Тополе.

З. М.

ДНЕВНИК

Неуморна Зага

И на прагу девете деценије професорка Зага Голубовић труди се да успаваним грађанима стави до знања да није застарело све што је поштено и праведно, да није глупо све што није одмах исплативо, и да где нема упитаности – живе духовно мртви људи

Уторак, 12. мај

Обичај који потиче још из праисторије да су жене везане за кућу, где чувају децу и кувају (док мушкарци иду у лов), задржао се у патријархалној Србији до данашњих дана као највећа друштвена неправда, па сам, као примерна Српкиња, уторак посветила најважнијој женској улози - улози супруге и мајке. Након осам сати проведених у фирми, још цела четири сата провела сам у „женским пословима“: кувању, прању, пеглању... Мој муж се, иначе, још пре петнаестак година, окануо лова, тако да сада спокојно ужива у благодетима уловљене крупне дивљачи, т.ј. моје маленкости.

Уљукан у благодетима кућног паразитирања које му је, „по природном закону“, дао његов мушки пол, он је тог уторка прослављао још један у низу сертификата које је стекао за време двогодишњег узалудног тражења посла. Премда сам му, у шали, препоручила да би било добро да сертификат буде на што мекшем папиру, како бисмо га, у случају нужде, могли практично искористити, у збиљи сам веома поносна на њега, зато што се и у овом животном искушењу доказао као непоколебљиви борац, зато што поседује оптимизам и животну ведрину и није дозволио да га сломе нити сурови закони либералног тржишта, нити дежурни пропагатори свеопште кризе, безнађа и депресије. А имати, у ова нестабилна времена, стабилног човека поред себе, барем за мене је велика животна привилегија.

Среда, 13. мај

Давно је позната чињеница да власт квари људе. Зато се још Платон у „Држави“ залагао да право на кључеве градске ризнице (као концентрација економске и политичке моћи) може да траје само један дан. У Дубровачкој републици врховна власт била је ограничена на седмицу дана. У модерно време власти су на располагању неслушено ефикасне технологије, па може да траје много дуже.

Егон Савин је у својој верзији „Дервиш и смрт“ мотив тоталитарног друштва и кривичности људске природе под утицајем власти сместио у контекст комунизма. На сцени се могла видети Титова биста, а глумци који су играли режимске људе носили су партизанске шињеле и униформе. У први мах сам помислила да би било сврсисходније да се представа сместила у актуелни контекст, а да су глумци носили обележја било које политичке партије (владајуће или опозиционе).

Али, авај, ни костими оних који су на власти, оних који жуде за влашћу или јој нуде своје услуге, нису више што су некада били. Из политичког фолклора ишчезла су сива одела, црвене кравате и терор белих чарапа.

Савремени костими су модерни и допадљиви, па су погоднији за манипулацију.

С друге стране, задатак позоришне уметности и није да буде експлицитна, већ алузија на комунизам заправо само аргументује универзалну тему људске кривичности, а громогласан аплауз публике показао је да је представа схваћена на прави начин. Штета што у публици није било политичара, јер сви они много воле да се шепуре својим беспрекорним демократским и хуманистичким сентиментом.

Четвртак, 14. мај

Дан сам провела са једном феноменалном женом, професорком и активисткињом – Загом Голубовић која је у СКЦ-у говорила на тему „Култура у транзицији“. Она се и на прагу девете деценије живота научним радом и ангажманом у друштвеном животу неуморно труди да учини овај свет бољим: да успаваним грађанима стави до знања да није застарело све што је поштено и праведно, да није глупо све што није одмах исплативо и да где нема упитаности - ту живе духовно мртви људи. Велика ми је жеља да, налик драгој Заги, и старост проведем у раду, али не настављући да будем служавка. Само се у Србији подразумева да бабе немају ни потребе ни права да осмисле живот по сопственој жељи, већ да је њихова природна обавеза да сво време посвете чувању унука и служењу деци.

Петак, 15. мај

Одлука да велики број награда Јоаким феста припадне „Броду за лутке“ Српског народног позоришта из Новог Сада, судећи по гласовима публике којима се оцењују изведене представе, али и по бројним коментарима које сам чула након представе, коси се са укусом крагујевачке публике. Укус крагујевачке публике, којој упорно подилази и наш позоришни репертоар, карактерише идеологичност мушких вредности: жеља за влашћу, моћи... Зато наша публика, упркос бравурозним глумачким остварењима, није спремна да прихвати теме које се обрачунавају са малограђанштином и доводе у питање различите митове (у које спадају и национални). Ангажовањем Иване Вујић учињен је корак ка модернизацији нашег позоришног репертоара, али ми и даље веома недостају представе женског сензибилитета, које носе ново, свеже сведочење о свету око нас.

Субота, 16 мај

Суботом ми четворогодишњи Татин Љубимац (за Путтертегли-

Пише: Лела Вујошевић

ју кажу да је мој љубимац) служи као алиби за одлазак у Луткарско позориште или у Слајино позориште у Дому омладине. У Луткарско позориште сам ушла са страхопоштовањем јер се приказивала представа кинеског луткарског позоришта, у којем сваки сценски покрет носи традицију стару две хиљаде година!

Царица Слаја и њене представе су тек прича за себе. Како је само изванредно приредила, а њени клинци одиграли „Рањеног орла“! Али, да не би звучало као неко претеривање или да не бих понављала оцене разних жирија, боље да се у деценијски висок ниво квалитета рада њене позоришне групе сами уверите. Истовремено ћете на примеру њеног рада видети како и тешки окови неолибералног тржишта пуцају пред вредношћу истинског уметничког стваралаштва.

Слаја је једна од оних аутентичних урбаних легенди (данас тако ретких, зато и драгоцених) које Крагујевац чине пожељним и интересантним местом за живот. Она нас својом културном парадигмом подсећа и опомиње да улагањем у друге (нарочито младе) ми улажемо у себе и чинимо сопствени живот испуњеним и сврсисходним.

Недеља, 17. мај

Даје се на знање да сам, на позив Удружења потомака ратника од 1912-1920, а у пратњи поносног свекра, присуствовала обележавању годишњице рођења Радомира Путника и тада ми је додељена захвалница „за велики допринос у развоју патриотизма и сећања на ратнике од 1912-1920“! Ово признање ми веома много значи јер доказује да и глас грађанина може да се чује и вреднује, чак и ако није екцес или глас моћника. Такође, ово признање ме је интимно легитимисало као грађанку, јер се грађанин не постаје рођењем, а још мање пуким аплаудирањем или плувањем власти; тај епитет се заслужује - љубављу према свом граду и активним ангажманом за његов развој. Али, мој понос помутнио је успех Колекционара Сертификата, с почетка седмице, па је чак и преостали део његове торте наставио да се сече у моју част.

Понедељак, 18. мај

Као свака запослена мајка и супруга, једва сам дочекала понедељак да одем на посао и да се, након исцрпљујућег ринтања по кући током викенда – коначно одморим. Уверена сам да ће и данас, како рече Душан Радовић, „бити лепо свима онима који не траже много“!

Ауторка је социолог из Крагујевца

Пише: Марија Обреновић

Иако радни стаж новог члана Градског већа задуженог за област заштите животне средине, одрживог развоја и сарадњу са удружењима почиње тек од првог јуна, др Срђан Матовић већ се ухватио у коштац са најзначајнијим еколошким проблемима са којима град на Лепеници годинама „кубури“.

Управљање отпадом, изградња регионалне депоније и заштита водотокова свакако спадају у препреке на којима су се до сада многи саплели. Управо зато др Матовић најављује да ће области животне средине убудуће бити придат много већи значај, с обзиром да постоје значајни ресурси у граду и велики број активности које се

ДЕПОНИЈА У ЈОВАНОВЦУ ВЕЋ ПРЕТРАПАНА

ФОТО: З. ПЕТРОВИЋ

СРЂАН МАТОВИЋ, НОВИ ЧЛАН ГРАДСКОГ ВЕЋА

Прво стратегија, онда мејла

Изградња регионалне депоније, заштита језера Гужа и израда нове стратегије управљања отпадом, као и Локалног еколошког акционог плана - приоритети градског еколога

спроводе, али нису на прави начин координиране.

- Примарна ствар свакако је израда Локалног еколошког акционог плана. Пре неколико година било је покушаја да се направи план, који обухвата процену стања животне средине, одређивање проблема који су приоритетни за решавање, израду стратегије решавања и планирање конкретних акција, али се са тиме, на жалост, застало. Већ сада смо кренули у формирање мањег тима који ће направити комплетну стратегију када је заштита животне средине у питању и она ће, сигуран сам, бити завршена до краја године, каже др Матовић.

Циљ је дефинисање, али и решавање нагомиланих проблема, што укључе како релевантне институције тако и удружења, па и саме грађане. Да се ствари крећу на боље показало је и огромно интересовање за прошлонедељну презентацију резултата истраживања које је спроведено у оквиру акције „Очистимо Србију“.

- Скуп смо организовала буквално за три дана. И само смо били изненађени бројем људи који је присуствовао. Људи из различитих удружења и организација су једноставно проследили позив једни другима. То, заправо, показује да овде постоји велики број људи који су заинтересовани да допринесу бо-

СРЂАН МАТОВИЋ
ИМА ПУНЕ РУКЕ ПОСЛА

љој и организованијој заштити животне средине, само их треба добро усмерити и повезати, објашњава наш саговорник.

Једна од ствари која се у том циљу планира је и формирање локалног фонда за заштиту животне средине. Фонд би требало да буде формиран за месец-два. У питању је део градског буџета који би био намењен за пројекте локалних еколошких организација, а планира се и формирање центра за едукацију:

- То би, заправо, била канцеларија отворена за сва удружења и организације. У граду постоји

петнаестак еколошких удружења, а већина ради у немогућим условима. У тој канцеларији могли би да се информисају о пројектима, искористе је за неке своје активности.

Уз све ово биће започета и „борба“ за три најжешћа фронта - изградњу регионалне депоније, заштиту језера Гужа и израду нове стратегије управљања отпадом.

- У договору о изградњи регионалне депоније на локацији Витлиште, која је за ту намену одавно планирана, већ смо ушли са Книћем и Рековцом, а заинтересовани су и Краљевчани. Тај посао, али и нову стратегију управљања отпадом треба урадити што пре, пошто ће препуњеност депоније у Јовановцу већ за неколико месеци постати проблем. Наравно, и регулисање области Гужанског језера један је од примарних задатака, јер је снабдевање града водом примарни интерес, каже др Матовић.

Један од задатака за ову годину је и укључивање Крагујевца у покрет здравих градова. Све у свему, посла за новог члана Градског већа и еколошке службе има на претек, посебно због чињенице да је претходних година еколошка политика гурнута у запећак. Људима који те послове раде на руку иде и то што је, захваљујући великим акцијама на нивоу Републике, екологија поново у жижи интересовања.

МЕСТО ЕКОЛОГИЈЕ У ЖИВОТУ ГРАЂАНА

Комшије највећи загађивачи

Екологија на зачељу листе проблема које би, по мишљењу грађана, држава требало да решава, иако половина анкетираних сматра да се према природи понашамо бахато

Чак трећина грађана Србије спремна је да прихвати спорнији развој индустрије, мањи број нових фабрика и мање плате ако би то значило да ће имати здравију животну средину. Иако је то охрабрујући податак, ипак се то не би могло рећи за свеукупни утисак, изведен после истраживања под називом „Место и улога екологије у животима грађана Србије“, које је ЦЕСИД урадио за потребе Министарства животне средине и просторног планирања. Истраживање је изведено на репрезентативном узорку од 1.668 становника Србије, односно 800 испитаника из централне Србије.

На пример, на листи проблема које је неопходно да реши држава, питање здраве животне средине налази се на зачељу. Криминал, корупција, животни стандард и незапосленост су оно што је најпрече за чак 70 одсто житеља централне Србије. Екологију као приоритет види само три одсто, што је, по речима Ђорђа Вуковића, програмског директора ЦЕСИД-а, резултат на нивоу статистичке грешке.

Депоније и лош квалитет ваздуха и стање водотокова грађани су регистровали као највеће еколошке проблеме на нивоу општине. Више од трећине житеља централне Србије (39 одсто) сматра да су депоније главни проблем. Квалитет ваздуха незадовољавајућим сматра 10 одсто испитаника, а загађењем реке и језера незадовољна је петина.

На питање „ко нас то загађује“ најчешћи одговор био је - грађани, односно комшије (29 одсто). Да је поверење у суседе заправо много мање показује одговор на знатно конкретније питање о понашању грађана према животnoj средини. Да се суграђани понашају бахато и

не воде рачуна о природи убеђено је 41 одсто становника дела Србије коме и ми припадамо. Нешто мањи проценат испитаника (34 одсто) сматра своје суседе равнодушним.

Индустрије, односно фабрике, тек су други по реду на листи загађивача (28 одсто), а скоро толико испитаника одговорило је да о томе уопште не размишља!

- Највећи еколошки страхови су загађење ваздуха и воде за пиће, али потпуну контрадикцију представља то што испитаници и даље верују да је храна коју производи-

ВЕОМА ПОСЕЂЕНА
ПРЕЗЕНТАЦИЈА ИСТРАЖИВАЊА
О УЛОЗИ ЕКОЛОГИЈЕ

мо изузетно здрава. Једноставно, животну средину не схватају као један комплетан систем. Охрабрује, додуше, то што постоји велико поверење испитаника у људе који се боре за заштиту животне средине. Да они искрено верују у то што раде сматра 60 одсто анкетираних на нивоу целе Србије, док се за тај одговор у централном делу земље одлучило само 37 одсто, док петина мисли да се „природњаци“ за бољу животну средину боре из политичких разлога, каже Вуковић.

Државни секретар Министарства заштите животне средине и просторног планирања, проф. др Ивица Рачић, који је такође присуствовао презентацији овог истраживања у Крагујевцу, као решење нагомиланих еколошких проблема види свеобухватну акцију државе која би требало да доведе до промене лоших навика. Део активности би, по његовим речима, требало да представљају увођење екологије као обавезног изборног предмета у школе, али и доношење закона који би регулисали ову област.

М. ОБРЕНОВИЋ

ВИШАК ЕКОЛОГА

Раде по пекарама и бутицима

Послодавци незаинтересовани за запошљавање еколога и поред свакодневне „бриге за животну средину“

И поред ширења свести у јавности о значају заштите животне средине, претеране потражње за екологима нема. Ивана Марковић је дипломирани еколог и већ годину и по дана није добила позив из Националне службе за запошљавање у својој струци. Сама је обијала прагове фирми чија делатност има потребе за њеним звањем, али чак ни жеља да волонтира без икакве надокнаде није помогла:

- До сада сам радила у приватној пекари и била на пробном раду као кол оператер. У једној књижари сам чак добила одговор да избегавају да запосле лица са седмим степеном стручне спреме зато што факултетски образовани спадају у ризичну групу јер увек траже бољи посао и већу плату. Појединим приватним фирмама, којима су због делатности неопходни еколози, нудила сам волонтерски рад преко Националне службе за запошљавање уз месечну

надокнаду коју плаћа НСЗ, али нису били заинтересовани, чак ни понуда да радим без икакве надокнаде и уговора у жељи да стекнем искуство није имала ефекта. Наравно, покушала сам и у јавним предузећима и заводима, али су сва места одавно попуњена.

Ни њена колегиница Ивана Ризнић, која је дипломирала пре две године, није боље prošла:

- Из Националне службе за запошљавање никада нисам добила позив за запослење у својој струци. Приморана да се сналазим, радила сам у бутику, кратко и у трафици, а сада чувам децу.

Списак фирми и предузећа у којима је конкурисала за радно место је подугачак:

- Конкурисала сам преко НСЗ за пројекте „Чистоће“, „Зеленила“ и „Школе мира“, покушавала у „Србијашумама“, Заводу за заштиту животне средине у Буприји, „Водоводу“,

ИВАНА МАРКОВИЋ,
ЈЕДНА ОД МНОГОБРОЈНИХ
НЕЗАПОСЛЕНИХ ЕКОЛОГА

једној приватној фирми за рециклажу, Институту за јавно здравље, „Житопродукту“, „Застави“, основним и неким средњим школама. Без резултата. Знам да се једна колегиница запослила у „Водоводу“, али не преко НСЗ, док друга ради у „Аутомобилима“, али не у својој струци, прича Ивана Ризнић.

Ниједна од њих две још увек нема ни дан радног стажа. На евиденцији НСЗ, по речима директорке Љиљана Петровић, тренутно има око 20 дипломираних еколога:

- У медијима се готово свакодневно говори о заштити животне средине, а 20 еколога на евиденцији чека свој први посао и врло се тешко запошљавају. Свега неколико дипломираних биолога за заштиту животне средине, како гласи њихово званично звање, дошло је до радног места и ту треба истаћи „Чистоћу“ која је препознала потребу и значај овог профила. Тренутно су у „Чистоћи“ два еколога активирани са евиденције као практиканти-приправници, а у последњих годину дана у целом Крагујевцу само су два еколога примљена на неодређено време - истиче Љиљана Петровић.

Иначе, основне академске студије биологије на Природно-математичком факултету сваке године упише 75 студената, при чему се око половине у току студија определили за екологију, а тренутно је у процесу и добијања акредитације за покретање основних струковних студија. На тај начин ће се уписивати још 25 брцуша годишње, који ће по завршетку студија добити звање еколога-туризолога.

Н. СТЕФАНОВИЋ

ЗА 70 ПОСТО ЛИФТОВА СКЛОПЉЕНИ СУ УГОВОРИ О ОДРЖАВАЊУ

КАКО РЕМОНТОВАТИ ЛИФТОВЕ

Трошак пада на станаре

Пише Александар Јокићевић

Иако у граду има око 300 вишеспратница са лифтовима, станари тек тек три зграде су се јавили на конкурс Стамбеног предузећа за генерални ремонт лифтова под повољним кредитним условима. Заправо, у сарадњи са Градском стамбеном агенцијом и међународном хуманитарном организацијом „Хабитат“ грађанима је понуђен кредит од један одсто камате на годишњем нивоу, са отплатом у 12 једнаких месечних рата преко уплатница Система обједињене наплате Стамбеног предузећа. Наравно, у динарима.

Зашто је одзив био испод сваког очекивања незахвално је лицитирати, а директор Стамбеног Славољуб Јелић објашњава да је ипак реч о већој инвестицији. По згради, износи се крећу од 1,5 до два милиона динара. Толико износи прелиминар за учеснике конкурса, станаре у улицама Николе Пашића, Срете Младеновића и Саве Ковачевића.

Свака вишеспратница има по два лифта, а генерални ремонт прилично кошта. Кредитни услови су повољни,

Стамбено предузеће и Градска стамбена агенција уз помоћ „Хабитата“ понудили станарима вишеспратница кредитирање под повољним условима за генерални ремонт лифтова. На конкурс се јавили станари свега три зграде

али види се да су се одазвале једино Скупштине станара које броје велики број станова. То су зграде са по 80 домаћинстава. Када се укупан износ услуге подели месечно задужење сваког власника стана је око 2.000 динара, наводи Јелић.

Али, да резултат овог конкурса није потпуни фијаско говори податак да, иначе, Стамбено предузеће од раније има уговоре о инвестиционом одржавању 112 лифтова у граду. То је, наставља Јелић, око 70 одсто свих градских лифтова. Могуће је да генерални ремонт многим још увек није неопходан. Мада, вероватно не треба подсећати да је старост лифтова око 30 година.

У зградама са лифтом, уколико је закључен уговор, станари издвајају 2,85 динара по квадратном метру, а лиценцирани мајстори Стамбеног заузимају месечно и годишње контролишу лифтове. За исту цену предвиђено је и ангажовање, што не подразумева у-

трошак материјала, уколико, на пример, дође до заглављивања на међуспрату, док је подмазивање погонског дела, сајли и провера сигнализације саставни део предвиђене контроле. Уколико уследи квар, уради се предрачун и ако станари прихвате понуду, износ се бескалатно даје на одложено, на више месеци, опет преко уплатнице обједињене наплате.

Трудимо се да колико је год могуће изађемо у сусрет грађанима. Схватимо да у зградама живи велики број породица различитог материјалног стања, тешко је све то ускладити, договорити се. Али, мора се прихватити чињеница да су они власници станова и сувласници заједничких површина и инсталација. Одржавање је њихова обавеза. Вероватно је проблем и што код једног броја зграда, иако закон то прописује, није формирана Скупштина станара, не постоји председник. Нису предвиђене казнене одредбе, тако да се

законска норма и не поштује, каже Јелић.

Према његовим речима, очекивања су да ће се то ускоро променити. Нови Закон о становању и Закон о одржавању стамбених зграда биће доследнији. На ред ће доћи обавезно одржавање и оних 30 одсто лифтова у граду који се поправљају од случаја до случаја, фасаде, кровови. Међутим, док се чека на Скупштину Србије и законску процедуру, која може потрајати, у Стамбеном предузећу покрећу још један „пилот“ пројекат - професионални управник зграде.

Искуство је показало да станари немају жељу за ангажовањем јер је учешће у раду Савета станара, а и председничко место, волонтерска функција. У Крагујевцу, наравно, има и појединачних примера где комшије издвајају новац за ангажовање - првог станара. Показало се као погодак.

У Стамбеном предузећу покушаће са понудом места професионалног управника. Тројица њихових радника већ су прошла обуку. Њихово ангажовање ће у првих годину дана бити бесплатно (за станаре). Јавни позив за заинтересоване зграде отворен је до краја недеље.

УНАПРЕЂЕЊЕ РАДА „ЕНЕРГЕТИКЕ“

Сертификати уз јубилеј

Крагујевац је „град у коме нема зиме“, ако је веровати рекламном слогану „Енергетике“. А, познато је да реклама мора бити истините садржине. „Енергетика“, која је управо прославила јубилеј од 125 година (1884. године је први пут произведена топлотна енергија у Крагујевцу), ових дана прославља и сертификацију. Постала је прва топлана у Србији која је добила три сертификата интегрисаних система менаџмента.

Реч је о сертификатима менаџмента квалитета ИСО 9001, система управљања заштитом животне средине ИСО 14001, система управљања заштитом здравља и безбедности на раду ОЦСАХ 18001. Како каже директор „Енергетике“ Никола Петровић, сертификати доказују да ће се у великој мери подићи квалитет услуга. Циљ је да се у потпуности задовоље захтеви тржишта.

„Енергетика“ као сложени систем добијањем сертификата добија сасвим ново лице, а град предузеће којим ће у будућности моћи да се поноси. Стичу се и сви услови да градска топлана постане јавно предузеће.

„Енергетика“ је свих ових година више пута трансформисана, да би данас дорасла до снаге од 400 мегавата што показује да може да покрива град, сва предузећа бивше Групе „Застава“ као и да производи и дистрибуира енергију и флуиде за све фабрике, појашњава Петровић.

Топлана мора да прати раст и развој града. Директор подсећа да је током прошле године у Ердоголији инсталиран нови котлао снаге 16 мегавата, а у овој је планирано постављање још једног котла исте снаге како би се омогућило прикључење новосаграђених станова у Старој радничкој колонији. За наредни период планирани су и нови котлови за топлану код Клиничког центра, у Централној радионици, насељу „Звезда“, ширење капацитета на Аеродрому.

Осим нових корисника задовољни ће бити и постојећи, јер нови котлови и топоводи (замене око пет километара водова) осигуравају већи квалитет грејања.

А. Ј.

ЈОШ ЈЕДНО ИГРАЛИШТЕ У СУШИЦИ

Девети парк

Месна заједница Сушица богатија је за још један простор за игру, у Улици Војводе Петра Бојовића. Додуше, игралиште постоји већ четири године, али је прошле седмице коначно уређено у складу са потребама најмлађих.

Успело се захваљујући средствима из градског буџета, комуналних предузећа „Нискоградња“ и „Зеленило“, као и залагању грађана ове месне заједнице, који су активно учествовали у изградњи и уређењу фудбалског терена и дечијег паркића са новим љуљашкама, тобоганом и клацкалицама. На територији Сушице тако сада има укупно девет дечијих игралишта.

А. Ј.

УЛИЦА ФИЛИПА ФИЛИПОВИЋА

Просечена после три деценије

Након готово три деценије од пројектовања просечена је Улица Филипа Филиповића, изнад кафана „Дедиње“ у Корићанима. Градска управа и Предузеће за изградњу града решили су овај „маратонски“ проблем, јер су због нерешених имовинско-правних односа и неисплаћеног дела приватног земљишта, житељи, који су куће градили на основу урбанистичких пројеката, скоро 30 година користили заобилазне путеве до главне саобраћајнице (правац према Краљеву). Предузеће за изградњу је средином марта ове године исплатило део плаца,

тачније 4,5 од 21 ара великог дворишта породице Матковић.

Решење смо добили 1981. године. Нисмо правили проб-

леме, дозволили смо да прође канализација иако земљиште није било исплаћено. На основу урбанистичког плана људи су градили куће. И ми

смо желели да се све ово једном заврши, да померимо ограду и знамо докле је наше, али чекали смо надокнаду, каже Драган Матковић.

Пред изборе прошле године обећано је да ће се земљиште исплатити и обећање је одржано. Матковић додаје да је задовољан, иако је тржишна цена, ипак, нешто виша од износа који је опредељен за део плаца који је постао јавна површина. Напокон ће оградити своје, а драго му је и што нова улица повезује пут ка Краљеву са Драчом и будућом Северном обилазницом.

А. Ј.

НОВИ ТЕЛЕФОНСКИ БРОЈЕВИ

Уместо тројке - четворка

Због коришћења нове централне фиксне телефоније у делу центра града и потезу у близини Клиничког центра један број корисника добио је нове бројеве. Као по старом, добром, обичају измена није велика, па је прва цифра „тројка“ замењена „четворком“.

Како се незванично могло сазнати, обавештење о новини је мало каснило, што је донекле збунило кориснике из дела Змај Јовине, као и улица Копитареве, Милована Глишића, Луја Пастера и Јанка Веселиновића. Међутим, у „Телекому“ су се потрудили да пропуст исправе. Свако ко је окренуо стари број упућен је на нову карактеристичну цифру овог дела града.

А. Ј.

ЖАЛБЕ НА КОЛ ЦЕНТАР „АУТОСАОБРАЋАЈА“

Позиви скупи, информације непотпуне

Уместо да грађанима убрза сазнавање возног реда аутобуса, кол центар их изнервира, а често и прилично новчано олакша. У „АС-у“ кажу да је потребно време за уходавање система

Пише: Никола Стефановић

Помпезно најављивани кол центар који је активирао крагујевачки „Аутосаобраћај“ пре два месеца, а који је требало да омогући клијентима лакше добијање информација о реду вожње, за сада, судећи по великом броју притужби, није добио позитивну оцену грађана. Жалби је доста, а односе се, пре свега, на цену позива, недостатак информација и дужину поруке, која опет, са собом носи и већи трошак уколико је позив упућен са мобилног телефона.

Један од оних који је на својој кожи искусио недостатке ове технолошке новотарије, Вук Томић, каже да је недавно безуспешно покушавао сатима да добије информацију о поласцима за Страгаре:

- Прво сам по инерцији, не знајући да је променен број окренуо 9802, но из „Телекома“ онда поруче да треба позвати 988, што сам и учинио и добио нови број. Позвао сам, што ме је коштало 12 динара, али инфор-

мацију нисам добио, јер ми је аутомат одговорио да „није препознао задату реч“. Онда сам пробао да позovem с мобилног телефона, али није могло, па сам се вратио на 988. Да све буде горе, отишао сам и до комшије, а онда сам замолио још два пријатеља да и они покушају. Целих двадесет минута смо покушавали, информацију нисмо добили, али смо зато направили рачуне – љутито објашњава Томић.

■ Много проблема

Осим ове и њој сличних, грађани имају и других притужби, пре свега на дужину поруке, ако се узме у обзир да само основна порука траје 46 секунди. Цена позива са мобилног телефона је око 50 динара по минути, па дужина поруке у овом случају значи и додатну зараду или трошак, како се узме.

Генерални директор „Аутосаобраћаја“, Јовица Сувачки истиче да је дошло до неспоразума са „Телекомом“ који је инсталирао цео систем:

- Познато ми је да има жалби грађана на рад кол центра и радимо на томе да све проблеме отклонимо. С друге стране, свесни смо да је то ипак новотарија за наше грађане и јасно је да ће морати да прође неко време док се сви не прилагоде. Што се самих цена тиче, у време јаког саобраћаја са фиксног телефона цена по позиву је око 12, а у слабом око 7 динара. Недостаци који су уочени нису до нас, већ до „Телекома“, који је поставио

поруку од 45 секунди, а позиве са мобилног смо укинули, чиме смо у једном тренутку довели у питање и даљу сарадњу са „Телекомом“, с обзиром да је цена била 50 динара по минути. Од тог новца ми немамо ништа, а нама се грађани жале на то, тако да то ултимативно нисмо дозволили – објашњава Сувачки.

Он каже да је у једном периоду „Телеком“ чак подигао цену позива са фиксног телефона без њиховог знања и тада је уговор са њима дошао у питање, па су вратили стару цену. Какође, на иницијативу „Аутосаобраћаја“ биће скраћена и дужина поруке, с обзиром да је просечан позив трајао 1,05 минута.

- Што се тиче самих информација, апелујем на грађане да разговетно изговарају речи, јер аутомат у супротном неће препознати жељену дестинацију. Уколико неко има проблема са изговором омогућено је и преусмеравање позива ка живом оператеру, што се чини притиском на звездицу – појашњава Сувачки.

■ Повређена права грађана

У крагујевачком огранку „Телекома“ истичу да нису упознати са уговором и активацијом кол центра, пошто се уговори тог типа раде у централи компаније у Београду, из које, до закључења овог броја, није стигао

одговор. Да буде још занимљивије, огласила се и Национална организација потрошача Србије, која је у сарадњи са Министарством трговине покренула поступак како би се утврдило да ли су на овај начин повређена права грађана на информације. По мишљењу потпредседника ове организације Зорана Николића – јесу.

- Прво, увођењем новог броја људима је онемогућено право на информисање јер се дешава да кад неко окрене број и чује колико кошта позив не жели да настави даље и добије информацију за коју, практично, треба да плати. Банално објашњено, то је исто као да позовете локалну продавницу да питате да ли је стигао хлеб, а продавац вам каже да ће вас та информација коштати пет динара! С друге стране, и „Телеком“ пере руке од овога тиме што тај бизнис систем уопштено описује на свом сајту, не наводећи шта тиме добијају крајњи корисници услуга, дакле грађани. Мислим да је ово најнегативнији пример како да се последице економске кризе пребаце на плећа народа – категоричан је Николић.

Подсећања ради, кол центар активиран је половином марта и омогућава примање 8.000 позива у истом тренутку по угледу на европске стандарде, чиме је предвиђено да се клијентима позивом на број 0902 034 034 омогући лако добијање информација о поласцима и одласцима са главне аутобуске станице.

ЗЛОЧИН КОД ГРОШНИЧКЕ КАСАРНЕ

Убиство због дуга

Стојан Столић из Ердеча ухапшен због сумње да је убио свог познаника Градимира Влашковића, а као мотив помиње се наводни дуг

Пише: Елизабета Јовановић

Градимира Влашковића из Великог Поља страдао је од руке свог познаника Стојана Столића из Ердеча, 18. маја, десет минута пре поноћи, у Улици Раје Вуксановића код кућног броја 43, недалеко од грошничке касарне. Како се сумња, Столић га је убио са више хиљада испаљених из пиштоља, за који, иначе, није имао уредну дозволу, тобоже због пара које му је Влашковић дуговао и које је требало том приликом да му врати. Који је износ био у питању још увек се поуздано не зна, као ни то због чега и да ли их је уопште позајмио. Барем то не зна покојникова породица.

- Ма, какви дугови. Ми за њих не знамо, а да смо знали до овога сигурно не би ни дошло. Имамо толику родбину, сигурно би од неког могли да позајмимо. Прозвали би и кућу ако треба, каже

Градимира млађа кћерка Ивана Влашковић.

По њеној причи отац се никада није жалио да му неко прети и да има било каквих проблема. Био је затворен и повучен човек. Нико ме се није замерио.

- Знаш да га је звао тај човек, кога познајем само из виђења. Сада да га сретнем на улици не бих га препознала, каже Ивана Влашковић

Увече до 23,30 сати њен отац се није појавио код куће. Чекала га је још мало и отишла да спава, не слутећи да му се нешто страшно догодило. Чим је устала за посао, тражила га је свуда по кући, у пластенику, код пилића... Питала је и мајку где је и нису имале одговор. Отишла је на посао да би је у неко доба позвала тетка и казала да одмах дође кући јер тати није добро. Питала се шта би то могло да буде када се није жалио на здравствене

проблеме.

Породица је алармирала полицију пошто се Градимира наредног дана до 10 сати изјутра није појавио код куће и било им је сумњиво. Тек тада су сазнали страшну вест. Али не и неке детаље о убиству.

Комшија Ранко Лаловић каже да је Градимира видео непосредно пред убиство и свраћао га на пиће, али му је овај рекао да то оста-

ве за други пут јер жури. Видео је када је два пута прошао низ улицу у радничком оделу. Повремено је радио лимарију на аутомобилима, јер је имао малу пензију. Некада је радио у „Механичкој обради“ и „Застави“. И супруга му се превремено пензионисала после операције. Лаловић за њих каже да су фини људи. Градимира нема коме није помогао. Доселили су се осамдесетих година из Зубиног Потока.

О самом догађају још увек се званично не дају саопштења, осим да је Столић ухапшен и да му је полиција одредила меру задржавања од 48 сати, а након тога биће приведен истражном судији Окружног суда. Али, приликом изласка на лице места од Радована Мијовића који живи у непосредној близини чули смо следеће:

- Таман што сам отишао да спавам око пола дванаест, кроз десет минута се зачуло пет пуцњева. На брзину сам се обукао и истрчао до капије да видим о чему се ради. Видео сам човека како лежи иза шумске приколице за дрва, која је била паркирана близу моје капије, али нисам смео да прилазим. Никако другог није било, мора да је тај што је пуцао побегао колима. Убрзо је стигла полиција и Хитна помоћ. Нама су рекли да се сви повучемо да не би ометали увиђај.

Ни Столићева породица не зна више. Његова супруга Зорица Столић каже да је тог дана био код ћерке Наташе у Јагодини. Није ни говорио да ће да иде тамо. Сутрадан је ћерка позвала да пита како је тата стигао кући и тек тада је почела да га тражи.

СТОЈАНА СТОЛИЋА ПРИВОДИ ПОЛИЦИЈА

- Звала сам Градимира да питам да ли је мој муж свраћао код њега. Јавила ми се његова супруга, коју нисам познавала. Представила сам јој се и она ми је рекла - зар ви не знате да је ваш супруг убио мог мужа. Одмах ми је позлило. Пошто сам се прибавила поново сам је позвала да проверим да ли је то тачно и она је рекла да јесте и да је више не узнемиравам, прича Зорица и додаје да је одмах позвала службу „92“ да провери да ли је њен муж заиста тамо и испоставило се да јесте.

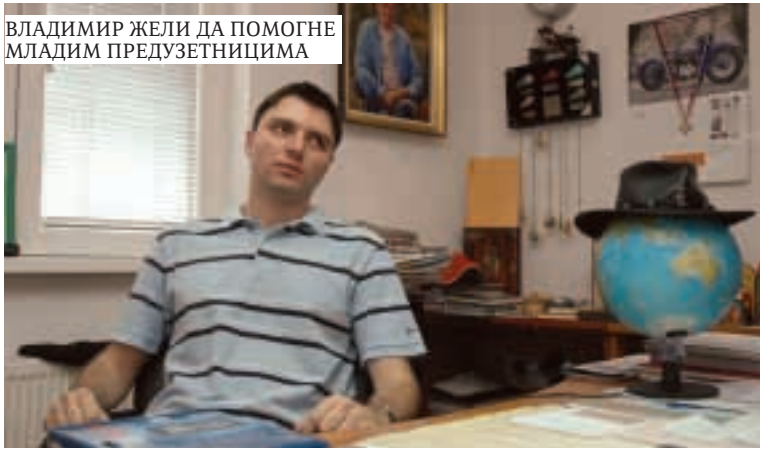
Она наводи да је знала да је Градимира дуговао неки новац њеном мужу, али не и колико и од када. Градимира га је, како каже, звао телефоном пре него што је пошао за Јагодину да му да паре, зато је и позвала Градимирову жену.

Зорица тврди да њен муж никада није био прек и да није знала да има пиштољ. Углавном га није држао у кући. Живели су од пара зарађених од продаје секундарних сировина јер је Стојан остао без посла приликом стечаја „Црвене звезде“.

Пише: Марија Обреновић

М агистрирао је техничке науке за односе са јавношћу и мултимедијалне комуникације. Ради докторат из модела управљања брендирањем, запослен у породичној фирми „Сунце“, истовремено је консултант овдашњег „Бизнис старт ап центра“ и предавач у приватној школи „Бизнис линк“. Шест месеци је провео на пракси у Бундестагу. Поред свега тога успео је да напише прву књигу у Србији посвећену кризном пи ару и при том има само 27 година. Звучи неверо-

ВЛАДИМИР ЖЕЛИ ДА ПОМОГНЕ МЛАДИМ ПРЕДУЗЕТНИЦИМА

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ, БИЗНИСМЕН И ПРЕДАВАЧ

Немачка пракса у српским условима

ватно? Крагујевчанин Владимир Маринковић свакако спада у, за данашње време, „ретке птице“, с обзиром да се подугачак списак његових активности овде никако не завршава. Уз све то, он је увек одмерен, љубазан и предусретљив и један од ретких пословних људи који је успео да споји теорију и праксу. Додуше, ако се погледа његов сиви немогуће је не уочити помало заобилазан пут до циља до кога је стигао.

- Дипломирао сам немачки језик и након тога желео да одем на постдипломске на Политичким наукама. Међутим, они нису били отворени за студенте језика, па сам само прешао преко пута, почиње причу Владимир.

На Факултету организационих наука дочекали су га са више предусретљивости. Тамо је најпре завршио специјалистичке студије за менаџмент малих и средњих предузећа, а затим наставио даље.

- Помогло ми је свакако то што сам истовремено почео да радим у породичној фирми, предузећу „Сунце Маринковић“ д.о.о., које на неки начин наставља традицију и пословање браварске радионице коју је 1929. основао мој деда Александар. Наравно, како се фирма налазила уз породичну кућу и сам сам читавог живота био на њу упућен. Самим тим је било и логично да се након студија „придружим“ оцу и брату, прича Владимир.

Пуне три године овај млади човек је, како каже, учио бизнис „на српски начин“. Затим му се 2007. годи-

Када су критеријуми ниски није тешко успети, каже писац прве српске књиге о кризном пи-ару, спрема докторат, ради у породичној фирми, истовремено је саветник и предавач

не указала прилика да шест месеци проведе на на пракси у Бундестагу. Захваљујући конкурсу немачке амбасаде за програм Међународне парламентарне праксе постао је сарадник Франца Јозефа Холенкампа, тадашњег савезног посланика за привреду и заштиту потрошача.

- Време проведено тамо за мене представља непроцењиво искуство у сваком погледу. У принципу - иста је земља, тло, само је систем вредности другачији. Ма колико то нама деловало чудно, тамо су људи, заправо, на првом месту. И њихова, већ пословна, прецизност и поштовање рокова је у тој функцији, каже Владимир.

У групи од четворо младих људи из тадашње Србије и Црне Горе, која је у то време боравила на пракси у Бундестагу, заједно са Владимиром био је и Дардан Сејди, синовац председника Косова. „Екипу“ Србије и Црне Горе чинили су Мађарица из Војводине, једна Црногорка, Дардан са Косова и Владимир. Наравно да су се тада дружили, а у контакту су и сада. Заједнички су закључили да је жалосно што млади људи живе оптерећени политиком уместо да сарађују, прича Владимир. „Немачки праксу“ и све што је у међувремену научио на постдипломским студијама применио је где друго него у соп-

ственој фирми. Приступ потрошачима, софтверска обрада података и документ менаџмент систем – су само неке од новина које је увео.

- Променили смо корпоративни идентитет. Захваљујући брзи о за посленима, на које стварно обраћамо пажњу, једна смо од ретких фирми која и у овој кризи стабилно послује, каже задовољни менаџер за маркетинг и људске ресурсе фирме „Сунце“. Коучинг, управљање стресом, тим билдинг – само су неке од нових техника које се у Владимиром предузећу успешно примењују, а резултат је модерна фирма у којој је пријатно радити. Истовремено, помаже другим младим предузетницима као консултант „Бизнис старт ап центра“ и предавач је приватне школе за односе са јавношћу.

- Жеља ми је да помогнем и другим фирмама, а поготово младим предузетницима да примене неке технике које ће им унапредити пословање. Резултат тога је и књига коју сам написао - спој теорије и праксе, каже наш саговорник.

Владимир, наравно, не посустаје када су иновација у питању, али ни рад на себи. Каже да овде није тешко бити успешан пошто су критеријуми постањени ниско. Потребно је, сматра, само дати 110 одсто себе и већи си далеко изнад просека.

ДВОТОЧКАШЕМ ОД ЛИСАБОНА ДО САЈГОНА

Бицикл му и кућа и коњ

Пише: Гордана Божић

Д вадесетседмогодишњи Американац Ноел Келгел из Милвокија у Висконсину, коме је досадило се стално „возика“ по Америци, а авантуристички дух му не да да се скраси на једном месту, решио је да се својим бициклом „мало“ провоза по белом свету. Планирао је да пређе пут од обале Атлантског до обале Тихог океана, а маршрута му је релација од Лисабона у Португалији до Сајгона у Вијетнаму! „Права ситница“ - дужина пута је између 16 и 17 хиљада километара.

Ноел је кренуо на пут 15. фебруара и решио да се кући врати 25. децембра на католички Божић. Из Америке је стигао авионом на португалску обалу, а потом преко Шпаније, Француске, Енглеске, Немачке, Аустрије, Италије, прошле недеље, зауставио се усред Шумадије, у Драчи, где је направио дводневну паузу. Није овај млађани Американац случајно дошао у наше крајеве. По мајчиној линији порекло је Србин из Лике, а његови рођаци Срби, који су дуго живели у Енглеској, имају кућу у Драчи, па је то био разлог да од Грста уместо, како је планирао, иде Јадранском обалом, скрене „лево“ према Драчи.

Ноел је по образовању дипломирани економиста, а мастер студије завршио је у Лондону. Његов отац држи радњу у којој продаје бицикле, па је често организовао промотивне туре по америчким градовима. Најдужа етапа коју је Ноел возио пре неколико година била је дуга око 1.600 километара. До сада је прошао кроз шест-седам држава, а нај-

теже му је било док је прелазио Алпе. Све време возио је узбрдо читавих 80 километара, на температури од нула степени, док су се око њега туристи скијали на снегу. Само пар дана након тога спустио се у топлије крајеве на плус 30, где је зимску јакну одмах заменио шортсом и мајицом.

Његов бицикл, који на први поглед не изгледа нешто нарочито, посебна је прича, као и опрема од читавих 50 килограма коју вози на њему. У четири ранца и великој торби смештена је читава његова кућа.

Ноел каже да су бицикл и опрема његов коњ и његова кућа. У ранчевима се налази камп опрема, шатор, резервни делови, алат, галерија и остале ситне потрепштине.

Вози шест до седам сати дневно, у просеку прелази око стотину километара. Путовање прекида око пет поподне. Чим пронађе згодно место отвара шатор, припрема храну и од-

мара се читајући књигу коју је понео са собом.

У сналажењу на путу помаже му навигациони ЦПРС систем и географска карта, која се налази испред њега на волану бицикла и покривена је непромочивом провидном фолијом у случају кише.

Његово путовање из Србије настављено је у понедељак, 18. маја, према Бугарској, а потом даље преко Турске, Казахстана, Узбекистана, Таџикистана, Кине и ко зна све којих земаља до Вијетнама. Да би стигао до краја планиране руте требало би да прође кроз више од двадесет држава. Они које интересује одакле је пошао, куда иде, докле је стигао и шта га је на путу сналазило могу то погледати на његовом сајту cyclenavigator.com.

НОЕЛ НА БИЦИКЛУ ДНЕВНО ПРЕЛАЗИ СТО КИЛОМЕТАРА

КРАГУЈЕВАЦ, ДР ЗОРИНА ТИШИЋИНА 20
034 500 118
www.srpskabanka.rs

СРПСКА БАНКА а.д.
Проверена вредности

Узми КРЕДИТ и ВОЗИ!

АУТО НИЈЕ САН АКО ИМАТЕ ПРАВУ БАНКУ!

ауто КРЕДИТ

до 2.000.000,00 ДИНАРА
отплата до 84 месеца!

ЕКС од 12% на годишњем нивоу
Без жираната! Без хипотеке! Без додатних трошкова

ОД САДА НА 4 ЛОКАЦИЈЕ!

NIKOR

BLACK HORSE
AutoPart
BOSCH

NOVO! MOTO AKUMULATORI

ULJA
FILTERI
LAMELE I NAPADNA TELA
AUSPUSI "KILLER"

Shell
Mobil
Castrol

MODRICA

GUME
PUTNIČKI PROGRAM
TERETNI PROGRAM
POLJOPRIVREDNA
MOTORCIKLI I BICIKLI

TRAYAL
Bridgesto
Hankook
Michelin
Continental
Sava
BESPLATNA MONTAZA!

1. JANKA VESELIHOVIĆA 72, 034 330 658
2. АТИСКА 88, АЗЕДОВО, 034 372 371
3. КНЕЗА МИХАИЛА 160, МАЛА ВАГА
4. ЗОРАНА ТИШИЋИНА 134, БРЕЖИЦА

NIKOR

од мамет дописника
из народа

Рикијеви ветерани духа

Сви су пензионери, окупљају се у кафани код Рикија, размене риболовачка и остала искуства. „Шеф астала” је г. Тома, француски пензионер који њиховом дружењу даје несвакидашњи шмек. У тренутку писања овог текста он се изненада озбиљно разболео, а док се он попутно не опорави газда Рики се хвата за главу: пао му је промет, а у кафани је преполовљена и производња хумора

Пише: Драган Рајичић

Такву концентрацију пензионера којима дух још увек ради сто на сат могуће је видети само у кафани код Рикија. Она се другачије зове, али Рики је само један. Аеродромци знају за ово прибежиште за све људе добре воље и доброг расположења. Има их седам-осам и ту су сваког јутра. Ако неког нема на прозивци, пристигли му попију по једну за покој душе. Ако се појави накнадно, онда, дабоме, он части што је претекао. Шеф астала је г. Тома који има не само највећу харизму него, хм - и пензију. Зарадио је у Француској. Господин лепих манира, али сав окренут шали и увек оран за надгрњавање на том пољу са исписницима који су, заправо, и смели с ума колико им је година.

А време лети. Док сви дају по једну туру, ето га подне. Најтежи део дана јер им сада ваља да својим женама објасне зашто им је за куповину главице купуса по коју су послали било потребно неколико сати. Из те ситуације се ваде како

знају и умеју, али увек успешно јер се нико од њих на прозивци код Рикија није појавио с масницом испод ока.

■ Чаше звече, Морава жубори

Док се све туре не изокрећу, падне гомила риболовачких прича, анегдота из разних ситуација, безброј доскочица на сопствени рачун, али и међусобног зачишавања. Риболовом се баве од кад знају за себе, а неки и дуже. Већина се не сећа кад и како су „збарили” прву „рибу”, али се сви сећају оне прве коју су упецали. Кад су сви на окупу, Морава као да жубори и кроз Рикијеву кафану. Од њиховог смеха звече чаше по столу, а није проблем ни ако се нека разбије. То Рики узима на своју штету јер „маторци” невероватном позитивном енергијом и њем улепшавају сваки дан. Оно што они овде све „провале” немогуће је попамтити, а од записивања би сваког бележника заболела рука. За „Француза” ми није чудо, али и остали ветерани делују као да нису живели у Србији. Све претурили преко главе, а она им ипак остала читава и орна за шалу.

О зар се и то може, питам се у себи, а г. Тома, као да чита моје мисли, наглас одговара:

- Може се! Може се и у овим годинама живети опуштено. Треба само наћи модел за организацију таквог живота. Наш је овај: мало код Рикија, мало у риболов, мало на пијак, мало шале и...

- И француска пензија! - допуњава га г. Љуба, рекао бих, помало заједљивом упадицом.

- Е, ова ти вреди! - каже помирљиво г. Тома и своју толеранцију верификује савским конкретним чином:

- Рики, дај још по једну туру на мој рачун, па да идем по купус... Или по кромпир... 'Бем му врага, ако сад знам за шта ме жена послала! Рано је још за фајронт, примећујем. Мени је тек почело да од вињака зуји у ушима, вероватно зато што сам им се прикључио два сата касније. Уосталом, не могу им дозволити да се разиђу док од господина Томе не добијем одговор на питање које ме највише занима.

- Умеју ли и француски пензионери овако лепо да се друже и да шалом оплемењују свој залазак у позне године? - питам га. А иако престолом Паризу никада нисам пришао ближе од пар хиљада километара, као да слутим одговор.

Г. Тома врти главом лево-десно. Истовремено прави и познати покрет руком који у преводу са француског на српски значи: - Ма, иди-бегай! Али и додаје: - Ма ка-

кви! Француз?! То ти је саможиво, горе и од Швабе!

Моје црне слутње се, ето, обистићују, али брука је њихова што не умеју да живе као ми Шумадинци. За то је, додуше, донекле одговоран и Господ Бог јер нико нема, је л' да, што Србин имаде. Мислим на душу и тај крепки, неуништив дух који, изгледа, само у овом нашем блату успева да и у позним годинама даје тако сончне и богате плодове.

■ И газда има душу

Питам се по цепу, ред је да и ја дам туру. Упао сам им у друштво својом знатичељом и вероватно их омео у креирању још неке досетке.

ВИТЕЗ ОД ДУХА, Г. ТОМА НА БОЛНИЧКОМ ОПОРАВКУ

Покушавам да се искупим уз Рикијеву помоћ, машем му једном руком, али г. Тома као да је већ приметио да ми она друга подрхтава кад год се ухватим за новчаник.

- Донеси, још по једну, али на мој рачун - каже уз опаску да ми новинари много ведрије пишемо кад нам други плате пиће. - Под условом да пијете умерено - додаје такође - јер ако претерате, онда за туђ рачун волите и масно да слажете!

У Рикијевој кафани, међутим, немају само гости душу, него је има и он сам.

- Ова је на мој рачун - каже готово извињавајући се што га је г. Тома опет претекао у нарудби. - Ако дочекам ваше године - поверава им се чешкајући браду - већ знам шта ћу и како ћу. Хвала вам на инструктори!

А зна се, дабоме, да ће стари другови код Рикија већ сутра поново бити на окупу да наставе тамо где су данас стали. Посао производње доброг и здравог расположења не сме да трпи, а они су сви већ у годинама када немају времена за бацање. Изостанак са овог уваженог скупа, таква су правила, могу оправдати, далеко било, само сопственим смртним случајем. Зато се сви посебно снажно кајују у последњој тури и, превентиве ради, тада посебно наглашавају оно „живели”!

•••

И таман кад сам пре двадесетак дана написао овај запис, живот је одлучио да помрачи ведрину која из њега избија. Г. Тома се озбиљно разболео, морао је на операцију и још је у болници. Отуда је и ова фотографија са његовом породицом начињена тамо, а не на лицу места

ове приче. Његови стари другови, наравно, с нестрпљењем очекују његов пун опоравак. За пад промета који је новонасталом ситуацијом неминовно дошао газда Рики много не хаје, али га је преполовљена производња хумора у његовој кафани озбиљно забринула. Успешан опоравак г. Томе би и ментално здравље његових ветерана учврстило на најгорњој тачки. А после, кад се старо друштво комплетира - ком' опанци, ком' обојци! Тада и Морава може спокојно да настави да тече кроз Рикијеву кафану јер се са свима зна у душу!

Прошлог четвртка навијали смо за две ствари: да киша пре подне заобиђе Крагујевац, а да Крагујевчани не заобиђу „Балкан”. Обе су нам се стопроцентно испуниле. Поцрвенели смо, истина, али само од сунца, а народа је било толико да новинарској срећи није било краја. Једино је мало љута била наша шефица финансија, због о-

чигледно лоше процене уредништва да свој првенац штампа „само” у дупло већем тиражу од листа кога су претходно правили.

Први број „Крагујевачких” је, дакле, што би народ рекао, отишао к'о алва - и код „Балкана” и у трафикама и продавницама.

Иако је код најпознатије крагујевачке кафане била промоција новина, нисмо их поклањали, већ

ПРОМОЦИЈА ПРВОГ БРОЈА „КРАГУЈЕВАЧКИХ”

Отишле к'о алва

Пријатно сте нас изненадили - откупили сте цео тираж новог листа, али и задали страх како да останемо на „висини задатка”

СВИ СУ ХТЕЛИ ДА ВИДЕ И КУПЕ НОВИ ЛИСТ

ЗА ДОБРЕ НОВИНЕ, ЈОШ БОЉЕ ПРОМОТЕРКЕ

ЗАМЕНИЦИ ГЛАВНОГ УРЕДНИКА БАШ СРДАЧНО ЧЕСТИТА БУБЕ, ЈЕДАН ОД ВЛАСНИКА „СВЕТЛОСТИ”

А било их је од свих „фела” - сељака, радника и поштене интелегенције, младих мама са бебама, момака и девојка, старије господе. Веровали или не, поједини су од новинара и уредника тражили и „аутограм”! Неки су, по силној врућини, до „Балкана” дошли „чак” са Пиваре и Ердоглије, јер у тим деловима града, као и у многим другима, није било довољно примерака „Крагујевачких” или су сви продати, а у трафикама „Футуре” нису могли ни да их купе, јер се тамо и не продајемо, пошто фирма Станка Суботића продаје новине, али тај новац задржава за себе.

„Нова светлост над градом”, како смо се рекламирали на плакатима и флајерима, засијала је у правом смислу, можда и јаче него што смо очекивали. Сигурни смо да се неће угасити, али и да „напон” морамо држати најмање на садашњем. Јер, „Крагујевачке” више нису власништво само нас новинара, већ и неколико хиљада читалаца првог броја, који од другог и свих наредних очекују још више.

Звучи отрцано, али заиста вам хвала на поверењу и охрабрењу и видимо се кад год ви то пожелите! Код „Балкана” или у неком другом делу града.

А. ВЕСИЉ

За negu i pomoć u kući starijim licima i licima sa posebnim potrebama

PROMEDICO Privatna agencija

- Nega i pomoć u kući
- Dežurstvo pored pacijenata 24 sata u kućnim uslovima
- Posebna povoljnost u sklapanju usluga na mesečnom nivou
- Saveti za ophodjenje sa demencnim bolesnicima
- Saradnja sa državnim i privatnim institucijama socijalne i zdravstvene zaštite
- Savetodavne usluge
- Kupovina neophodnih namirnica za ishranu i higijenu i plaćanje računa za utrošene komunalne obaveze korisnika
- Održavanje lične higijene pacijenata, higijena stana, spremanje obroka i dopremanje gotovo spremljenih obroka
- rekreativne delatnosti
- usluge gerontodomaćice

Nikola Pešića 31-B-18 Kragujevac
Uslužni telefon: (034) 361 959
(064) 15679 340 (064) 83 17 373

Dodajte život godinama a ne godine životu

НАЈБРЖИ И НАЈСПОРНИИ
НОКАУТОРГАНИЗАТОР ТУРНИРА
САША ВУЛОВИЋ

РАТНИЧКИ СПЕКТАКЛ „ВУЧИЈЕГ ЧОПОРА“ У „ЈЕЗЕРУ“

Ултимаат фајт до коске

Крагујевчани су захваљујући нашем земљаку Саши Вуловићу, главном менаџеру Кјокушинцицу савеза Србије, имали прилике да виде праве ултимаат фајт борбе

Пише: Зоран Мишић

Спектакл под називом „Отворени изазов Крагујевца - Ринг Црвених ђавола“, одржан у суботу, 16. маја у Хали „Језеро“ у потпуности је испунио очекивања овдашње публике жељне праве, мушке борбе, па чак и више од тога.

У част 20. рођендана Црвених ђавола турнир ултимаат фајтера је добио почасни назив „Ринг црвених ђавола“. Организатор турнира „Отвореног изазова Крагујевца“ је Саша Вуловић, главни менаџер „Кјокушинцицу савеза Србије“ (ММА - мешовитих борилачких вештина). Као Крагујевчанин, логично, сматра да „родно место“ будуће репрезентације Србије у ултимаат фајту треба баш да буде наш град.

На овом турниру назреће се костур репрезентације Србије која је већ добила назив „Вучији чопор“. ММА, односно ултимаат фајт се спорадично организује у Србији од 2000. године. Ово је први озбиљан покушај да се направи национални тим. Од наредне такмичарске сезоне огледаћемо се у рингу са свим осталим европским и светским националним селекцијама, тврди Вуловић.

Хала, обзиром на топлоту, цену карата и чиниеницу да се овакав спектакл по први пут организује код нас, сасвим солидно попуњена. Сем овдашње бројна је публика и из других градова. Ту су и представници ММА савеза Холандије и Хрватске и један од најбољих наших бораца Миодраг Петковић Пеле. Тестостерон и адреналин може да се „ножем сече“ у публици.

У првој борби наступише Београђани Јован Васовић и Милован Ђековић.

Пали Јово, удри Мићо, „пуни“, публика бодри своје фаворите. Огледаше се мало, па се „бацише“ на партер. Можда мање атрактивно, али исто боли. Раде песнице, лактови и полуге... Судија искусно прекиде у

трећој рунди и додели победу Васовићу.

Одмах наступише Немања Милошевић из Новог Сада (праћен поклицима бројних фанова) против Миљана Јакшића из Београда. Немања показа широк асортиман удараца ногом, али га Миљан у партеру придави „крагном“. Судија прекиде борбу, улете Хитна помоћ, Милошевић на крају претече. Трећа борба између Душана Џакића и Александра Вицковића отпоче још за време судијских инструкција „ратом погледима“. На судијин знак Џакић из места нокаутира ударцем ноге у главу Вицковића, и настави да га гази док је лежао. Судија прекиде борбу, али по мишљењу гледалаца

Саше Митровића против Марка Никшића из Београда. Митровић се не обрुка пред домаћом публиком и већ у првој рунди испрати Никшића из ринга атрактивним ножним ударцем и класичним нокаутом са тоталном фрактуром носа. У хали делиријум, овације...

Желео бих да се захвалим боксерском клубу и мом тренеру Рикију, као и „Црвеним ђаволима“ на подршци, скроман је био Митровић после победе, четврте у његовој профи каријери.

И пета по реду борба, судар колоса (преко 100 килограма) донесе пуно узбуђења. Драгољуб Јоксовић из Бора већ четири године бави се професионално овим

УКАЗИВАЊЕ ПОМОЋИ ТУОВИЋУ У РИНГУ

САША МИТРОВИЋ НОКАУТИРА МАРКА
НИКШИЋА

видом броби. Његов противник Стеван Туовић из Београда нешто више од годину дана је у профи водама ултимаат фајта.

Јоксовић делује тромо и незграпно али кад погоди песницом „само пуца“. Туовић извраћа и песницама и у партеру, али Боранин изванредном серијом боксерских крошеа добија борбу већ на почетку друге рунде.

Уследи међународни меч између Саше Лазића из Алексинца и Дражена Форгача из Хрватске у којој грмаљ Лазић песницом из окрета посла Хрвата на под. У финалној борби вечери Александар Радосављевић из Београда одмах отресе познатог и реномираног хрватског борца Ивана Бргуљана „о патос“.

Затрешта „Тандрстрак“ са звучника, зачу се завијање „Вучјег чопора“ у врелој крагујевачкој ноћи. Публика се развије одушевљена и квалитетом мечева и избором бораца, као и организацијом самог спектакла. Вуловић обећа да ће их бити још.

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО
ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ
ЦЕНТАР доо Крагујевац

Радоно време од 7 - 15 сати

ПОСЛОВНИЦЕ:
Кнић 510 - 197
Рача 751 - 262
Баточина 842 - 311
Лапово 853 - 710

Благајна у центру:
7 - 18 сати - радним данима
7 - 13 сати - суботом

ЕД Електрошумадија
Крагујевац

Централа 307 - 200
Дежурна служба 335 - 195
Прикључци 307 - 368
Пријава стања и
рекламације 370 - 300

Letnji hitovi

Letujte lepše i jeftinije!

CRNA GORA		10 dana / 9 noći				
Mesto	Vila	Ukup. cena	11.06.	20.06.	29.06.	
Budva	Velji vinogradi A-Lux	PP	112	225	230	245
	Vila Veljević	PP	112	140	155	180
Igalo	Vila Stjepčić A-Lux	NA	118	330	360	400
		NA	118	595	630	670

TUNIS		10 dana / 9 noći			
Mesto	Hoteli	Ukup. cena	18.06.	18.06. - 18.06.11.06.	18.06.11.06.
Hammamet	Vincel Lalla Baya	PP	****	404	533
Port El Kantaoui	Hannibal galece	PP	****	399	526
	Vincel El Kantaoui	AI	****	402	614
Sousse	Marhaba	PP	***	361	415

GRČKA		10 dana / 9 noći				
Mesto	Vila	Ukup. cena	18.06.	19.06.	28.06.	
Leptokaria	Sula	ST	113	190	320	380
Olimpic Beach	Rania Ammos	ST	112	185	295	345
		ST	113	205	315	375

GRČKA		11 dana / 10 noći				
Mesto	Vila	Ukup. cena	18.06.	28.06.	07.07.	
Pefkohori	Talasa	ST	113	360	430	480
	Partenis	NA	114	420	520	560

Legenda: PP - Polupansion, NA - Najam apartmana, AI - All inclusive, ST - Najam stana

POPUST!

Crna Gora 8% - 10%
Ohrid 10% - 12%
Grčka
Turska

1. Za sve stranke koje su već koristile naše aranžmane
2. gotovinske uplate u celosti kao nova stranka
3. za sve uplate u celosti ako ste već koristili naše aranžmane

za Vaš holiday...

TRAVEL AGENCY
HOLIDAY
www.holiday.co.rs

34000 Kragujevac, Nikole Pašića 4
tel: 034 335 220, 335 344, 304 975
e-mail: office@holiday.co.rs

Plaćajte u ratama do 1. decembra!

Искусни водичи из Планинарског друштва „Жежељ” повели су прошле суботе групу од шездесетак основца из школа „Јован Поповић” и „Трећи крагујевачки батаљон” на „ватрено крштење”. У оквиру акције под називом „Упознајмо околину свог града” први планинарски поход пробране групе из различитих разреда започео је тачно у седам ујутру испред Скупштине града.

Два готово пуна аутобуса упутила су се до Велике Сугубине, на почетну тачку са које су дебитанти у успињању кренули на своје

СЛИКА ЗА УСПОМЕНУ НА ЦВЕТНОЈ ЛИВАДИ

Од Сугубине, преко Селаковог брда, па све до Бешњаје крагујевачки основци начинили прве планинарске кораке

вела ђаке из „Трећег крагујевачког батаљона”.

Њена колегиница Дубравка, из школе „Јован Поповић”, сматра да је ово права ствар за децу. Њени ђаци понели су и школски фото апарат како би „овековечили” своје прво планинарско искуство.

Кроз слабо проходну шуму екипа стиже на још један одмор, овога пута у близини извора у срцу шуме. Получасовни боравак многи су искористили да потроше вишак енергије пењући се и тамо где није требало – срећом, без последица.

Напоследку, након још једне подуже шетње уз бројна застајки-

ФОТО: И. СТАМЕНОВ

АКЦИЈА ГРАДА И ПЛАНИНАРСКОГ ДРУШТВА

Основци освојили Селаково брдо

прво путовање. На путу до 541 метар високог Селаковог Брда нико није показивао знаке умора. Планинаре је пратило лепо време и добро расположење. Врх је успешно освојен након непуне два сата успињања. Ни планинарска застава није забодена, а већ су из

ранаца повањени сокови, сендвичи и слични мезелуци.

Иако изгладнели услед великих напора мали планинари бацили су поглед на величанствени предео који се протезао свуда унаоколо.

- Без обзира на то што је врх висок само 541 метар одавде се виде

готово све шумадијске планине: Бешњаја, Бељаница, јагодински Црни Врх, Јастребац, Столови, објашњава водич Душан Тошовић из Планинарског друштва „Жежељ” за којим је преко три деценије планинарског стажа.

- Столови. А где су столице, додајује један од малих шаљивџија.

После получасовног одмора „експедиција” је кренула даље преко Рупића, до Лисиног Лаза. Пред „регрутима” је сада нешто тежи терен. Стрмије јесте, али се због шумског окружења не осећа жега од плус 30, колико је тог дана измерено. Путем се, наравно, и пева и уздише. Многим је ваљ сада „ду-

ша у носу” иако још није прећена ни половина од планиране маршруте дуге око 12 километара.

- Штега је што више деце није кренуло. Многим који су били заинтересовани родитељи нису дозволили плашећи се велике врућине и змија, каже Сузана, професорка биологије која је по-

ПОСЛЕ ДУГОГ ПЕШАЧЕЊА ЗАСЛУЖЕНИ ОДМОР

вања како би се разгледала природа, биљке и животиње и, на опште одушевљење и једна права правца шумска корњача, планинари стижу и на врх Бешњаје. Поред ловачких кућица настаје права журка, „братимљење” уз ватру ђака различитих школа, мењање утисака и понека симпатија. Део дечака и девојчица окупља се око водича из Планинарског друштва, заинтересовани да сазнају све о овом спорту. Поједини већ потврђују свој долазак на први следећи састанак чланова „Жежеља”.

Све у свему, мисија је испуњена. Многима ће ово остати незабораван доживљај, неким дечакама и девојчицама успомена на почетак бављења планинарством, а неки су, додуше, изгубили жељу да се попуу из уз степенице. Једну ствар ће им бити заједничка – слadak сан после дугог ходања.

М.ОБРЕНОВИЋ

ЛЕП ГЕСТ ПЛАНИНАРА

Спомен на Соњу Перишић

На Планинарском дому у селу Ацине Ливаде постављена је прошле суборе спомен плоча недавно преминулој докторки Соњи Перишић. Ова свестрана жена, поред тога што је била врстан извођач изворне народне музике, чији су снимци ушли у трајну датотеку Радио Београда, активно се бавила планинарењем.

Управо зато Планинарско друштво „Жежељ” желело је да постављањем спомен плоче сачува успомену на своју некадашњу чланицу. По откривању плоче, чланови Центра за неговање традиционалне културе „Абрашевић”, друштва коме је др Перишић остала верна до последњег дана, извели се културно уметнички програм.

ЕКСКУРЗИЈА ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА

Преко Међавника до Требиња и Дурмитора

ИСПРЕД СПОМЕНИКА ЈОВАНА ДУЧИЋА У ТРЕБИЊУ

Удружење пензионисаних просветних радника у Крагујевцу, у сарадњи са Туристичком агенцијом „Холидеј”, већ неколико година организује путовања за своје чланове, а последње је имало за циљ обилазак неких места у Србији, Републици Српској и Црној Гори. На овом четвородневном путовању био је и Ђорђе Пауновић, професор у пензији, који нас је обавестио да њихов „караван” није могао да заобиђе Мокру

Гору и Кустиричин Међавник, одакле се прешло у Добрун, односно у Републику Српску.

У Вишеграду је био неизбежан прелазак преко Ђуприје на Дрини, а пут је настављен према Фочи, граду побратиму Крагујевца, па преко Брода до Тјентишта, где је Крагујевчане растурила слика разрушених објеката у долини Сутјеске.

Пензионерски „караван” је, затим, наставио преко Требиња, где су посећени споменици Његоша, Дучића

и Луке Вукаловића, а у Цркви Херцеговачка Грачаница. Из Херцег Новог, пут је водио ка манастиру Острог и сусрету са моштима Светог Василија Острошког, одакле се кренуло ка Жабљаку, преко Никшића, Мурина и Шавника. Након очаравајућег Црног језера на Дурмитору, узбудљивог преласка преко моста Бурђевића Тара, наши суграђани стигли су у Милешеву, где их је чакао сусрет са Белим анђелом.

На Златибору се предахнуло, па наставило пут Крагујевца.

Путовање
са пријатељем

ТЕЛЕФОНИ
Генерални Директор: 034 32 30 41
Директор саобраћаја: 034 32 30 39, Диспечер: 034 33 89 01
Туристичка Агенција: 034 33 30 65
Маркетинг: 034 36 00 85

Агенција за туристичку саобраћај

ЧОВЕК СА КУЋОМ ИСПОД МОСТА

Јуре ме, ја се кријем

Избегло са Косова после рата, остао без посла, живи испод моста на Сушичком потоку и шипражу испод Грудног одељења. Људи би хтели да му помогну – али чини се да он то неће

Пише: Никола Стефановић

Он је бескућник. Већ годинама. Тачније, од оног тренутка кад је остао без јединог правог посла, а радио је у „Ратку Митровићу“. Становницима насеља Бубањ и Сушица добро је познат, као и студентима Правног и Економског факултета и ученицима Друге крагујевачке гимназије. Станује испод моста на Сушичком потоку.

Када су новинари пре две године покушали да ступе у контакт с њим, понудили му медијску пажњу и помоћ, није био расположен за разговор. Дуге, запуштене, проседе браде и косе, са тамним наочарима на лицу и сатом око руке, седео је наслоњен на дрво и нешто вредно записивао на папиру, кладиони-чарски тикет или нешто друго.

Две године касније браде више нема, нема ни сата ни тикета. Случајно га затекосмо на студентској стази код Грудног одељења, са картонском кутијом у руци. Сумњичав и неповерљив, некако пристаде да уз хладно пиће мало поседи с нама. И поред 30 степени, не скида са себе постављену црну јакну. Све је на њему црно, и тренерка и блуза и поцепане патике. Само љубичасте чарапе и плаве очи одударaju:

- Купи ми и цигаре кад већ идеш у продавницу – довикну нам сад већ слободнији – „Поинт“ купи!

Та марка, осим можда у Црној Гори, одавно није виђена на овим просторима, но да се не разјашњавамо нађосмо алтернативу. Ваља и та.

- Сат имам још увек, ал' ми цркла батерија, а тикете слабо уплаћујем, започиње своју причу доскора ћудљиви и ћутљиви незнана.

Говори врло тихо и неповезано, уз често понављање речи.

- Обријали су ме и ошишали у Петровцу, у затвору. Био сам тамо више пута, а како ће бити у затво-

РЕАГОВАЊЕ ОКОЛИНЕ

Жалбе и стрепње

Мештани Београдске улице, као и одборници МЗ „Сушица“, нису много упознати са „случајем“ Милетић. Одборник Славољуб Брадоњић каже да је о овом човеку до сада чуо само из медија, јер неких великих жалби грађана упућених одборницима није било.

- Било је пријава људи који живе у близини да га виђају како проси, али не и да је некоме наудио. И те пријаве о просјачењу, мислим, више су производ неке стрепње. Покушаћемо да га пронађемо, поразговарамо с њим и да му некако помогнемо у сарадњи са Центром за социјални рад – каже Брадоњић.

Директор Центра за социјални рад Момир Борић истиче да је у случају овог човека пресудно шта ће рећи лекари, тачније психијатри:

- Они су раније проценили да је он пословно способан, стога му ми не можемо помоћи, уколико жели да живи тако. Више пута смо разговарали с њим и могуће је да се његово стање сада променило, па ће можда опет бити извршен преглед.

ру... , само констатује.

Док тражи упаљач по џеповима, чује се звецкање ситног новца.

- Из села Крњина сам, код Пећи, рођен 21. јула 1957. Избегло сам овамо '99. године. Кад је био рат, био сам у милицији три месеца и држали смо пункт близу Албаније у селу са 18 српских кућа. Пуцало се. Ноћу највише, они на нас, ми на њих, а не знам ко је први започео. После тога сам раздужен. Имање и кућа су порушени.

■ Кад има хране дели је са псима

Осам разреда сам завршио, па радио мало на имању, имали смо лепо имање, стоку. Онда сам отишао у војску, ауто-јединица. Служио сам у Македонији, на грчкој граници '79. и био награђиван као примеран војник.

Никад се није женио. Па ипак, није сам на свету. Отац Милан и маћеха су у Рачи, смештени у Карађорђевој кући. Ретко се виђају, једном у пар година.

- Баш сам кренуо код друга у Ресник. Војкан се зове. Он горе ради свашта, риља, обрађује земљу, а ја му некад помогнем.

На питање зашто не одлази чешће код родитеља нема одговор. Овде у граду једино друштво му праве пси. И док причамо један црно-беле боје га не испушта из вида.

- Имам их три, али их не везујем. Неће да их свежем, кукају. Водио сам их у лов, на Бозман, на зеца, ал' не вреди, неће да јуре, нису опасни.

Каже да је јутрос доручковао плескавицу.

- Некад има шта да се једе, некад не, а кад има храним и моје псе. Некад скупи паре па ку-

пим кромпир или пасуљ и скувам, имам и шерпу, сакупио сам камење, лажим ватру и кувам. Тако се и купам, загрејем воду у шерпи...

Без посла у „Ратку Митровићу“ је остао, каже, зато што су му рекли да девет радних дана није долазио на посао.

- Ту сам у потоку две године већ. Јуре ме, ја бежим, кријем се,

„КУЋА“ ПОД СУШИЧКИМ МОСТОМ

Бескућник у притвору

У понедељак, 18. маја, полиција је привела Драгишу Милетића. Одређен му је притвор у трајању од 20 дана. Како је констатовано, Милетић је у више наврата раније привођен због ремећења јавног реда и мира, на основу поднетих пријава од стране грађана.

па ме полиција нађе, питају зашто сам ту, па после неког времена кажу: „ајде у затвор“.

На помињање прихватиштва у Трмбасу неодређено говори, али као да нема жељу да превише сазна:

- Знам где је Трмбас, био сам тамо, ишао у дрва за паре. Нисам знао да горе има смештај. Нисам видео, али мислим да се то плаћа.

ШКРТ НА РЕЧИМА, ИПАК ЈЕ ПОПРИЧАО СА НАШИМ НОВИНАРОМ

Трагом других који су истраживали и помињали да је у међувремену направио друго склониште у близини Грудног одељења, питамо га да ли ће нас одвести тамо. Ипак, води нас испод моста, можда у жељи да сакрије своје ново скровиште.

- Имам сунђере за спавање, ћебиће за покривање, нешто одеће, шерпу...

Импровизирана постеља је заштићена најлоном.

- Зими уме да буде баш хладно, мало ми је навејавао и снег, па сам мислио да се пребацам на другу страну потока.

Носећи зид моста до кревета облепљен је картонима.

ју они ни за себе, каже сажаливо, грицајући травку. – Нико ме од њих никад није дирао или малтретирао.

Било је ранијих пријава да је своје псе пијан на улици злостављао, уринирао пред пролазницима. Не крије, нити се то може сакрити, да је имао проблема са здрављем и алкохолом. Каже да се и лечио – незнано где. Од докумената нема ништа:

- Шта ће ми документа, треба да идем по полицији, судовима, не треба ми то.

Прелазећи преко његове куће, тј. моста, приметисмо 20 динара на стацији.

- Ево, ово је твој новац – реко смо.

Некако се снебивајући, саже се да узме новчаницу, па је проматрајући накратко рече:

- Није то срећа кад налазиш паре на путу, јер неко је то сагубио. Мени је један човек, добар неки човек, дао хиљаду динара, каже ево ти могао би да обиђеш неки други град, а ја ћу њему: па, где да идем одавде. Истог тренутка сам изгубио паре.

Ипак, има жељу да промени свој статус.

- Ићи ћу код оца и маћехе ускоро, треба да одемо на Косово и видимо да ли је нешто остало, ал' треба много посла да се обнови све, пара, улагања. Волео бих да се вратим. Радници из „Зеленила“ ми нудили да ту код моста направим нешто, неку кућицу, па сам мислио нешто да ту урадим, од цигле или блока, замишљено прича и не сањајући да би тек тада настали проблеми: бесправна грађња, разни папири, захтеви, дозволе и лична документа, најпре.

Немамо срца да му реметимо планове уколико их има, одлазимо у различитим правцима. Можда личне исправе нема, али има име:

- Драгиша, презиме Милетић.

Ово је прича о необичној љубави између двадесетседмогодишњег Жарка З. и три године старије Р. С. из Крагујевца, која ће, по свему судећи, свој епилог уместо код матичара добити на суду.

С почетка, све је изгледало као у бајци. Обећао јој је да ће је оженити, породицу, кров над главом, децу... Она му је веровала. Убрзо су се срушили девојачки снови и то се претворило грубу сексуалну експлоатацију, односно класичну трговину људима. Девојка је, верујући у Жаркову озбиљне намере, у априлу прошле године прешла да живи код њега, не слутећи да ће од тог момента постати његова робинја и

СЛУЧАЈ ЈЕДНЕ ПРОСТИТУТКЕ

Уместо мужа добила макроа

„златна кока“. Била је у заточеништву све до момента његовог хапшења, које је реализовано 13. маја ове године. Невенчани супруг јој је ограничио кретање, али не због љубоморе, него како би је спречио да га напусти, пошто увиди да од озваничавања брака нема ништа.

Игром судбине, ова девојка се пре познанства с њим бавила проституцијом и у њему и његовим обећањима видела је свој спас. Хтела је заувек да се отараси те мрачне стране свога живота. А он је у њој, уствари,

Иакој јој је обећао да ће је оженити, Жарко З. (27) је три године старију Р. С. терао да се и даље продаје за новац

видео само добру зараду. Одводио је на ауто-пут Крагујевац-Баточина, предавао је другим мушкарцима и, наводно, „пружао заштиту“.

Убедио је да немају избора и да то мора да ради, јер су без прихода.

Р. С. је с почетка помирљиво гледала на своју ситуацију, верујући да ће то бити само за кратко, док он

не нађе неки посао. Испоставило се да га није ни тражио, јер колико је она зарађивала за једно вече он је пола месеца морао да надничу на грађевини. Зато је и напустио посао и претворио се у њеног макроа. Узимао јој је сав новац, остављајући јој само сићу за личне потребе. Пре ове ванбрачне заједнице Р. С. је ра-

ест се односило на трговину људима, а 13 за посредовање у вршењу проституције. Укупно је ухапшено 23 лица.

У већини случајева није било употребе класичне силе и претње, него се перфидно манипулуше жртвом, тако да она није ни свесна ушта се све упушта. Бива лак плен трговаца људима, а када то схвати већ је касно.

Иначе, сада се ближи крај школске године, па деца беже од куће због лоших оцена и лако упадају у руке трговаца људима. Уз „обреду“ речима део њих заврши по борделима на Косову или у Италији.

Е. Ј.

МАНИФЕСТАЦИЈА „НОЋ МУЗЕЈА“

Од сумрака - до сумрака

У Крагујевцу је за осам сати, колико је трајала ова манифестација, на девет локација, 15 различитих програма видело само 700 Крагујевчана

Пише: Мирослав Чер

П ричу о „Ноћи музеја“ можда је најбоље започети анегдотом о једном великом симфонијском оркестру. Пре неколико година овај оркестар, светског имена, извео је свој традиционални годишњи концерт на једном језеру где се окупило чак 18 хиљада посетилаца. Диригент симфонијског оркестра данима се хвалио великим успехом и одзивом публике, све док директор није објавио податак, да је концерту присуствовало и више од 18.000 људи, али да је само њих троје који су купили карту било млађе од 50 година. Сви остали су били старији од пола века.

Разлога за славље није било! Ноћ музеја у Србији и ове, шесте године заредом, пружила је посетиоцима из чак 41 града осам сати незаборавне авантуре по музејима, галеријама и културним центрима. Током овогодишње Ноћи музеја улицама, трговима и изложбеним просторима у Србији продефиловало је више од пола милиона посетилаца који су са стрпљењем чекали да погледају изабране садр-

жаје, наводи се у саопштењу организатора.

У ноћи када је у Србији акценат био на култури, у 41 граду бројни посетиоци могли су да уживају у више од 400 разноврсних програма на више од 190 локација. Ово је година Ноћи музеја окупила је чак 18 градова више него прошле године. У Ноћи музејске грознице, Београђани су имали прилику да уживају у изложбама, перформансима, концертима на чак 80 локација, а то је видело 300.000 посетилаца, док је Нови Сад забележио рекордних 140.000 посета.

У суботу увече посетиоци манифестације „Ноћ музеја“ у Крагујевцу могли су да виде изложбу цртежа професора и сарадника одсека за примењену уметност ФИЛУМ-а, а отварање изложбе је било конципирано као мултимедијални

РАЗГЛЕДАЊЕ КРОЗ ИЗЛОГ ГАЛЕРИЈЕ „РИМА“

програм уз видео пројекције и музику рађену специјално за овај пројекат. Поред тога, занимљиве су биле у Спомен-парку изложба Пеђе Милосављевића, а у „Галерији Рима“ ретроспективна изложба Зоре Петровић.

Поред тога, већина музеја и галеријских простора отворила је своја врата за већ постојеће или сталне поставке.

У Крагујевцу је за осам сати, колико је трајала ова манифестација, на девет локација, 15 различитих програма видело само 700 Крагујевчана!

Тек, примера ради, навешћемо да је у Краљеву, током ове манифестације продефиловало око 4.000 становника овог града све до „ситних“ сати, и то путем - Народног музеја, Краљевачког позоришта, Културног центра „Рибница“, као и баштама градских кафана, својеврсним атељеима на отвореном. Знајтељив је и податак да је Шабац, град који је у ноћи манифестације понудио богат програм на 12 локација, посетило чак 25.000 људи.

Дакле, бројкама - разлога за славље у Крагујевцу - нема!

А, ево и чему она анегдота са почетка текста. Једноставно, људи у симфонијском оркестру су схватили да није довољно само организовати концерт - већ да морају да негују публику, а посебно млађе генерације. Слично је и са овогодишњом манифестацијом „Ноћи музеја“. Бројка од само 700 посетилаца је она публика која и уобичајено посећује сличне манифестације и музејске просторе. То значи да садржајем организатори нису успели да привуку нову публику - управо ону због које је „Ноћ музеја“ као манифестација и настала. Можда је проблем и у томе што је већина „простора“ само продужила радно време, без икакве иницијативе да се један број људи „привуче“ новим и занимљивим програмима.

Тако је у Крагујевцу другу годину за редом, колико се ова манифестација организује у граду на Лепеници, било два пута мање посетилаца него приликом прве крагујевачке „Ноћи музеја“.

УКРАТКО

Плакета хору
Кир Стефан Србин

Мешовити хор Музичке школе „Кир Стефан Србин“ освојио је златну плакету на 34. Фестивалу омладинских хорова Србије, одржаном у Новом Пазару.

У конкуренцији хорова из неколико градова Србије, крагујевачки хор се, по оцени стручног жирија, посебно истакао стилски заобљеним звуком младих певача, компактним и сонорним хорским звуком.

Жири је посебно био импресиониран брилијантном мануелном техником диригента Марка Нешића, доцента на Факултету уметности у Косовској Митровици и Звечану, који Мешовити хор „Кир Стефан Србин“ води од оснивања, 1993. године.

Ово је укупно четрнаеста награда овог хора крагујевачке Музичке школе, од којих су само две сребрне. Све остало су прве награде, златне медаље и златне плакете, освојене у земљи и иностранству.

Концерт
Шлезингера

Градски гудачки оркестар „Шлезингер“, одржао је прошлог уторка концерт у сали Прве крагујевачке гимназије.

На концерту су изведене композиције Баха, Хајдна, Фаурера и Џенкинса. Солистом Сањом Луковац на клавиру и камерним хором дириговао је Немања Митрашевић.

Градски камерни гудачки оркестар „Шлезингер“, који чини 18 чланова, основан је 2006. године и до сад је остварио неколико целовечерњих концерата у Крагујевцу и Београду, као и бројне наступе у ТВ и радио емисијама.

Награде за
Крагујевчанке

На ликовном конкурсима „54. мајски сусрети“ крагујевачка сликарка Драгана Жупљанић освојила је прво место за слику „Заборављена лука“, а Драгана Весовић друго место за слику „Искра ока“. Иначе, све слике приспеле на овај конкурс изложене су у београдској галерији „Црњански“.

Успех крагујевачког
професора

Женски хор Пожаревачке гимназије „Лазарице“ освојио је две златне медаље на недавно завршеном Међународном такмичењу хорова „Музика монди“, одржаном у Венецији. Урош Степановић, доцент на Музичкој академији у Крагујевцу, освојио је медаље у категоријама младих хорова и етно музике, у конкуренцији 32 хора из 17 земаља широм света. Захваљујући учешћу на овом међународном надметању, „Лазарице“ ће се наћи на светској листи највећих и најуспешнијих хорова.

Поклон
Британског савета

У оквиру прославе Ђурђевдана преставници Британског савета уручили су Народној библиотеци „Вук Караџић“ вредан поклон од 3.500 књига и 300 ДВД наслова најзначајнијих дела британске књижевности и уметности.

М. Ч.

ПРИМЕДБА

Неорганизовани

Првобитно је било најављено да ће се „Ноћ музеја“ организовати на седам локација и да ће бити представљено 12 различитих програма.

У последњем тренутку овој манифестацији придружили су се и СКЦ и Дом омладине, једном представом, једном изложбом и ликовним пројектом, али мало ко је успео да сазна за ова дешавања - јер једноставно нису ушла у каталог, а тек дан пред заказану манифестацију ова дешавања су се „појавила“ и на званичном сајту „Ноћи музеја“.

ЗЛАТНА ИСКРА

Гран при Бугарима

Завршен је и 11. Међународни луткарски фестивал „Златна искра“, а већ готово уобичајено најбољи су били бугарски луткари. Гран-при фестивала ове године је добила представа „Прича о галебу и банди мачора“, позоришта из Софије. Друга награда припала је представи „Трнова Ружица“ Луткарског гледалишта из Љубљане, док је трећу награду однела представа „Пук“, у извођењу Позоришта младих из Новог Сада.

Такође, жири у саставу Стефанка Кјувлијева, сценограф из Софије, Јарослав Антониук, редитељ из Ломже и Живомир Јоковић, редитељ из Београда, равноправно је поделио и три глумачке плакете. Награду за глумачка остварења добили су Маја Бежанска и Румен Гаванозову за улогу у представи „Прича о галебу и банди мачора“, као и цео ансамбл представе „Чаробна девојка божура“ кинеског позоришта из града Чен Чоа. Овогодишњи фестивал видело је чак шест хиљада крагујевачких малишана.

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Понедељак 25. мај
СКЦ
ФИЛМ „ЛОРНИНА
ЋУТАЊА“
Почетак 20.30 сати

Петак 22. мај
Амерички кутак
ФИЛМ „БЕН ХУР“
Почетак 16 сати

Уторак, 26. мај
Арт кафе галерија
„ТРАГАЊЕ ЗА
ИЗГУБЉЕНИМ
ВРЕМЕНОМ“
изложба
фојбографија
Ерола Чолаковића
Почетак
у 20 сати

В ласници слика Илије Башичевића су Софија Лорен, Елизабета Тејлор, породица Рокфелер... А зашто је ово битно? Из простог разлога јер ће Крагујевчани од вечерас, такође, моћи да уживају у сликама овог уметника.

Наиме, у галерији „Рима“, у четвртак, 21. маја у 19 часова, биће отворена изложба слика Илије Башичевића Босиља. Веровали или не, после низа великих и запажених изложби Босиља одржаних последњих година широм света, од Венеције, Њујорка, Цириха, Вероне, до Амстердама, као и након што је од стране лондонског часописа „Раџ Висион“ проглашен за једног од 50 класика светске арт-брут уметности, изложбом која носи назив „Свет по Илији“ крагујевачкој публици биће представљен репрезентативан избор, већином из најпознатијег Босиљевог циклуса - „Илијаде“.

Слике овог еминентног сликара сврстане су у нека од најзначајнијих остварења наивне уметности Европе 20. века. Његове прве слике свр-

ИЗЛОЖБА СЛИКА ИЛИЈЕ БАШИЧЕВИЋА
Свет по Илији

Крагујевачкој публици биће представљен репрезентативан избор, већином из најпознатијег Босиљевог циклуса „Илијаде“

стане су у „наивно сликарство“, међутим, већ годинама се у расправама о Босиљу избегава овај термин. Поред уобичајених сликарских подлога папира и платна, Илија

Босиљ сликао је и на картонима, отпацама цакова, стаклу, деловима намештаја, креденцима, крветима, столицама, књигама, зидовима куће у којој је живео...

Интересантна је и његова биографија. Наиме, бавио се земљорадњом све до своје 62. године када му је држава од-

узела земљу. Прве гвашеве и цртеже урадио је тек 1957, а од 1958. почиње да слика и уљаним бојама. Сликао је све до смрти и оставио опус од преко 2000 дела. За живота излагао је на стотинак изложби широм света - Токио, Осака, Париз, Амстердам, Минхен, Милано, Дортмунд, Базел, Цирих, Рим, Ђенова, Мексико Сити.

У њујоршкој галерији Сент Етјен 2006. године одржана је његова прва америчка изложба. Током последње три године у више наврата његове слике излагане су са великанима попут Пикаса, Шагала, Клеа, Кандинског и Шилеа. Његове слике део су познатих музејских и приватних колекција.

Одлична прилика да овдашња публика види Башичевићеве слике у репрезентативном стању.

ЗАВРШЕН „ЈОАКИМФЕСТ“

Победник
„Дервиш и смрт“

Комад у извођењу Народног позоришта из Београда добио награду за најбољу представу, режију и сценографију. „Генерална проба самоубиства“ добила награду публике

Ватрометом о доделом награда пала је завеса на шести „Јоакимфест“, а за најбољу представу проглашена је „Дервиш и смрт“, у извођењу Народног позоришта из Београда.

сам ликов у представи „Брод за лутке“ Српског народног позоришта из Новог Сада, Николини Ђорђевић за улогу Павке у представи „Народни посланик“ Народног позоришта из Бањалуке, Николи Ристановском, који је играо Ахмета Нурудина у представи „Дервиш и смрт“ и Бранимиру Брстину, глумцу Звездара театра из Београда, који је у представи „Генерална проба самоубиства“ маштовито дочарао пет различитих личности.

У одлуци жирија стоји: „уживали смо у машти, духовитости, прецизности, оригиналности, изузетној унутрашњој и спољашњој трансформацији ликова. Једном речју уживали смо у игри Бранимира Брстине, у уло-

„Ретко када врхунска књижевност пронађе свој израз на сцени. У комаду „Дервиш и смрт“ изузетна ауторска поетика и глумачка игра доказале су да је, када се сва три елемента споје, резултат врхунски театар“ - стоји у образложењу жирија који је све одлуке донео једногласно.

Према одлуци жирија награда за режију припала је редитељу ове представе Егону Савину, који је уједно и добитник награде за сценографију исте представе. Подељени су и четири глумачке награде. Равноправне награде за глуму додељене су Јасни Ђуричић, која је тумачила о-

гама Глумца, Капетана, Бизнисмена, Адвоката и Психијатра у представи „Генерална проба самоубиства“. Награду за текст примио је Душан Ковачевић, драмски писац и редитељ представе „Генерална проба самоубиства“, која је према гласању публике најбоља у званичној конкуренцији са просечном оценом 9,72. Момирка Баиловић и Дарко Рундек из Новог Сада награђени су за најбољи костим и оригиналну музику у представи „Брод за лутке“, а редитељка тог комада Ана Томовић овенчана је специјалном наградом за режију. М. Ч.

ВИДОСАВ СТЕВАНОВИЋ
СА ДИРЕКТОРОМ
АЛБАНСКОГ
ЦЕНТРА ЗА
КИНЕМАТОГРАФИЈУ
И ЗОРАНОМ
ХРИСТИЋЕМ

ВИДОСАВ СТЕВАНОВИЋ, ПРВИ СРПСКИ ПИСАЦ У АЛБАНИЈИ

Уметници пре политичара

Пише Зоран Мишић

Руководећи се идејом да о суседној земљи Албанији знамо веома мало, као и да је мишљење Срба о Албанцима, и обрнуто, углавном засновано на предрасудама, наш познати писац Видосав Стевановић радо је прихватио позив Асоцијације за зближавање нација западног Балкана за одлазак у Тирани. Стевановић је, 28. априла, на тамошњем Европском универзитету, одржао предавање на тему културе, као фактора који спаја народе, и тако постао први српски писац који је, после шездесет једне године, посетио Албанију.

- Зна се да је 1948. године, пре потпуног прекида односа, у Тирани гостовала делегација југословенских писаца, али се данас више нико не сећа њихових имена, каже Стевановић и објашњава да су, поред њега, у главном албанском граду били још Зоран Христић, композитор, и продуцент Драган Ковачевић.

- Ковачевић је урадио телевизијску репортажу о онашој посети, а снимео је и предавање, за

Наш познати писац недавно је боравио у Тирани, на позив Асоцијације за зближавање нација западног Балкана, где је говорио о томе како култура спаја народе

случај да ме неки овдашњи медији оптуже да сам „продао Косово“ или неку сличну будалаштину, прича наш саговорник.

Стевановић каже да се види да је Албанија врло сиромашна земља, али која чини огромне напоре како би постала модерна и организована држава. То је нарочито приметно у главном граду, чији је центар пун виских кула од стакла, метала и бетона, а читав пејзажем доминира једна таква грађевина, са рестораном на врху, одакле се пружа поглед на све четири стране света.

- Изван центра, све друго је као у многим оријенталним градовима. Пренасељеност, сиромаштво, вероватно и криминал. Иначе, ми смо се налазили у резиденцијалном делу града, који је врло безбедан, као гости амбасадора Црне Горе Жељка Перовића. Одмах сам рекао да сам Србин и нигде нисам имао непријатности, сви су били љубазни, у сусретима на улици или кафани, прича Стевановић.

У разговорима које је водио, стекао је утисак да Тирани, када је Косово у питању, води другачију политику него Београд.

- Косово је само једна од њених тема, док је Београду изгубљено Косово још увек главна пропагандна полуга. Саме државе Србије, наша власт се тек повремено сети. Бесник Мустафај, познати албански писац и бивши министар спољних послова, објаснио ми је како је њихова политика према Косову сажета у слогану: „Албанија на Косову мора бити активна, али не актер“, каже Видосав Стевановић.

Што се тиче предавања, коме су, поред домаћина Мустафаја, присуствовали ректор универзитета, студенти и професори, али чланови дипломатског кора, наш књижевник каже да је било медијски изузетно праћено.

- Говорио сам о томе да је култура феномен, који живи од сарадње и размене са другим културама, па се не може ни на који начин изловати. У том случају ће, уместо да се развија, култура умирати. То у самој основи руши уски концепт националних култура које, мислећи да бране

националне вредности, уништавају саме себе. Доказ за то су све културе у државама насталим на тлу бивше Југославије. Сматрам да је добро да сарадња између Србије и Албаније отпочне разменом писаца и култура, каже Стевановић.

Он сматра да малим културама, попут култура народа западног Балкана, прети опасност да нестану, а једини начин да се заштите је улазак у заједницу култура Европе.

- Европа чини управо супротно од онога што њени противници говоре: чува национални и културни идентитет својих чланова. Не мисли, ваљда, нека будала да би Француска пристала да се одрекне свог националног идентитета ради тамо „неке шире заједнице“ без уверења да су све њене вредности поштоване и чуване, сматра наш познати писац и каже да су његове тезе о неопходности сарадње дочекане аплаузом.

- Иако сам говорио у своје име, ипак сам могао да пренесем дух једне културе, који није за мржњу, ксенофобију, расизам и фашизам. На њихово питање да ли код нас постоји цензура, одговорио сам да не постоји, али да добро функциониса. Предочио сам да српска демократија касни у остварењу неких елементарних вредности, не зато што већина бирача то хоће, него што политичари то хоће. Рекао сам да је наш систем партикратија - посланици у Скупштини не изражавају вољу народа и непосредне демократије нема, али и да је Србија, захваљујући свом ранијем постојању, доста изграђена држава, коју садашњи властодршци упорно разграђују. Ипак, Србија се може врло лако - политички, економски, културно, укључити у најсложеније друштвене процесе, преноси део дискусије са Европског универзитета, али напомиње да је своје предавање закључио реченицом „да нам следи дуг период мира и рада, што морају знати и Срби и Албанци, ма колико им то (не) пријало“.

Сарадња ће се наставити скорим гостовањем неког албанског писца у Београду или Крагујевцу.

СВЕДОК ВРЕМЕНА

Раде Миливојевић

Снимак пред вама урађен је са врха садашње зграде Скупштине града и јасно се може уочити шта је касније од објеката „дограђено“. Прво, то је робна кућа коју смо звали „Крагујевчанка“ и све око ње, нова зграда „Таково осигурања“ а остало – потражите сами.

МИЛЕНИЈА (лево),
РАДИВОЈЕ (десно),
СА ПРИЈАТЕЉИМА
И ДЕЦОМ
ВЕРОМ
И РАДОСЛАВОМ

ВОЈИСЛАВ
КАЛАНОВИЋ
КАО
ПРЕДСЕДНИК
ОПШТИНЕ
КРАГУЈЕВАЦ

РАДОСЛАВ И СЕСТРА ВЕРА
СА ДЕЦОМ НЕБОЈШОМ И ЕЛИЗАБЕТОМ

РАДИВОЈЕ (први – стоји) СА ЧЛАНОВИМА
КОЊИЧКОГ КЛУБА НА ХИПОДРОМУ

ИЗ СТАРОГ ПОРОДИЧНОГ АЛБУМА

Калановићи

Пише: Гордана ЈУЦИЋ

У Крагујевцу још живе потомци једног од најцењенијих председника општине са почетка 20. века Војислава М. Калановића. Истина, реч је о „грани“ његовог рођеног брата Миливоја.

Војислав Калановић рођен је 1886. годину у Страгарима, а у Крагујевац се доселио када је стасо за гимназију. У аналима Прве крагујевачке гимназије остаје убележен као један од оснивача Задужбине матураната из 1903. године. Завршио је права у Београду и потом се вратио у Крагујевац, где се оженио Надом Бојацић Павловић, ћерком чувеног Драгољуба Бојацића, која се као млада школовала у Лозани у Швајцарској и у Крагујевац вратила по избијању Првог светског рата.

У почетку Војислав ради као правник у Краљеву, па потом као судија у Прилепу и Скопљу, а у Крагујевац се поново враћа 1921. године, где годину дана касније постаје и председник општине. На тој функцији провео је – 12 година.

Оставио је иза себе троје деце –

кћи Радмилу, кардиолога, која данас живи у Београду, и синове Светозара и Драгољуба, обојицу докторе машинских наука. Радмила је била удата за бившег министра законодавства и председника Савезне привредне коморе Миленка Кангргу и са њим има два сина: Ивана, који данас живи у Америци и ради у чувеној анестезиолошкој болници Сент Луис, и Мишу, који је бизнисмен у Београду.

Светозар је умро 1999. године, а са женом Тијаном, магистром агрономије, има сина Душана који данас са породицом живи у Ванкуверу у Канади и инжењер је хидраулике. Најмлађи Драгољуб живи у Београду након вишедеценијског путовања на четири континента. Док је био у пуној снази био је међународни експерт Уједињених нација и радио је у Гвинеји, Гани, Алжиру, Мадагаскару, Бангладешу, Сирији... Он је био ожењен балерином Горданом Балчић, Српкињом, из Сарајева рођеном у Загребу, и са њом има сина Војислава млађег који данас, такође, живи и ради у Америци као универзитетски професор и власник је једне фирме роботике. Војислав

млађи оженио се женом из чувене породице научника Милутина Миланковића и имају две ћерке: Ивану и Анастасију.

Старији Војислав је имао још троје браће: Милоша, Драгомира и Миливоја. Миливоје је погинуо као солунац, па је Војислав преузео старане над његовим сирочетом Радивојем, кога је довео из Страгара у Крагујевац и школовао за војног питомца. Радивоје је 40 година радио у Техничкој управи ЈНА и у породици се још поносе тиме што му је решење о плати потписао лично Тито. Оженио се Миленијом Милошевић, домаћицом, и са њом има двоје деце Веру и Радослава. Вера се заљубила у музичара Ацу Цветковића, касније секретара школе познате као ВИШ, и имају двоје деце, Елизабету, која данас ради у Скупштини града, и Петра, власника бутика „Анђела“. Радослав је до пензије радио као комерцијалиста у „Застави“. Ожењен је Душанком, некадашњом аналитичарком у „Застави“ и са њом има сина Небојшу. Небојша је муж Весне Калановић која ради у Пошти и имају ћерку Вишњу која је завршила ликовну школу у Новом Саду и данас се презива Миланковић.

ВИШЊА (десно) СА ДРУГАРИЦАМА,
ЛЕВО МАРИЈА ШЕРИФОВИЋ

НЕБОЈША
И ВЕСНА
НА ВЕНЧАЊУ

НА ДОЧЕКУ
НОВЕ ГОДИНЕ
ВЕРА, МУЖ АЦА,
СИН ПЕТАР,
ДУШАНКА
И РАДОСЛАВ

РАДОСЛАВ
КАЛАНОВИЋ
ДАНАС
ЛИСТА
СТАРЕ
ПОРОДИЧНЕ
АЛБУМЕ

Postoje jednostavna rešenja!

Credy banka AD Kragujevac ima razvijenu poslovnu mrežu u Srbiji, koja se stalno proširuje. U bilo kojoj od naših poslovnica u Srbiji dostupne su Vam sve naše usluge i proizvodi - štednja, platni promet, krediti, platne kartice, poslovanje sa hartijama od vrednosti.....

Credy mreža

KRAGUJEVAC

Kanjiža	Gornji Milanovac
Novi Sad	Čačak
Beograd	Lapovo
Smederevo	Batočina
Sopot	Knić
Šabac	Zaječar
Borča	Rekovac
Smederevska Palanka	Bajina Bašta
Mladenovac	Užice
Velika Plana	Kraljevo
Kladovo	Kruševac
Negotin	Vrnjačka Banja
Valjevo	Zlatibor
Arandelovac	Trstenik
Ljig	Niš
Svilajnac	Vranje
Bor	Bela Palanka
Lazarevac	Pirot
Topola	Aleksandrovac
Rača	Dimitrovgrad

CREDY BANKA
www.credybanka.com

GRAD U KOME NEMA ZIME !

125 godina

СЛОБОДАН МИЛОСАВЉЕВИЋ, министар трговине:
- Очекујем и креативност код малих трговаца, на пример да хлеб, млеко, салату и новине носе старијим суграђанима на кућну адресу.

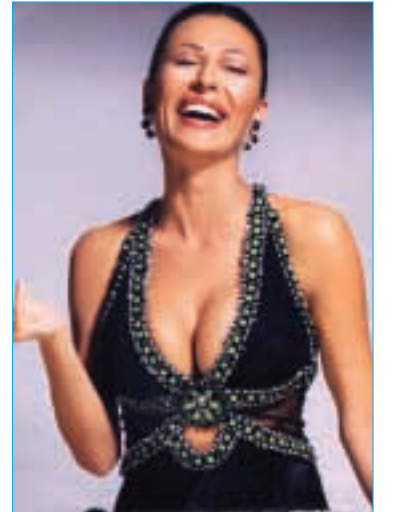

МАРКО КОН, музичар, сећа се свог првог сексуалног искуства:
- Било је мање-више океј. Мада, да будем сурово и скрен, требало нам је једно шест месеци да схватимо како се то ради, шта где иде. Али, трудили смо се и вежбали свакодневно.

БРАНИСЛАВ ЛЕЧИЋ, глумац:
- Бесмислено је говорити о осећању када се жена отвори, када дођем до највеће ватре коју ми она подари. Улазак у њу је фестивал задовољства из кога човек не жели да изађе. Ја волим да потонем у женску лепоту – јер не знам за боље склониште.

СВЕТЛАНА РАЖНАТОВИЋ, певачица, хвали свог сина Вељка:
- Он све зна о животињама, знао је још кад је имао само три-четири године. Знао је енциклопедију напамет, иако није знао ни да чита.

ДАНИЈЕЛ ПАВЛОВИЋ, певач, поводом вести да је избачен са Музичке академије у Новом Саду:
- Нисам избачен, сам сам напустио Академију. Професорка солфеџа имала је пик на мене, због чега ми није било дозвољено да

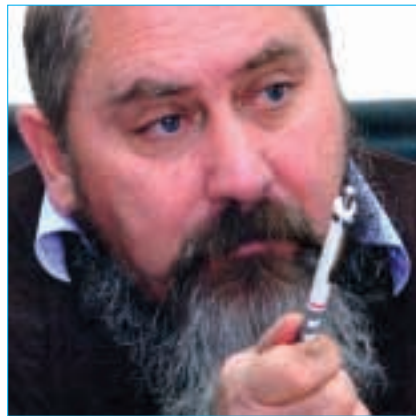

положим испит. Кад ме је стоји пут оборила, пао ми је мрак на очи и свашта сам јој рекао. Добро је прошла, како је могла.

ДАРА БУБАМАРА, певачица, поводом писања да је свом петомесечном сину Кости купила златна колица:
- Ма, то је небулоза. Купила сам најкласичнији модел који не кошта више од хиљаду-две евра.

ДАМИР ДОКИЋ, отац тенисерке Јелене Докић:
- Аустралијанцима сам рекао да ћу убити њихову амбасадорку у Србији ако не пронађу и не казне човека који измишља и шири лажи о Јелени и мени. Ја сам ветеран из рата са усташама и имам доста оружја.

ТОМА ФИЛА, адвокат:
- Када сам Шешељу рекао да је много дебео, он ми је узвратио: „Хајде да измеримо стомаке и платићеш опкладу ако сам тањи од тебе”. И, стварно, измерили смо се и имао је мањи стомак од мене.

ТАЊА САВИЋ, фолк певачица:
- Побегла сам на село јер ми је популарност превагнула.

Радницима прихватају понуђене отказе јер посао владе не сме да трпи!
Раша ПАПЕШ

Наше фабрике не избацују нове производе, већ раднике!
Александар ЧОТРИЋ

САТИРА

Опет су нас превели жедне

преко воде, иако смо мислили да то што нам раде код нас више не пије воду!

Својан ЈАНКОВИЋ

Некада смо лизали прсте, а сад смо почели и да их једемо!

Ивко МИХАЛЛОВИЋ

Карикајура Горан Миленковић

Грађанима треба укинути право гласа. То је једини начин да се у Србији заштите од изборне преваре!

Ненад ПЕТРОВИЋ

hattrick ĥoše

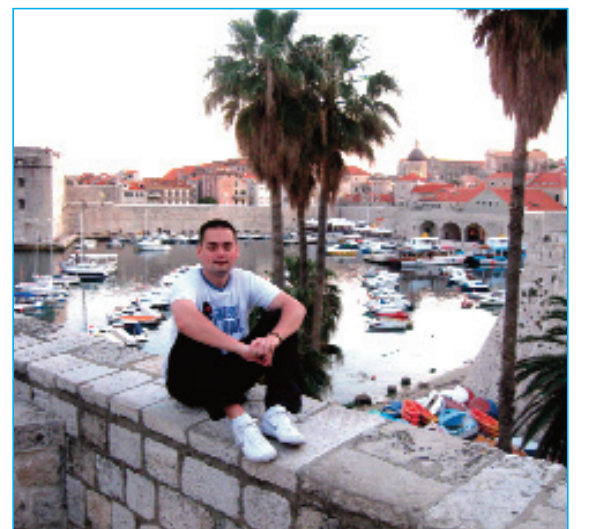
На Страдуну Јапи стоји

После лудијања по беспућима дунавских обала „5+“ федерациониста, приводимо се својој основној намени, представљању играча наше Регије. По драматургији, биће то, (к'о да смо нека Евровизија) финалиста Купа „Црвених ђавола” - Јапанац.

А, Јапи, к'о створен за ову нову, „ћошкасту” рубрицицу. Тек пристигао с мора (виђу слику), преплануо, пун позитивне енергије и нових ХТ планова и визија.

Никола Младеновић, познатији као Јапанац, апсолвент Економског факултета у Крагујевцу и поносни власник екипе ЈАПИ ТИМ. Хеттркаш већ пуне три године највише захваљујући чувеном менаџеру наше регије Жељку, познатијем као Сер Свамп. Наравно и први савети су дошли баш из табора ФК.Конект клуба. Због тога је од самог старта (то он каже) имао запажене резултате. Да их сада све не набрајамо али је ове сезоне победио у својој Четвртој лиги, стандардно је међу првих 15 тимова КГ Регије, а, Богами, стигао је прошли пут и до финала РД Купа, којег је сад и освојио.

- Што се тиче мојих даљих планова у ХТ-у, за сада ћу се још мало задржати у четвртој лиги, да бих добро спремио екипу за виши ранг такмичења. Последње две сезоне сам стизао до шестог кола Купа Србије чиме сам наравно јако задовољан. Издвојио бих и вице шампионску титулу претпоследњег Ред Девилс купа, као и шампионску титулу последњег Ред Девилс купа и искористио бих ову прилику да и јавно честитам екипи Крокадел која ми је пружила једно веома занимљиво финале, скроман је Јапанац, сходно своме бушудо кодексу ХТ самураја.

МИРКО БАБИЋ О ТВ ЛИКУ ДРАГОЈЛА

Немо' да се љутиш, јесмо јаки

Пре двадесетак или више година, кад се снимала ТВ серија „Бољи живот“, каже ми колегица Цеца Бојковић: „Пола глумачког века можеш да проведеш маестрално играјући краља Лира, али ако те нема у телевизијској серији – ништа ниси урадио“.

Десетак година касније, играо сам Лира у нашем позоришту и за ту улогу добио силне награде, али Цеца је била у праву. Недавно сам, међутим, морао мало да је допуним: „Цецо, ништа ниси урадила ако ниси играла у супер доброј серији као што је „Село гори а баба се чешља“ и ако је ниси баш добро одиграла.“

Овом причом глумац Мирко Бабић изнова доказује какво је „чудо“ телевизија, а неподељене симпатије према лику Драгојла у серији „Село гори а баба се чешља“ то само потврђују.

На опаску да никада један глумац који је професионално био везан за Крагујевац није на телевизији добио неку од главних улога у тако дугом и гледаном серијалу, Мирко Бабић одговара:

Знам да је у круговима „београдске двојке“ на почетку било питања „а зашто њему та улога?“, али сада имају одговор: ево, зашто Мирко!

Ајмо сад о Драгојлу.

– Мени је та улога баш легла. Можда лик Драгојла изгледа комичан, али он је трагичан, и зато ја од њега нисам правио карикатуру, већ карактер. Он је најпоштенији, један добрица и

племенит човек, али са тешким оžilјцима из детињства.

Немо' да се љутиш, али објасни(те) нам то.

Прво ћу да објасним „немо' да се љутиш“. На почетку серије у сценарију Радоша Бајића био је тај симпатични уметак, узречица. Али, ја сам почео учествовати да га користим и мислим да он има праву функцију. Прво, он слика човека који је са пет година са прозора гледао како му удбаши убијају оца, што је код њега произвело трајни стрес и не жели да се ико више „на њега љути“. Друго, у овом наказном времену, одсуство љутње свакако делује благородно.

ОД ДРАГОЈЛА
НИСАМ
НАПРАВИО
КАРИКАТУРУ,
ВЕЋ КАРАКТЕРНИ
ЛИК

ном приликом док сам возио мопед у серији, Радош ме је питао „човече, где оде?“, а ја сам му одговорио: „Човече, ја кроз ове ђозлуке ништа не видим“.

Јесте ли прошли обуку за мопед?

Није ми то био проблем. Кад знаш да возиш бициклу, моторче лако научиш.

Каква је била атмосфера у екипи, и глумачкој и техничкој?

Фантастична. Месеце смо провели на снимањима, а није било ни једног јединог конфликта. Радил смо без трунке сујете, нико и ни у чему није искакао, а Радош Бајић је врхунски професионалац. У то сам се уверио и знатно раније јер са њим сарађујем већ тридесет година.

Доста сте снимали и у Крагујевцу и околини.

Показали смо се као изванредни домаћини. Екипа је имала екс-

У круговима „београдске двојке“ на почетку емитовања серије „Село гори а баба се чешља“ било је питања „а зашто њему та улога?“ Сада имају одговор: Ево зашто Мирко Бабић, каже популарни крагујевачки глумац

тра услове за рад, али су сви били задовољни и самим градом. Рецимо, момци из технике, а то су махом Београђани, „одлепили су“ на нека места за провод.

Изаберите једну од договорштина са снимања серије.

Било их је много, што је такође део добре атмосфере у тиму, али ево једне која ми сада пада на памет. Радил смо у Врњачкој Бањи и у слободно време, шетајући, наилазимо на неколико баба. У нашем друштву био је и Гага Николић, кога су бабе, наравно, прво препознале, и уследило му је питање: „Драгане, нисмо знале да се и ви овде лечите“.

„Немо' да се љутиш“, али како се Драгојло излечио од оне јетике?

Добро, али признајем, најлакше ми је било да „одглумим“ кашља. Драгојло је оставио цигарете, али ја нисам.

СЕРВИСНИ ВОДИЧ

75 ГОДИНА
ИСКУСТВА
ТАРАНЦИЈЕ
КВАЛИТЕТА
БИЦИКЛИСТИЧКА РАДЊА
КОДЕ
КОСОВОКА 1/2 (063) 711 018

RVB-LIFE
kozmetički salon
Milovana Gubiča 18/6
Telefon: 034 334 109

tretmani lica
depilacije
solarijum
manikir, pedikir
profesionalno čminkanje
termo sauna
mezoterapija – uskoro

Помозите себи!
Pelažijim pripravcima i
lekovitim biljem
BioDVIG
ul. Dr. Jovana Batlića 10
Kragujevac
034/337-447, 034/337-448

Stomatološka ordinacija
Dr BLANUŠA
Zrnaj Jovina 43 - 064 12 23 661

radno vreme
od 8-12h
17-19h

KOSMETIČKI SALON
MUZANA

Tretman lica
1.500,00 dinara

Solarijum
25,00 dinara
minut

Svi ostali
kozmetički
tretmani

Janka Veselinovića 29 (034) 43 76 22

КОПИРНИЦА
ДУГА

Радоја
Домановића 1а
Тел. 337 966
065/81 35 230

DR ALARM

UGRADNJA
SERVIS
PROJEKTOVANJE
ALARMNIH SISTEMA

Milovana Antica 8
Tel/Fax 312 380, 063 605 310

LEGEND
CLOTHING
AND
ACCESSORIES

Lole ribara 20
www.legendww.com

Andrić
Ambulanta
FIZIOTERAPIJA
V.Ft Dragan Andrić
Miloja Pavlovića 9, TPC "Šumadija"
Radnim danom 09-20
subotom 09-13
tel. 034 361 203
mob. 063 605 447
email: andricka@infosky.net

GAGA
dekor

Al
PVC
STOLARIJA

Izrada nametanja
od pločastih
materijala
Kreditiranje kupaca Taslima 21
Tel. 034/380 822 063/393 587

DAM

Kolor C1
Kolor C2
Kolor C3

Boje
Lakovi
Fasade

Бесплатно повез за све поратроне
Будим и редовно

Samostalna
urološka
ordinacija

Prof. Dr Čirović
Nikole Pašića 12-5-A
Uslužni telefon 357-304
Radno vreme
od 8-13 i 17-19 sati

Pregledi
● ultrazvuka, urotrakta i abdomena
● biohemija, markeri, U.K. i ostale
laboratorijske analize
● lečenje impotencije

Ginekološko-akušerska
ordinacija

ДЕЦЕТРА

dr sci med Zorica Prokić
spec. ginekologije
i akušerstva
tel. 330 592
mobtel. 063 60 85 85

Dr Zorana Đindića 27/1

аутолакирер
лимар

Телефони
(034) 35 72 00
(063) 777 63 66

AUTO SERVIS
G&N Dalmatinskih
brigada 14

- Čišćenje i provera
brizgača i sistema
za gorivo
- Popravka i punjenje
autoklima
- Kompjuterska
dijagnostika
- Sve vrste opravki
vozila
- Kompletan auto
servis

Mobilni
064 162 30 55

Telefoni
034 357 720; 034 343 627

Time
computers

Kara or eva

- PRODAJA
- SERVIS

339 222 i 302 223

MARMIL
tende

www.marmil.rs

Tende, Venecijanski, Trakaste zavese,
Rolo zavese, Al i PVC roletne,
Suncobrani, Garažna vrata,
Harmonika vrata, Harmonike crade,
Digitalna štampa

Vladimira Rolovića 20
34000 Kragujevac
Tel.: 034/370-605, 340-954

Пише: Вук Павловић

После успешних зимских резултата, када су Биљана Топић и Милош Симовић, 400-метраш, освојили четврта места на Европском првенству и Балканијади, прави атлетски изазови следе у предстојећем периоду, јер се у овогодишњем календару налази низ важних такмичења. Летња сезона отворена је митингом у Бару, а тренутно су актуелни квалификациони митинзи за Куп Србије. Главни је, наравно, Светско првенство на отвореном, које ће се током августа одржати у Берлину. Као увертира опробавању у најјачој овоземаљској конкуренцији, али резултатски важна, члановима Радничког и српске репрезентације послужиле екипно првенство Европе за репрезентације и Медитеранске игре у јуну, следећег месеца Универзијада, Балканске игре, те Првенство Европе за јуниоре у Новом Саду и исти ниво надметања за млађе сениоре. На њима ће крагујевачки клуб имати најмање по једног представника, а, уобичајено, неће бити мимоиђена ни домаћа такмичења, Куп и Првенство Србије, бројни митинзи у иностранству, као и онај у Београду.

Један од пет тренера „црвених“, али једини који је професионално ангажован, са сталним запослењем, јесте Жељко Обрадовић, коме је специјалност рад са скакачима и спринтерима, па и препонашима. Компетентност саговорника, дозвољава нам да са њим водимо разговор о стању у клубу, репрезентацији, али и српској атлетици, која, чини се, све више губи ионако климав корак са светском конкуренцијом.

Колико има разлога да се радујемо летњој атлетској сезони, односно јесу ли чланови Радничког спремни за бројна искушења пред њима?

Иако је Крагујевац град коме многи завиде на условима за рад и броју квалитетних атлетичара, што важи само за период од марта до октобра, и наши такмичари су, сем Биљане Топић, која је једно време пред европско надмета-

ИНТЕРВЈУ: ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ

Није све у новцу

Иако смо у дебелом развојном заостатку за европском и светском конкуренцијом, учинили смо све да се и наши чланови оките медаљом на неком од овогодишњих међународних такмичења - каже тренер атлетичара Радничког

ње провела у Грчкој, целокупне припреме прошли овде, са повременим излетима до Београда. Дакле, како би постигли што бољу форму, углавном смо користили нашу стазу и теретану.

Ипак, то не значи да од Топићке, Вукићевића, Ђуричића, Симовића, Живановића и Миленковића, те јуниора Тодоровића, Савића и Љушића, који су узданице клуба за ову сезону, односно сва наведена такмичења, не очекујемо резултате у складу са њиховим могућностима и условима за рад.

Верујемо да би Биља могла да се нађе у финалу светског првенства, Вукићевић је сигурно један од кандидата за медаљу на европском шампионату млађе сениорско, а ако се све сложи, и Ђуричић можда дође до победничког постоља на Медитеранским играма. За остале видећемо како им крене сезона. Неки ће сигурно касније достићи форму, остварити неопходне норме, а другима је циљ да скупљају искуство, јер ће им то бити први интернационални наступи у каријери.

У сваком случају, шта смо урадили урадили смо, остаје нам још финализација у следећих месец дана.

Атлетска хала стара је бољка српске краљице спортова.

У принципу, то и јесте највећи проблем. Зимом нема где да се тренира, што је главна кочница напретку српске, а тиме и крагујевачке атлетике. Тих четири-пет месеци своди се на импровизацију, без могућности да се, макар са становишта припреме, адекватно супротставите далеко развијеним земљама, које у атлетику улажу знатна средства.

Парадокс је да је, упркос свему, прошле зиме Ђуричић практично из теретане постао првак Балкана у затвореном.

Пресудну улогу у обезбеђивању услова, па и затвореног боришта, требало би да одиграју држава и ваш матични савез.

Последњих година ослањали смо се на Савез, али ове, због небриге његових челника, немамо потребну подршку. Зато је све далеко теже спровести и организовати, а ни у ранијим раздобљима није било сјајно. Изградња хале је увек у нечијем виду, али без озбиљних назнака да ће негде и нићи. Можда бих ту могао да наведем

пример Мађарске, куда смо често ишли на припреме, јер је тамо искоришћен и преуређен један стари хангар за потребе атлетичара у зимским условима.

Јасно је да клуб нема довољно новца да перспективним спортистима обезбеди неопходан број квалитетних такмичења. Како сада ствари стоје, ми би требало да све исфинансирамо. Почев од тренинга, опреме, путовања, смештаја, исхране, стартнине...

Када се тако погледа, испада да недостаје готово све.

Пре свега, нема пратеће логистике. Поред мањка средстава за квалитетне припреме, не користи

се у пуној мери фармакологија, наравно дозвољена, као ни најсавременија опрема, а шта даље причати кад наши атлетичари немају ни масера, што је изузетно важно, као ни довољно средстава за правилну исхрану...

А и како би, кад се, илустроваћу, стипендије најбољих у Радничком крећу у распону од 50 до 150 евра на месечном нивоу.

Па, како ви онда уопште радите?

Све се своди на велики ентузијазам, свих у клубу. Прави пример колико значи када добијете подразумевајуће услове за рад јесте Маја Мартиновић, наш некадашњи члан, која је одласком у Словенију свој лични резултат поправила за читав метар, што се граничи са невероватним. Са 14 на 15 метара доскочила је захваљујући управо начину рада који код нас изостаје.

Видите ли какво решење?

По мени, једино ако држава и ресорно министарство стану иза индивидуалних спортова већом финансијском помоћи, Савез буде боље организован и атлетичари припадности добијају по заслугама, а неким другим мерилима.

Навешћу да је буџет Савеза пре две године био око 300 хиљада евра, док је у том моменту грчког износио 30 милиона. То и јесте основни разлог разлике у квалитету њихове и наше атлетике.

Талентоване деце увек има, али расположење да се одреде за бављење атлетиком све је слабије.

Атрактивнији спортови, где се може и више зарадити евентуалним успехом, данас су мета младих. Нажалост, прерано се одреде за конкретан спорт, па не прођу кроз школу базичних спортова, попут пливања, гимнастике и атлетике, који би им, ако у њима не остану, пружиле праву подлогу за успех у другим спортовима.

Зато смо кренули са кампањом школе атлетике, организованијом мало другачије него до сада. Планирамо да заживи за време распуста, и да се тренутном броју од 50-оро деце придружи барем још толико.

СВЕ ЈЕ ВИШЕ УЧЕСНИКА НА ПАРА НАДМЕТАЊИМА

МИЛАН ГРБОВИЋ СЛАВИО ЈЕ У ТРЦИ НА 100 МЕТАРА (десно)

НА „ЧИКА ДАЧИ“ ОДРЖАНО ПРВЕНСТВО СРБИЈЕ ПАРАСПОРТИСТА У АТЛЕТИЦИ

Фестивал доброг дружења

СПОРТСКИ клуб паралимпичара и квадриплегијара „Плегија спорт Шумадија“, на теренима стадиона „Чика Дача“, организовао је прошле седмице Првенство Србије у атлетици. Преко 50 такмичара опробали су снагу и умеће у четири дисциплине подељене у шест категорија, трци на 100 метара и бацању диска, копља и кугле.

Од представника крагујевачког клуба највећи успех, освајањем златних медаља у бацању диска и копља, постигао је Војимир Ђокић, додавши уз то својој збирци још једно сребро. Изузетно успешан био је и Милан Грбовић, победом у трци на 100 метара, али и медаљама у бацањима диска и копља. Значајан резултат такође је постигао Марко Радевић, попевши се два пута на победничко постоље. Успеху клуба организатора, са по једном колајном, допринели су и Томанија Тадић, Радмила Савић, Миланка Милићевић и Александар Марковић.

Квалитет такмичења обележио је наступ врхунских параспортиста наше земље. Свакако највише пажње на бориштима, наравно после домаћих такмичара, привукао је бацач копља, Београђанин Драженко Митровић, репрезентативац Србије и освајач бронзане медаље на Параолимпијским играма у Пекингу прошле године у тој дисциплини, који је победио у својој категорији.

По завршетку такмичења учесници су организаторима одали признање, напоменувши да је комплекс боришта на „Чика Дачи“, после стадиона Црвене звезде, најусловнији и најзахвалнији за њихова такмичења. То свакако није промакло ни људима одговорним за организацију параспортистких такмичења, па ће „Плегија спорт Шумадија“ бити домаћин првенства Србије за све врсте инвалидности. Датум одржавања је 30. мај, а планирано је учешће преко 120 такмичара. М. М.

НА ТАКМИЧЕЊУ ЈЕ НАСТУПИО И ДРАЖЕНКО МИТРОВИЋ, СРПСКИ ОЛИМПИЈАЦ

Огласи и читуље за

КРАГУЈЕВАЧКЕ

примају се сваког радног дана од 8 до 15 сати у канцеларији број 15, зграда Радио Крагујевца, од улаза десно, друга врата

Мали огласи

Продаја

ПРОДАЈЕМ цитроен 11PE, 1984. годиште, очуван, повољно. Тел. 064-1460405.

ПРОДАЕМ цитроен АХ 1,4, добро очуван, цена повољна. Тел. 063-8218822.

ПРОДАЈЕМ комби РЕНО ТРАФИК, 93 годиште, дизел, путнички 8+један, 2060 кубика, регистрован до краја октобра. Тел. 333-111.

ПРОДАЈЕМ „Заставину“ алуминијумску приколицу са торзионом осовином, затвореном надградњом, носивости 500 кг. Тел. 333-111.

ПРОДАЈЕМ овна годишњака и два јагњета (по 40 кг). Тел. 574-225.

ПРОДАЈЕМ Хи-Фи линију, појачало

Јамаха, тјунер Акаи, ЦД Грундинг са стакленом призмом, грамофон Техникс СЛQ – 300, звучне кутије ручни рад 120њ синуса, тросистемске.065 316 26 77.

ПРОДАЈЕМ или мењам за два мања, трособан стан у Ердоглији.064 605 86 18

Куповина

КУПУЈЕМ једнособан стан, Бубањ, Вашириште, Аеродром до другог спрата. Тел. 063-8711702.

КУПУЈЕМ електро апарат за варење и половну машину за шишање живих ограда. Тел. 065-6903368.

Замена

МЕЊАМ две куће у Драгобраћи од 128 и 90 квадрата са 35 ари плаца за стан у Крагујевцу уз доплату. Тел. 064-2853352.

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Пријемни (средње и више школе и факултети). Студенти (јун-2009).Тел. 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић.

МАЛИ ОГЛАСИ
ПОШАЉИТЕ СМС НА 4828 у форми СМЗ OGLAS (текст огласа) ЦЕНА 100 ДИН + PDV
КРАГУЈЕВАЧКЕ

BSC Ukrcaj se...
i slajc biramo najbolje

Da li imaš između 18 i 40 godina i živiš na teritoriji Šumadijskog okruga?

Razmišljaš da pokreneš sopstveni biznis ili razviješ postojeći?

Biznis Start Up Centar
TE POZIVA DA UČESTVUJEŠ U

ТАКМИЧЕНЈУ ЗА НАЈБОЉИ БИЗНИС ПЛАН

Уколико имаш бизнис идеју и жељеш да покренеш или даље развијаш сопствени посао, ово такмичење прави је избор за тебе. Све што је потребно да урадиш јесте да своју бизнис идеју развијеш у бизнис план и учествујеш на нашем такмичењу.

У изради бизнис плана, може ти бесплатно помоћи наш консултант, уколико имаш добру бизнис идеју.

Најбољи бизнис планови могу освојити **ВРЕДНЕ НАГРАДЕ**:

- **Микро кредит у износу од 1.000 до 10.000 еура, под веома повољним условима,**
- **Консултантске услуге у износу од 2.500 еура,**
- **Бесплатну регистрацију предузећа,**
- **Коришћење пословног простора у Бизнис иновативном центру, за one иновативне идеје, према условима BIC.**

Конкурс је отворен од 22. априла до 22. маја 2009. године. Крајњи рок за подношење бизнис планова је 22.05.2009. године, до 17.00h.

Водић за израду бизнис плана, као и детаљне смернице за такмичење, можеш преузети на нашем веб сајту www.bsckragujevac.org.

Можеш конкурисати: попуњавањем формулара за бизнис план online, на нашем веб сајту, достављањем попуњеног бизнис плана у електронској форми, на e-mail info@bsckragujevac.org, личним достављањем бизнис плана у канцеларију BSC-a, или поштом на адресу **BSC Kragujevac, ulica Trg topolivaca 4.**

За све додатне информације слободно нас контактирај телефоном.

Наши бројеви телефона су: 034/502-510 и 034/502-511.

Da li imaš između 18 i 40 godina i živiš na teritoriji Šumadijskog okruga?

Razmišljaš da **POKRENEŠ SOPSTVENI POSAO** ili **RAZVIJEŠ POSLOVANJE SVOJE FIRME?**

Bizni start up Centar Kragujevac ti može pomoći!

Na raspolaganju su ti sledeće naše usluge:

- **Бесплатна регистрација предузећа,**
- **50h бесплатних консултантских услуга из области пословања, која ти је потребна** (неке од њих су: финансије, marketing, истраживање тржишта, IT, dizajn, правна regulativa, ...), као и
- **Бесплатна помоћ у изради бизнис плана.**

Све што је потребно јесте да нас контактираш, путем e-mail-a info@bsckragujevac.org, телефоном 034/502-510 и 034/502-511, или дођи лично у нашу канцеларију, сваког радног дана од 9.00 до 17.00h. Адреса је Трг тополиваца 4, Крагујевац (канцеларија број 1).

Позив је стално отворен!

За детаљније информације, можете посетити наш веб сајт www.bsckragujevac.org.

Са неизмерним болом и тугом обавештавамо рођаке, пријатеље и познанике да је наша драга и никад прежалена

Милица Јосифовић
1951 – 2009.

преминула дана 15. маја 2009. године у својој 58-ој години живота. Сахрана је обављена 16. маја, на Палилулском гробљу.
Захваљујемо се на помоћи и подршци родбини, пријатељима и колективу Института за јавно здравље Крагујевац.

Ожалошћени:

кћерка Наташа, син Александар са породицом, сестра Славица и зет Мића, сестричина Марта и сестрић Никола, сестра Љиља и зет Миша са породицом, ујак Ратко и ујна Богиња и остала многобројна родбина и пријатељи

Република Србија
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за комуналне послове и надзор
Факс: (034) 332-067

ЈАВНИ ПОЗИВ

За полагање испита о познавању града Крагујевца и прописа у области ауто такси превоза путника (лицима која врше, или ће вршити делатност ауто такси превоза)

Градска управа за комуналне послове и надзор-Одељење за саобраћај, позива на полагање испита лица која врше, или ће вршити делатност такси превоза на територији Крагујевца.

Испит се организује на основу Правилника о програму и начину полагања испита за обављање делатности ауто такси превоза, а одржаће се у уторак, 26. маја 2009. године у 15.30 сати у Скупштинској сали.

Кандидати који полажу испит морају да испуњавају следеће услове:

- Да поседују возачку дозволу "Б" категорије најмање 3 године
- Да поседују лекарско уверење за професионалне возаче

Кандидат треба са собом да понесе личну карту на увид.

На основу положеног испита, Град издаје сертификат о познавању града Крагујевца, познавању прописа из области ауто такси превоза путника и прописа који регулишу безбедност саобраћаја на путевима, као и превоз у друмском саобраћају.

Сертификат ће се убудуће користити у поступку добијања легитимације такси возача, у складу са Одлуком о ауто такси превозу путника на територији града Крагујевца.

Градска управа
за комуналне послове и надзор

УКРШТИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Планинска област у Грчкој, 5. Врста тропског гуштера, 11. Поткровља, 12. Оно о чему је забрањено разговарати, 13. Име тенисерке Ивановић, 14. Поштовање предака своје породице, 15. Ауто-ознака за Пожаревац, 16. Тежина спољашњег омота робе, 20. Врста папагаја, 21. Омот за писма, 22. Символ радијума, 23. Тумачење, коментарисање, 25. Списак имена, 27. Друско возило, 28. Вештица из словенске митологије, 30. Символ хафнијума, 32. Град у Јапану, 34. Веома стрма стена на десној обали Рајни, 38. Место на острву Пашман, 42. Дефект, 44. Нижи испит зрелости, 45. Упитна заменица, 46. Певач са слике, 47. Авенија (скр.), 48. Сахрана, погреб, 50. Зихернадла, зачка, 52. Ужичанин, 53. Француски писач и филозоф, Андре, 54. Име италијанске глумице Подеста, 55. Смео подвиг, 57. Исток-југоисток (скр.), 58. Падина брда, обронак, 60. Река у Пакистану и Индији, 62. Котао, 63. Оперски тенор, Драго, 65. Продавац цвећа, 66. Вештачка кожа, 68. Зналац иранске културе, 72. Румунски ситан новац, 75. Наш глумац, Миливоје - Мића, 76. Емисиони уређај, 78. Мера за папир, 80. Безименост, анонимност, 84. Канарска острва, 85. Намера, наум, 86. Жичани музички инструмент (мн.), 87. Планински ланац у Мјанмару, 88. Међа, 89. Шекспиров краљ, 90. Једна од најмањих врста паса.

УСПРАВНО: 1. Део пута, рута, 2. Изглед предела, 3. Име глумице Михић, 4. Део тела, 5. Наука о грађи живих бића, 6. Београдски недељник, 7. Спринтерка са Јамајке, Мерлин, 8. Пропланак, лазина, 9. Град у Еквадору, 10. Острво у Индонезији, 17. Показна заменица, 18. Борна кола, 19. Покрајина у Француској, 21. Главни град и лука Гвинеје, 22. Чувена марка спортске опреме, 23. Надимак певача Драгана Којића, 24. Роман Паула Коелја, 26. Велика афричка пустиња, 29. Безначајна ствар (фиг.), 31. Припадник једног европског народа, 33. На сваки начин, 35. Савезна држава Индије, 36. Наша балерина, Ашхен, 37. Шести месец у години, 38. Град у Француској, 39. Мали кавез, 40. Дувачки инструмент од печене глине, 41. Име тенисера Ђоковића, 43. Духовито изречена мисао, 44. Особа коју мрзи да ради, 46. Објектив променљиве фокусне даљине, 49. Наш песник, Васко, 51. Мајстори за израду кравата, 56. Уметност аранжирања цвећа, 57. Прва непозната у математици, 59. Наш рукометни тренер, Момир, 61. Француски атлетски ас, Ги, 63. Наш књижевник, Стеван, 64. Витезови – племићи, 67. Провинција у Кини, 69. Амилова именакиња, 70. Ловачи пас птичар, 71. Учесник трке, 73. Филипинска биљка за текстилно влакно, 74. Природа, ћуд, 75. Једна кинеска династија, 77. Аедонин син (мит.), 79. Велика азијска држава, 81. Јужно воће, мограњ, 82. Стара мера за тежину, 83. Други, остали.

ЛАКО

4	5	3				7	9	8	
			9	5	3				
			8		4				
3	5					6		7	
	6	8		4		1	2		
7	1					4		9	
			7		2				
			5	3	6				
6	1	7					3	5	2

ТЕЖЕ

	9	7			1			
			7		8		2	
1	4				9		8	
6		5		1				
2				5			4	
				4		3	6	
4		9				2		7
	3	9		2				
			3			1	8	

НАЈТЕЖЕ

			4					1	
			5					9	3
6	7				2				
8		2							5
2			8					6	
6					3			8	
			1			5	3		
8	7				4				
3					9				

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ програм од 21.05 до 27.05.

21. мај

ЧЕТВРТАК

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињница р, 10.30 Путуюће приче р, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињница, 12.35 Кућица у цвећу р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Комунални сервис р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик, 18.00 Свет на длану, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Старе ствари, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00.05 Хит дана, наставак програма ТВ Крагујевац.

22. мај

ПЕТАК

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињница р, 10.30 Плаћен термин-Витафон, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињница, 12.35 Суботом увече са Јеленом р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Старе ствари р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик-Хроника региона "Моја Шумадија", 18.00 Свет на длану, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Трибана, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00.05 Хит дана

23. мај

СУБОТА

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Цртани филм, 09.30 Радознано огледало р, 10.00 Кухињница р, 11.00 Неухватљиви р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Шумадијски праг р, 13.00 Кућица у цвећу р, 13.30 Бени Хил р, 14.00 Викенд програм, 15.30 Ван окура, 16.00 Вести, 16.05 Филм, 18.00 Трибана р, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Лек из природе, 20.30 Бени Хил, 21.00 Концерт РТК, 22.00 Хроника 2, 22.30 Суботом увече са Јеленом, 23.00 Филм, 00.00 Вести, 00.30 Хит дана, наставак програма ТВ Крагујевац.

24. мај

НЕДЕЉА

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Цртани филм, 09.30 Кина-пут змаја р, 10.00 Кухињница р, 11.00 Радознано огледало, 11.30 Лек из природе р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Шумадијски праг р, 13.00 Агро дневник, 13.30 Дестинације, 14.30 Путуюће приче, 15.00 Више од игре, 16.00 Вести, 16.05 Филм, 18.00 Неухватљиви, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Стаклено звоно, 20.30 Кина-пут змаја, 21.00 Концерт РТК, 21.45 Хит дана, 22.00 Хроника 2, 22.30 Култура, 23.00 Филм, 00.00 Вести, 00.30 Хит дана, наставак програма ТВ Крагујевац.

25. мај

ПОНЕДЕЉАК

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињница р, 10.30 Свет на длану р, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињница, 12.35 Стаклено звоно р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Дестинације р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик, 18.00 Плаћен термин-Витафон, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Спорт, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00.05 Хит дана, наставак програма ТВ Крагујевац

26. мај

УТОРАК

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињница р, 10.30 Плаћен термин-Витафон р, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињница, 12.35 Агро дневник р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Спорт р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик, 18.00 Свет на длану, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Дрво живота, 20.30 Суграђани, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00.05 Хит дана

27. мај

СРЕДА

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињница р, 10.30 Свет на длану р, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињница, 12.35 Култура р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Дрво живота р, 14.30 Суграђани р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик, 18.00 Путуюће приче р, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Комунални сервис, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00.05 Хит дана, наставак програма ТВ Крагујевац.

"Легенда о Бегеру Вансу"

недеља, 23.00 >>>>

www.rtk.co.rs

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

**KUPUJMO DOMAĆE
P O V O L J N O**

daktilo stolica
od 2.950,00

SALON NAMEŠTAJA, Avalska bb, 300895

**subvencionisani krediti
administrativna zabrana
brzi krediti, čekovi**

www.blazeks.rs

PREDUZEĆE ZA INŽENJERING, POSREDOVANJE I PROMET NEKRETNINA

prodor projekt

Grada Sirena 18/4, Kragujevac, T/F: 034/333 993, 300 095; M: 063/606 576

**Jedinstvena lokacija u samom centru grada,
kod robne kuće "Beograd"**

Superiorno i moderno poslovanje
Lokali u prizemlju: 140m², 147m², 287m²
Poslovni prostor: 28m², 44m², 47m², 74m²

Ekskluzivno i udobno stanovanje
Stanovi: 34m², 40m², 47m², 71m², 88m², 115m²

Visoka estetika i savremeno opremanje prostora!

**Za plaćanje kupoprodajne cene odmah u celosti, popust 5%
Obezbeđeno kreditiranje**

www.villager.rs

vreme je za Villager®

**agro
market**

Agromarket d.o.o. Kraljevačkog bataljona 235/2 34000 Kragujevac, Srbija
Tel: (+381) 034/308-000 i 308-001 fax: (+381) 034/308-016 www.agromarketdoo.com

Distributivni centri: (SRB) Kragujevac: 034/300-435, Valjevo: 014/286-800, Subotica: 024/753-307, Sombor: 025/432-410, Sr. Mitrovica: 022/649-013,
Niš: 018/274-700, Beograd: 011/84-88-307 (MNE) Podgorica: +382 20 872-165 (BIH) Bijeljina +387 55 355-231, Gradiška: +387 51 809-840

PRIZMA

www.prizma.co.rs • e-mail: prizma@prizma.co.rs

ПЕНЗИОНЕРИ

ЈЕДИНСТВЕНА ПРИЛИКА!

Вашим потписом **одмах** до апарата

без учешћа и камате

Посетите наша продајна места (са последњим пензионим чеком):

- Београд • (011) 32 86 555 • угао Бранковог моста, Поп Лукина 12
- Крагујевац • (034) 330 200 • Кумановска 8
- Нови Сад • (021) 66 10 718 • Шафарикова 9
- Суботица • (024) 552 926 • Рудић 3
- Ниш • (018) 255 770 • Светозара Марковића 1

0800 200 000 **БЕСПЛАТАН ПОЗИВ**

или попуните купон и са последњим пензионим чеком (извештајем о приспећу пензије) пошаљите на адресу: **ПРИЗМА, Кумановска 8, 34000 Крагујевац**

ПОДАЦИ О КОРИСНИКУ ПЕНЗИЈЕ

Име и презиме: _____

Број ЛК: _____ МУП: _____

Адреса: _____

Место: _____

Телефон: _____

Модел апарата који купујете

Својеручни потпис

+240 динара поштарине (по поруци) укључена у кредит

Након пријема купона доставићемо Вам **POST EXPRESS -OM** робу и уговор на потпис

Упозорење цењеним купцима: наше производе можете купити искључиво на начин наведен у нашим рекламним порукама и у боље снабдевеним апотекама, **НИКАКО** од наводних (лажних) овлашћених Призминих дистрибутера на терену.

Брине о Вашем здрављу!

OMRON

Дигитални апарати за мерење крвног притиска

OMRON M1 Plus (на налактицу) полуаутоматски

4800 дана ценом са порезом

- меморија за 21 резултат мерења, детекција неправилног пулса

OMRON M3i (на налактицу) аутоматски

6600 дана ценом са порезом

- меморија за 42 резултата мерења, детекција неправилног пулса

OMRON M6 Comfort (на налактицу) аутоматски

9000 дана ценом са порезом

- меморија за 90 резултата мерења, универзална манжетна за све обиме руке (22-42 cm)

OMRON R3i Plus (на чланку руке) аутоматски

6600 дана ценом са порезом

- меморија за 60 резултата мерења, прегледан дисплеј

OMRON R6 (на чланку руке) аутоматски

9000 дана ценом са порезом

- меморија за 90 резултата мерења, детекција неправилног пулса

OMRON R7 (на чланку руке) аутоматски

12000 дана ценом са порезом

- графички приказ резултата, сензор за одређивање правилног положаја руке приликом мерења

OMRON BF400 дигитални вага

6300 дана ценом са порезом

- систем за одређивање телесне масе и количине масноће у телу

OMRON BF500 дигитални вага

12000 дана ценом са порезом

- систем за одређивање телесне масе, количине масноће, нивоа висцералне масноће, процента скелетних мишића и основног метаболизма

OMRON FlexTemp дигитални термометар

800 дана ценом са порезом

- водоотпоран, са звучним сигналом, прегледним дисплејем и свитљавим мерним врхом

OMRON I-Temp Mini дигитални термометар

1000 дана ценом са порезом

- малих димензија, водоотпоран, са звучним сигналом, прегледним дисплејем и равним мерним врхом

OMRON I-Temp дигитални термометар

1500 дана ценом са порезом

- велики дисплеј, са звучним сигналом, меморијом и равним мерним врхом

OMRON GentleTemp дигитални термометар

3600 дана ценом са порезом

- удобно, тачно и брзо мерење телесне температуре инфрацрвеном методом за 1 секунду

Micro Sonic

ултразвучни инхалатор

7200 дана ценом са порезом

НОВО

- веома компактан, тих, лаган и малих димензија
- једноставан за употребу и одржавање
- ради на мрежном напону 110-240V и на адаптер цигарет-упалача за ауто
- величина честице 1-5µm

OMRON C28

компресорски инхалатор

7200 дана ценом са порезом

НОВО

- лак, компактан, напослушан
- идеалан за третман болести горњег и доњег респираторног тракта
- једноставан за руковање, лако се одржава и стерилише

Able Spacer

комора за инхалациону терапију

1500 дана ценом са порезом

НОВО

- олакшава узимање лека помоћу мерно дозног инхалатора ("пумпиче")
- посебно погодан за бебе и малу децу
- веома лак за употребу и одржавање
- могућност додатног опремања са 3 маске различитих димензија: за бебе, децу и одрасле

Air Zone

индикатор максималног протока ваздуха

1500 дана ценом са порезом

НОВО

- помаже праћење астме мерењем максималног протока ваздуха
- малих димензија, веома лак за употребу и одржавање
- систем са 3 колорне зоне и не-клизавим зонским маркерима
- у комплекту са личним картоном евиденције резултата мерења
- испуњава НАЕП стандарде

ПОСЕБНА ПОНУДА!

Ваш нови апарат за одређивање концентрације шећера у крви

Трака сама ухватила потребну количину крви

- биосензорска технологија
- малих димензија, лак за употребу
- у комплекту са 10 трака, 10 ланцета и аутоланцетом

Донесите или доставите Ваш неупотребљив апарат за одређивање концентрације шећера у крви (било ког произвођача) и ми ћемо га заменити за нов апарат **Glucosure Plus!** (уз куповину тест трака)

Пре употребе: прочитајте упутство и консултујте лекара! • Сервис обезбеђен • Гарантни рок од 3 до 5 година!